

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 268

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. rugsėjo 27 d.

Turinys	I Aktai, kuriuos skelbti privaloma	
	.....	
	II Aktai, kurių skelbti neprivaloma	
	Komisija	
	2006/638/EB:	
	★ 2005 m. rugsėjo 6 d. Komisijos sprendimas dėl pagalbos schemos, kurią Italija taiko kai kuriems kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose rinkose, akcijos (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 3302) ⁽¹⁾	1
	2006/639/EB:	
	★ 2005 m. lapkričio 23 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Italija ketina suteikti įmonei „Fincantieri“ (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4433) ⁽¹⁾	12
	2006/640/EB:	
	★ 2005 m. lapkričio 23 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, Slovėnijos suteiktos pagal savo teisės aktus dėl aplinkos užteršimo anglies dioksido emisija apmokestinimo (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4435) ⁽¹⁾	19
	2006/641/EB:	
	★ 2005 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos Nr. C 26/05 (ex N 580/B/03), numatytos Sicilijos pateiktoje programoje pagal pagalbos sistemą, skirtą Italijos citrusinių vaisių auginimo sektoriui (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 5354)	25
	2006/642/EB:	
	★ 2006 m. kovo 8 d. Komisijos sprendimas dėl pagalbos schemos, numatomos taikyti įgyvendinant žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimo priemones Italijoje, Veneto regione (pranešta dokumentu Nr. C(2006) 639) ⁽¹⁾	29
	2006/643/EB:	
	★ 2006 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Jungtinė Karalystė planuoja įgyvendinti steigdama Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo instituciją (pranešta dokumentu Nr. C(2006) 650) ⁽¹⁾	37

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. rugsėjo 6 d.

dėl pagalbos schemos, kurią Italija taiko kai kuriems kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose rinkose, akcijos

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 3302)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/638/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

12,5 % mokesčiu, kuriuo apmokestinami nespécializuotieji investiciniai subjektai.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės sutartį, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾,

- (2) 2003 m. spalio 22 d. raštu (D/56756), siekdama nustatyti, ar minimas lengvatas ir jų įsigaliojimą galima laikyti valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje, Komisija paragino Italijos valdžios institucijas apie jas pateikti informaciją. Tuo pačiu raštu Komisija priminė Italijai, kad EB sutarties 88 straipsnio 3 dalimi ji yra įsipareigojusi informuoti Komisiją apie bet kokias valstybės pagalba laikomas priemones prieš jų įgyvendinimą.

kadangi:

- (3) 2003 m. lapkričio 11 d. raštu (A/37737) ir lapkričio 26 d. raštu (A/38138) Italijos valdžios institucijos pateikė prašomą informaciją. 2003 m. gruodžio 19 d. (D/58192) Komisija dar kartą priminė Italijai apie EB sutarties 88 straipsnio 3 pastraipoje numatytą pareigą ir paragino Italijos valdžios institucijas informuoti tuos, kurie galėjo pasinaudoti taikoma mokesčių lengvata, apie pasekmes, numatytas Sutartyje ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 14 straipsnyje, jei minimos lengvatos buvo pripažintos valstybės pagalba, neteisėtai skirta be išankstinio Komisijos leidimo.

I. PROCEDŪRA

- (1) 2003 m. rugsėjo 30 d. įstatyminis potvarkis Nr. 269 (toliau – Įstatyminis potvarkis 269/2003), kuriame išdėstomos skubios priemonės vystymuisi skatinti ir valstybės finansų tendencijoms pakeisti, vėliau buvo perkeltas į 2003 m. lapkričio 24 d. įstatymą Nr. 326, kuris buvo paskelbtas 2003 m. lapkričio 25 d. Italijos Respublikos oficialiajame leidinyje Nr. 274, įsigaliojo 2003 m. spalio 2 d. jį paskelbus 2003 m. spalio 2 d. Italijos Respublikos oficialiajame leidinyje Nr. 229. Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyta, kad kai kurios kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius įmonės, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos Sąjungos rinkose, akcijos apmokestinamos 5 % mokesčiu, o ne standartiniu

- (4) 2004 m. gegužės 11 d. raštu (SG 2004 D/202046) Komisija informavo Italiją apie savo 2004 m. gegužės 7 d. sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 pastraipoje numatytą procedūrą dėl Italijoje taikomų mokesčių lengvatų naudojant minimą schemą.

⁽¹⁾ OL C 225, 2004 9 9, p. 8.⁽²⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

- (5) 2004 m. liepos 14 d. raštu (A/35463) Italijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas.
- (6) 2004 m. rugsėjo 9 d. Komisijos sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* kartu su kvietimu suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabas ⁽³⁾.
- (7) 2004 m. rugsėjo 16 ir 27 d. įvyko du Komisijos atstovų ir Italijos mokesčių institucijų susitikimai, kurių metu buvo išnagrinėti kai kurie schemos aspektai.
- (8) 2004 m. spalio 7 d. raštu (A/37679) Italijos turto valdymo įmonių asociacija (toliau – *Assogestioni*) pateikė savo pastabas. 2004 spalio 28 d. raštu (D/57696) Komisija Italijos valdžios institucijoms pateikė pastabas. 2004 m. gruodžio 6 d. raštu (A/39479) Italijos valdžios institucijos pateikė atsakymus į *Assogestioni* pastabas.
- (9) 2005 m. vasario 18 d. raštu (A/31490) *Assogestioni* pateikė papildomų pastabų, papildančių 2004 m. spalio 7 d. pateiktas pastabas. 2005 m. vasario 24 d. raštu (D/51366) Komisija išsiuntė jas Italijos valdžios institucijoms. 2005 m. balandžio 4 d. raštu (A/32813) Italijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas dėl *Assogestioni* pateiktų pastabų.
- (10) 2005 m. vasario 28 d. raštu (A/31724) Europos investicinių fondų ir bendrovių federacija (FEFSI) pateikė savo pastabas. Kadangi jos pastabos buvo pateiktos pasibaigus nustatytam terminui (žr. 6 pastraipą) ir kadangi jos buvo panašios į *Assogestioni* pateiktas pastabas, jos nebuvo išsiųstos Italijos valdžios institucijoms ir į jas nebuvo atsižvelgta priimant šį sprendimą.

II. PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS

Bendrieji pagrindai

- (11) Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatytos mokesčių lengvatos yra skirtos kai kurioms kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius įmonėms (investiciniams subjektams), kurioms taikomi Italijos įstatymai. Šiame straipsnyje ypač numatyta, kad pajamų apmokestinimo metais, per kuriuos yra įvykdomos atitinkamos sąlygos, kai kurie kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą Europos Sąjungos reguliuojamose rinkose (specializuotųjų investicinių subjektų), akcijos apmokestinamos 5 % mokesčiu, o ne standartiniu 12,5 % mokesčiu. Pagal Italijos kolektyvinio investavimo apmokestinimo sistemą, siekiant apmokestinti galimą kapitalo prieaugį, kurį investuotojai gavo iš investicijų į tokius investicinius subjektus, kolektyvinio investavimo bendrovės, remdamosi mokesčių baze, kuri atitinka registruotojo turto dienos vertės padidėjimą per metus, kiekvienais metais išskaičiuoja minimą mokestį. Tokiu būdu investuotojai paskirstydami iš tokių investicijų gautas pajamas nemoka papildomų mokesčių.
- (12) Šia schema keičiamas įvairių investicinių subjektų, įskaitant atvirojo tipo investicinius fondus, kuriems taikoma Tarybos direktyva 85/611/EEB jei 1985 m. gruodžio 20 d. dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (toliau – KIPVPS), derinimo ⁽⁴⁾, „istorinius Liuksemburgo fondus“, atvirojo tipo investicinius subjektus (toliau – SICAV) ir uždarojo tipo investicinius fondus, reguliuojamus pagal tokiems investiciniams subjektams skirtus įstatymus, iš kapitalo gautų pajamų apmokestinimas Italijoje. Atitinkamos susijusios teisinės nuostatos apima:
- Su atvirojo tipo investicinių fondų veiklos apmokestinimu susijusio 1983 m. kovo 23 d. įstatymo Nr. 77 9 straipsnį ir 10 straipsnio b dalį;
  - Su kai kurių investicinių fondų, įskaitant vadinamuosius „istorinius Liuksemburgo fondus“, veiklos apmokestinimu susijusio 1983 m. rugsėjo 30 d. įstatyminio potvarkio Nr. 512 11 straipsnio a dalį;
  - Su uždarojo tipo investicinių fondų veiklos apmokestinimu susijusio 1993 m. rugpjūčio 14 d. įstatymo Nr. 344 11 straipsnį;
  - Su SICAV veiklos apmokestinimu susijusio 1992 m. sausio 25 d. įstatyminio potvarkio Nr. 84 14 straipsnį;
  - Su Italijoje gyvenančių investuotojų gautomis pajamomis iš kapitalo ir kitomis pajamomis apmokestinimu susijusio 1997 m. lapkričio 21 d. dekreto Nr. 9 7 straipsnį;
  - Su pensijų fondų gautų pajamų iš kapitalo apmokestinimu susijusio 1993 m. balandžio 21 d. dekreto Nr. 124 14 straipsnį;
- (13) Minimų investicinių subjektų veikla – kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius, įskaitant

⁽³⁾ Žr. 1 išnašą.

⁽⁴⁾ OL L 375, 1985 12 31, p. 3.

obligacijas, akcijas ir kitus įtrauktų ir neįtrauktų į oficialų prekybos sąrašą įmonių vertybinius popierius, atstovaujant trečiųjų šalių investuotojų (dalyvių) bendriems interesams. Jie gali turėti sutartinio investicinio fondo, neturinčio juridinio asmens statuso (pvz., patikėjimo fondai), kurių valdo atskira valdymo įmonė, investicinio subjekto (pvz., SICAV)⁽⁵⁾ arba pensijų fondo statusą⁽⁶⁾. Investiciniai subjektai, turintys patikėjimo fondo statusą gali būti arba „atvirojo tipo“ arba „uždarojo tipo“ fondai⁽⁷⁾.

(14) Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyta, kad mokestiniais metais, kuriais įsigaliojo schema, specializuotųjų investicinių subjektų, kuriems taikomi minimi teisės aktai, registruotojo turto dienos vertės padidėjimas per metus apmokestinamas 5 % tarifu, o ne standartiniu 12,5 % tarifu.

(15) Specializuotieji investiciniai subjektai, kaip apibrėžta įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje, yra šie:

- a) investiciniai subjektai, kurių įstatuose aiškiai nurodyta, kad ne mažiau kaip du trečdaliai turimo turto vertės yra investuojami į mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą Europos Sąjungos reguliuojamose rinkose, akcijas;
- b) investiciniai subjektai, kurie, remiantis informacija, pateikta atitinkamose fondo reguliariose apskaitos ataskaitose, praėjus vieneriems metams nuo fondo veiklos pradžios arba nuo naujųjų įstatų patvirtinimo, daugiau kaip vieną šeštadalį investicinio subjekto veiklos dienų per kalendorinius metus⁽⁸⁾ nuo pirmiau minėtojo laikotarpio pabaigos, turi mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą Europos Sąjungos reguliuojamose rinkose, akcijų, kurių vertė prilygsta ne mažiau kaip dviem trečdaliams jos turto.

⁽⁵⁾ Pagrindinis skirtumas tarp SICAV (bendrovės tipo fondo) ir sutartinio investicinio fondo yra tas, kad SICAV atveju įmonės kapitalas nėra atskiriamas nuo investuojamų lėšų. Dalyvavimo (angl. *participating*) ryšiais susijusios SICAV akcijos yra SICAV įmonės kapitalo akcijos.

⁽⁶⁾ Mokesčio tarifas, taikomas pajamoms iš kapitalo, kurias gauna pensijų fondai, nėra tiesiogiai sumažinamas remiantis įstatyminio potvarkio 269/2003 12 straipsniu, nes joms taikomos specialios apmokestinimo taisyklės. Tačiau pensijų fondai, investuojantys į specializuotąsias investicines bendroves, turi naudoti iš specialios mokestinės nuolaidos, suteikiančios joms galimybę taikyti specialų 5 % mokesčio tarifą tai pajamų daliai, kuri buvo gauta iš specializuotųjų investicinių bendrovių.

⁽⁷⁾ Skirtumas tarp atvirojo ir uždarojo tipo fondų yra tas, kad pastaruosiu atveju fondo emisijos akcijų skaičius yra iš pat pradžių nustatytas tam tikram metų skaičiui, dalyviai jokių atvejų neturi teisės gauti kompensacijos už dalyvavimo ryšiais susijusias akcijas, o naujų akcijų emisijos taip pat yra ribotos. Atvirojo tipo fondams negalioja jokie tokie apribojimai (žr. Italijos banko 2003 m. rugpjūčio mėn. *Provvedimento del Governatore*, iš dalies keičiantį ankstesnįjį 1999 m. rugpjūčio 20 d. reglamentą dėl KIPVPS, atsižvelgiant į uždarojo tipo fondų veiklą reguliuojančių nuostatų pakeitimą, įdiegtą 2003 m. sausio 31 d. dekretu Nr. 47).

⁽⁸⁾ Uždarojo tipo fondų atveju yra nustatyta 2 mėnesių riba.

(16) Mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonės, kaip apibrėžta įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje, yra įmonės, kurių rinkos kapitalizacija neviršija 800 mln. EUR; tai nustatoma remiantis įmonės akcijų rinkos kaina paskutinąją kiekvieno kalendorinių metų ketvirčio prekybos dieną⁽⁹⁾.

(17) Schema taikoma mokestiniais metais, kuriais investicinio subjekto įstatai yra iš dalies pakeičiami (arba patvirtinami, susikūrus naujam investiciniam subjektui), tokiu būdu įgyvendinant tiesioginę sąlygą investiciniam subjektui investuoti ne mažiau kaip du trečdalius savo turto į mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą Europos Sąjungos reguliuojamose rinkose, akcijas.

(18) Šia schema iš dalies pakeičiamos apmokestinimo taisyklės įvairiems Italijos investiciniams subjektams, veikiantiems Italijoje, taikoma ir subjektams, kurie yra valdomi (įregistruoti) Italijoje ir jų pajamoms iš kapitalo taikomas specialus pakaitinis mokestis (investiciniai subjektai Italijoje apmokestinami pakaitiniu mokesčiu), ir užsienio subjektams, kurių Italijos investuotojams paskirstytos pajamos yra apmokestinamos Italijos mokesčiais. Ji taip pat iš dalies pakeičia apmokestinimo taisyklę, taikomas užsienio investiciniams subjektams, kuriems taikoma minėtoji Tarybos direktyva 85/611/EEB (suderintosios užsienio KIPVPS)⁽¹⁰⁾, kurių grynosios pajamos yra paskirstomos Italijos investuotojams arba kurių akcijas valdo Italijos investiciniai subjektai⁽¹¹⁾.

(19) Siekiant išaiškinti schemos poveikį ir tai, kaip ji netiesiogiai padeda sumažinti mokesčius nespacializuotiesiems subjektams ir kitiems dalyviams, būtina atskirai išnagrinėti pajamoms iš kapitalo, kurias gauna investiciniai subjektai ir kiti dalyviai, taikomas skirtingas apmokestinimo taisyklės, iš dalies pakeistas įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsniu. Šiuo tikslu svarbu atskirti „investicinius subjektus, veikiančius kaip finansų tarpininkai, kurių pajamos apmokestinamos Italijos pakaitiniu mokesčiu“ ir „investicinius subjektus, apmokestinamus pakaitiniu mokesčiu ir dalyvaujančius kituose investiciniuose subjektuose“, nes tas pats investicinis subjektas gali veikti ir kaip finansų tarpininkas (t. y. jis investuoja į perleidžiamus vertybinius popierius) ir kaip

⁽⁹⁾ Todėl, priklausomai nuo vertybinių popierių rinkos svyravimų, įmonė gali būti priskirta mažos ir vidutinės kapitalizacijos kategorijai vieną ar daugiau metų ketvirčių.

⁽¹⁰⁾ Ši schema neturi tiesioginio poveikio tokių užsienio investicinių bendrovių, kurios nepatenka į Direktyvos 85/611/EEB taikymo sritį, apmokestinimui.

⁽¹¹⁾ Tiksliau: nors užsienio KIPVPS, paskirstydami pajamas iš kapitalo atskiriems investuotojams, taiko Italijos pajamų mokestį, pajamų iš kapitalo dalis, kurią Italijos investicinė bendrovė gavo dalyvaudama užsienio KIPVPS suteikia teisę netaikyti dvigubo apmokestinimo, iš šių užsienio KIPVPS gautai daliai pajamų iš kapitalo pritaikant išimtį.

dalyvis (investuotojas) (t. y. jis investuoja į kitus investicinius subjektus). Atskiras skirsnis skiriamas pajamoms, kurias gauna kiti investuotojai, atleisti nuo pakaitinio mokesčio, taikomo kitiems investiciniams subjektams.

Investicinių subjektų, veikiančių kaip Italijos pakaitiniu mokesčiu apmokestinami finansų tarpininkai, pajamų apmokestinimas

- (20) Remiantis bendrąja sistema, investiciniai subjektai nemoka pajamų mokesčio. Tačiau bet kokios investicinių subjektų gautos grynosios veiklos pajamos yra apmokestinamos 12,5 % pakaitiniu mokesčiu. Paprastai šis mokestis atleidžia nuo bet kokių mokesčių išpareigojimų ir pakeičia visus papildomus mokesčius investicinių subjektų skirstomoms įplaukoms.
- (21) Grynosios veiklos pajamos yra apskaičiuojamos iš fondo metų pabaigos grynojo turto kartu su mokėtiniu pakaitiniu mokesčiu ir visomis per metus paskirstytomis sumomis atimant fondo metų pradžios grynąjį turtą, pajamas iš dalyvavimo pakaitinį mokestį mokančiose kolektyvinio investavimo įmonėse, nuo mokesčių atleistas pajamas ir apmokestinamas pajamas⁽¹²⁾.
- (22) Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsniu iš dalies pakeičiama bendroji mokesčių sistema, nes numatoma, kad specializuotųjų investicinių subjektų veiklos pajamoms taikomas 5 % pakaitinis mokestis.

Investicinių subjektų, apmokestinamų Italijos pakaitiniu mokesčiu ir dalyvaujančių kituose investiciniuose subjektuose, pajamų apmokestinimas

- (23) Remiantis bendrąja sistema, bet kokios investicinių subjektų paskirstomos pajamos, nuo kurių dalyviai (įskaitant kitus investicinius subjektus) sumoka Italijos pakaitinį mokestį, nėra papildomai apmokestinamos. Minimioje schemoje numatyta išimtis pajamoms, gautoms iš specializuotųjų

investicinių subjektų (apmokestinamų 5 % pakaitiniu mokesčiu). Ji taip pat sumažina nespacializuotųjų investicinių subjektų, dalyvaujančių užsienio specializuotuose investiciniuose subjektuose, kuriems netaikomas Italijos pakaitinis mokestis, mokamą pajamų mokestį iki 5 %⁽¹³⁾.

Gautų arba kitiems pakaitiniu mokesčiu neapmokestinamų investicinio subjekto dalyviams paskirstytų veiklos pajamų apmokestinimas

- (24) Pajamos, kurias Italijos ir užsienio investiciniai subjektai paskirsto Italijos investuotojams nėra papildomai apmokestinamos Italijoje, nes jos jau buvo apmokestintos investicinių subjektų lygmeniu (pajamų mokesčiu). Tačiau, jei dalyvaujantis investuotojas pats yra verslo įmonė, gautos pajamos yra įtraukiamos į apmokestinamas pajamas, nuo kurių mokamas 33 % mokestis. Tokios naudą gaunančios įmonės turi teisę į 15 % mokesčių lengvatą, kuri visiškai kompensuoja dvigubą iš kapitalo gautų pajamų apmokestinimą. Ši schema iš esmės patvirtina mokesčių lengvatą, net jei pajamas paskirsto specializuotieji investiciniai subjektai⁽¹⁴⁾.
- (25) Remiantis Italijos pajamų mokesčio kodekso (IPMK) 18 straipsniu, užsienio investicinių subjektų Italijos investuotojams paskirstomos pajamos apmokestinamos 12,5 % pajamų mokesčiu. Šia schema iki 5 % sumažinamas pajamų

⁽¹³⁾ Paprastai Italijoje tik 40 procentų pajamų iš kapitalo, kurias Italijos investicijų į verslą subjektas gauna iš užsienio investicinio subjekto, yra apmokestinama. Tai reiškia, kad užsienio kilmės pajamos, kurias gauna Italijos investicinis subjektas yra apmokestinamos 5 % mokesčiu (12,5 % mokesčiu apmokestinus 40 % pajamų susidaro 5 % mokestis). Visoms investicinio subjekto kapitalo pajamoms, gautoms iš specializuotųjų investicinių subjektų, kuriems taikomas sumažintas 5 % mokesčio tarifas, pritaikius išimtį ir atėmus jas iš grynųjų pajamų, šia schema pasiekimas tikslas vienodai vertinti investicijas į Italijos ir į užsienio specializuotuosius investicinius subjektus.

⁽¹⁴⁾ Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyta esama 15 % mokesčių lengvata, kuria siekiama išvengti, kad 5 procentų sumažinto mokesčio taikymas specializuotųjų investicinių subjektų lygmeniu toliau vėl bus taikomas dalyvaujančio investuotojo lygmeniu. Taip atsitiktų, jei lengvata būtų sumažinta iki 5 procentų lengvatos, atitinkančios investicinio subjekto 5 procentų, vietoje 15 procentų, mokamą pakaitinį mokestį. Tačiau, siekiant užkirsti kelią dalyvaujantiems investuotojams neteisėtai pasinaudoti visa 15 procentų lengvata realiai sumokant tik 5 procentus mokesčių, schema taip apribojamas 9 procentų didesnės lengvatos panaudojimas, kad lengvata negali būti kompensuojama ar panaudota kompensuoti mokėtinam pajamų mokesčiui kitais fiskaliniais metais, išskyrus tik tuos metus, kuriais buvo atliktas paskirstymas. Siekiant suteikti išteklių mokesčio lengvatas, Italijos įstatymuose numatyta grąžinti mokesčius užsienio investuotojams (nerezidentams), dalyvaujantiems investiciniuose subjektuose, kurie paskirsto apmokestintas Italijoje pajamas. Italijos investicinių subjektų dalyviai iš užsienio gali susigrąžinti 15 procentų mokesčių nuo sumos, kurią paskirstė investiciniai subjektai, tokiu būdu atleidžiant nuo anksčiau pritaikyto mokesčio. Šia schema grąžinimas sumažinamas iki 6 procentų tuo atveju, kai, remiantis įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsniu, specializuotųjų investicinių subjektų paskirstomos lėšos apmokestinamos 5 procentų sumažintu pakeičiniu mokesčiu.

⁽¹²⁾ Remiantis įstatymo L 77/1983 10 straipsnio b dalimi, užsienio investicinių bendrovių pajamos, kurių nereguliuoja minėtoji Tarybos direktyva 85/611/EEB, įtraukiamos į grynąsias veiklos pajamas.

mokestis pajamoms, kurias paskirsto specializuotieji investiciniai subjektai. Šia nuostata užtikrinama, kad vienodai būtų vertinami investuotojai į užsienio ir Italijos investicinius subjektus.

- (26) Iš investicinių subjektų gautos pajamos yra įtraukiamas į pensijų fondo, dalyvaujančio tokiuose investiciniuose subjektuose, grynąsias pajamas. Joms taikomas 11 % pakaitinis mokestis. Siekiant išvengti pensijų fondų gautų pajamų dvigubo apmokestinimo, 15 % tokių pajamų prilygstanti mokesčio lengvata yra pritaikoma tokių fondų mokėtinam pakaitiniam mokesčiui. Šia schema specializuotiesiems investiciniams subjektams skirtos naujos sumažinto apmokestinimo priemonės priderinamos prie pensijų fondams taikomos specialios apmokestinimo sistemos.
- (27) Kartu su specializuotiesiems investiciniams subjektams taikomo pakaitinio mokesčio sumažinimu, šia schema iki 6 % sumažinama mokesčių lengvata, taikoma pajamoms, gautoms iš Italijos specializuotųjų investicinių subjektų. Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsniu iš dalies pakeičiama bendroji mokesčių sistema, nes numatoma, kad specializuotų investicinių subjektų veiklos pajamoms taikomas 5 % pakaitinis mokestis ⁽¹⁵⁾.

III. PROCEDŪROS PRADĖJIMO PAGRINDAS

- (28) Sprendimu pradėti oficialią procedūrą, Komisija laikėsi nuomonės, kad specializuotiesiems investiciniams subjektams ir mažos bei vidutinės kapitalizacijos įmonėms, kurių akcijas valdo tokie specializuotieji investiciniai subjektai, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje, taikyta priemonė atitiko visus kriterijus, kuriais klasifikuojama valstybės pagalba, ir tuo pat metu nesukėlė jokių abejonių dėl tiesioginių mokesčių sumažinimo investavusiems į specializuotuosius investicinius subjektus, nes ji yra bendroji priemonė, skirta visiems investuotojams.
- (29) Svarstant galimą pagalbą specializuotiesiems investiciniams subjektams, Komisija juos priskyrė prie įmonių, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje, nes jie yra arba juridinio asmens statusą turinčios bendrovės ir todėl *per se* yra verslo įmonės, arba jie yra atskiras turtas, kurį valdo įmonės, konkuruojančios investicijų rinkose. Be to, Komisija nustatė, kad specializuotieji investiciniai subjektai arba turi tiesioginės naudos iš mokesčių sumažinimo, arba netiesioginės naudos iš papildomų kapitalo investicijų, pagal schemą sumažinant mokesčius jų investuotojams, šiems subjektams dažniausiai investuojant

⁽¹⁵⁾ 5 % pakaitinis mokestis pajamoms, kurias pensijų fondai gauna iš užsienio specializuotųjų investicinių subjektų, yra taikomas todėl, kad pagal specialiąsias pensijų fondų apmokestinimo nuostatas, jos gali iš savo grynyųjų pajamų atimti 54,55 % pajamų, gautų iš užsienio specializuotųjų investicinių subjektų, o tai atitinka 5 procentų mokestį (11 procentų mokestį, taikomą 45,45 % pajamų). Kita vertus, pajamos iš kapitalo, kurias pensijų fondai gauna iš Italijos specializuotųjų investicinių subjektų apmokestinamos 11 procentų pakaitiniu mokesčiu, nors joms taikoma 6 procentų mokesčių lengvata, kuria panaikinamas mokestis, kurį jau sumokėjo specializuotieji investiciniai subjektai.

į mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmones, įtrauktas į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose. Be to, Komisija pastebėjo, kad minimos lengvatos nėra proporcingos šių subjektų turimam mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijų skaičiui, bet priklauso vien tik nuo jų specializuotųjų subjektų statuso.

- (30) Kalbant apie mažos kapitalizacijos įmones, Komisija pabrėžė, kad priemonė suteikia netiesioginį pranašumą toms įmonėms, kurių akcijas valdo specializuotieji investiciniai subjektai, nes, suteikdamos jiems geresnes galimybes gauti kapitalą, ji padidina jų likvidumą. Šis pranašumas priklauso nuo jų mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, statuso, o ne nuo veiklos rodiklių ar kitų sąlygų arba investicijų, kurias atliko tokios įmonės.

IV. ITALIJOS IR SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (31) Savo pateiktose pastabose, tiek Italija tiek *Assogestioni* teigė, kad minimų investicinių subjektų negalima laikyti įmonėmis, bet labiau sutelktu turtu, kurį valdo specialios įmonės. Pastarųjų pelnas apmokestinamas įprasta tvarka ir joms netaikomi įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyti sumažinti mokesčiai.
- (32) Ir Italija ir *Assogestioni* toliau pastebi, kad šią schemą reikia vertinti kaip bendrosios apmokestinimo politikos priemonę, iš kurios tiesioginę naudą turi investuotojai, ir kuri tik netiesiogiai veikia mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmones ir investicinius subjektus. Suinteresuotosioms šalims ši schema padeda mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonėms vykdyti rinkos kapitalizaciją palyginti su kitomis įmonėmis, įtrauktomis į oficialųjį prekybos sąrašą Europoje, ir atitinkamai nepatenka į patikrinimo dėl galimos pagalbos taikymo sritį. Ir Italija ir suinteresuotosios šalys teigia, kad priemonė nėra pagalba specializuotiesiems investiciniams subjektams ar kai kurioms valdymo bendrovėms. Šiuo atžvilgiu Italijos valdžios institucijos pabrėžė, kad šia schema realiai gali naudotis visos įmonės, sukuriančios atskirus fondus, skirtus investicijoms daugiausiai į mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmones, įtrauktas į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, ir todėl ji yra bendroji priemonė.
- (33) Be to, remiantis šiomis pastabomis, ši schema neturės įtakos konkurencijai, nes bet kuri Europos mažos arba vidutinės kapitalizacijos įmonė galėtų turėti naudos iš lengvesnės

galimybės gauti kapitalą. Be to, ji nebūtų pagalba tokioms įmonėms, nes investiciniai subjektai ar jas valdančios įmonės sprendimus dėl investicijų priimtų siekdamos gauti kuo didesnę pelną.

- (34) *Assogestioni* pateikė išsamią informaciją apie tai, kaip schema veikė per pirmąjį jos taikymo laikotarpį (2004 m.). 2004 m. pabaigoje veikė trys specializuotieji investiciniai subjektai: du iš jų egzistavo anksčiau ir pakeitė savo įstatus taip, kad daugiausiai investavo į mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą Europos Sąjungos reguliuojamose rinkose, akcijas, o vienas buvo naujai įkurtas fondas. *Assogestioni* nurodė, kad 2004 m. taikant schemą negauti mokesčiai buvo minimalūs. Remiantis *Assogestioni* pateiktais duomenimis, Komisija suskaičiavo, kad 2004 m. negauti mokesčiai sudarė apie 1,1 mln. EUR, atsižvelgiant į būtinas pataisas, siekiant neutralizuoti virtualių mokesčių lengvatų, susijusių su ankstesniaisiais metais apskaičiuotais mokesčiais, perkėlimą. Italija ir suinteresuotosios šalys laikosi nuomonės, kad šiais skaičiais parodoma, kad schema turėjo tik nežymų poveikį Bendrijos vidaus konkurencijai ir prekybai, taip pat atsižvelgiant, kad mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonės ir užsienyje įsteigti investiciniai subjektai gali turėti naudos iš netiesioginio minimo mokesčių sumažinimo.

V. PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS

Valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje

- (35) Komisija, atsižvelgusi į Italijos valdžios institucijų ir suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas, laikosi nuomonės, kad mokesčių investuotojams sumažinimas yra valstybės pagalba ne tik specializuotiems subjektams, investuojantiems į mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmones, įtrauktas į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, bet taip pat ir mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonėms, kurių akcijas valdo tokios bendrovės, nes bendrai ji atitinka visus EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje nustatytus kriterijus.

Atrankiniai specializuotųjų investicinių subjektų pranašumai

- (36) Komisija rašte, kuriuo pradeda oficiali tyrimo procedūra, visų pirma patvirtina savo nuomonę, kad kai kuriais atvejais, investiciniai subjektai yra įmonės, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje, ir todėl gali atitinkamai turėti naudos iš įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyto mokesčių sumažinimo. Ji visų pirma laikosi nuomonės, kad net jei specializuotieji investiciniai subjektai ir neturi tiesioginės naudos iš mokesčių jų investuotojams sumažinimo, vis dėlto jie gauna netiesioginę ekonominę naudą, jei dėl mažesnių mokesčių investicijoms į specializuotuosius subjektus investuotojai skatinami įsigyti specializuotųjų investicinių subjektų akcijų ir taip sukuriama papildomas likvidumas ir papildomos pajamos iš įsigijimo ir valdymo mokesčių.

- (37) Remiantis Komisijos komunikatu dėl valstybės pagalbos ir rizikos kapitalo⁽¹⁶⁾, kai kuriais atvejais, kai dėl taikomos valstybės priemonės sukuriama fondas ar kitoks investicinis subjektas, būtina atsižvelgti į tai, ar fondas arba subjektas gali būti laikomi įmonėmis, turinčiomis naudos iš valstybės pagalbos. Šiuo atveju Komisija atsižvelgia į Italijos valdžios institucijų pastabą, kad specializuotieji investiciniai subjektai, turintys naudos iš įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyto mokesčių sumažinimo, yra tik sutelktas turtas, todėl negali būti laikomi įmonėmis, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnyje. Tačiau Komisija pastebi, kad kai kuriais atvejais tokie investiciniai subjektai įgyja juridinio asmens statusą ir todėl gali atskirai turėti naudos iš lengvatų, nors jų apmokestinimas skiriasi nuo jų valdomo turto apmokestinimo. Ji taip pat pastebi, kad kiti investiciniai subjektai be juridinio asmens statuso yra valdomi įmonių, kurios konkuruoja su kitais santaupas valdančiais operatoriais, ir kad šios įmonės gali atitinkamai turėti naudos iš šių lengvatų.

- (38) Komisija laikosi nuomonės, kad specializuotieji investiciniai subjektai vykdo ūkinę veiklą ir yra įmonės, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje. Tai patvirtina Teisingumo Teismo praktika PVM srityje. Konkrečiu atveju, Teismas neseniai nutarė⁽¹⁷⁾, kad SICAV sudaryti kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius sandoriai yra ūkinė veikla, kurią vykdo apmokestinami asmenys, kaip apibrėžta Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 2 pastraipoje⁽¹⁸⁾. Remiantis teismo praktika⁽¹⁹⁾, Pirmosios direktyvos⁽²⁰⁾ preambulėje aiškiai numatyta, kad PVM suderinimu siekiama pašalinti veiksnius, galinčius iškraipyti konkurencijos sąlygas, ir taip konkurencijoje užtikrinti neutralumą. Atsižvelgiant, kad taisyklių dėl valstybės pagalbos ir PVM suderinimo direktyvų tikslas yra tas pats, Komisija mano, kad tikslinga laikytis su šiomis direktyvomis susijusios Teismo praktikos, kuria patvirtinama, kad minimi investiciniai subjektai, nepaisant to, ar jie turi juridinio asmens statusą, ar ne, vykdo ūkinę veiklą ir todėl yra įmonės, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje.

- (39) Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad investuotojams į specializuotuosius investicinius subjektus suteiktos mokesčių lengvatos yra parama pačioms bendrovėms, kaip įmonėms, turinčioms juridinio asmens statusą arba kaip

⁽¹⁶⁾ OL C 235, 2001 8 21, p. 3, IV.1. pastraipa.

⁽¹⁷⁾ Byla C-8/03 *BBL*, 42 ir 43 pastraipos.

⁽¹⁸⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL 1977 L 145, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Byla 89/81, *Hong-Kong Trade Development Council* [1982] ECR 1277, 6 pastraipa. Taip pat žr. bylą C-317/94, *Elida Gibbs* [1996] ECR I-5339, 20 pastraipą.

⁽²⁰⁾ 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1301). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 77/388/EB (žr. 19 išnašą).

įmonėms, valdančioms tokius subjektus, kai jie turi sutartimis nustatytą formą. Dėl didesnės specializuotųjų investicinių subjektų akcijų paklausos padidėja subjektų ar juos valdančių įmonių imamo valdymo ir išsigijimo mokesčio surinkimas.

- (40) Argumentas, kad schema nėra atrankinė, nes ji nesuteikia pirmenybės konkreitiems investiciniams subjektams ir valdančiosioms įmonėms, atsižvelgiant į jų dydį, tautinę priklausomybę, registracijos vietą ar sudėtį, yra nepriimtinas, nes svarbu yra tai, kad šia schema ypatingai sumažinami mokesčiai tik investiciniams subjektams, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijos ir jas valdančios įmonės. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką⁽²¹⁾, fakto, kad pagalba nėra skirta vienam ar daugiau iš anksto nustatytų konkrečių gavėjų, o skirstoma pagal keletą objektyvių kriterijų, nepakanka svarstant ar valstybės priemonė yra atrankinio pobūdžio. Komisija taip pat laikosi nuomonės, kad tas faktas, jog pritaikant šią schemą specializuotuosius investicinius subjektus valdančioms investicinėms įmonėms suteikiamos lengvatos yra tik netiesioginės, nepaneigia valstybės pagalbos buvimo, nes, remiantis nusistovėjusia Teismo praktika⁽²²⁾, investuojams, kurie nėra įmonės, suteiktos tiesioginės mokesčių lengvatos reiškia netiesioginę pagalbą įmonėms, į kurias investuota.
- (41) Komisija atitinkamai daro išvadą, kad šia priemone specializuotiesiems investiciniams subjektams ir juos valdančioms įmonėms suteikiamas konkretus netiesioginis anksčiau minėtas pranašumas, dėl kurio nukenčia kitos įmonės, siūlančios alternatyvias investavimo formas.

Atrankiniai mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, kurių akcijas valdo specializuotieji investiciniai subjektai, pranašumai

- (42) Komisija rašte, kuriuo pradeda oficiali tyrimo procedūra, taip pat patvirtina savo nuomonę, kad minima schema suteikiama parama mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonėms, kurių akcijas valdo specializuotieji investiciniai subjektai, turintys naudos iš įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyto mokesčių sumažinimo. Ji ypač laikosi nuomonės, kad dėl didesnės akcijų paklausos ir didesnio likvidumo šia schema netiesiogiai sukuriama atrankinė mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, kurių akcijas valdo specializuotieji investiciniai subjektai, pranašumas. Negalima sutikti su argumentu, kad fondams ir investuotojams siekiant gauti kuo didesnę pelną, mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonės neturės pranašumo, nes palankesnės apmokestinimo sąlygos pagerina tokios investicijos patrauklumą ir mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių likvidumas padidėja net joms aktyviau nesistengiant pasinaudoti tokiu pranašumu.

⁽²¹⁾ Byla T-55/99 *CETM prieš Komisiją* [2000] ECR II-3207, 40 pastraipa, ir jungtinės bylos T-92/00 ir T-103/00, *Territorio Histórico de Ilava ir kiti prieš Komisiją* [2002] ECR II-1385, 58 pastraipa.

⁽²²⁾ Byla C-156/98 *Vokietija prieš Komisiją* [2000] ECR I-6857, 24 ir 28 pastraipos, ir byla C T-93/02 *Confédération nationale du Crédit mutuel prieš Komisiją*, apie 2005 m. sausio 18 d. priimtą sprendimą, apie kurį dar nepranešta, 95 pastraipa.

- (43) Taip pat negalima sutikti su argumentu, kad schema yra bendrosios mokesčių politikos priemonė, kuria siekiama skatinti mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių kapitalizaciją Europoje, todėl jai netaikomos taisyklės dėl valstybės pagalbos. Komisija laikosi požiūrio, kad suteikiamos mokesstinės lengvatos nekompensuoja žymių kolektyvinio investavimo į mažas ir vidutinės įmones, ištrauktas iš oficialių prekybos sąrašų, kolektyvinio investavimo į kitas įmones ir individualaus investavimo į įmones, neištrauktas iš oficialių prekybos sąrašų, apmokestinimo vertinimo netolygumų. Taip pat šios schemos negalima pateisinti konkrečiu jos tikslu, nes ji suteikia tik mokesčių lengvatas tais atvejais, kai specializuotai kolektyviai investuojama į mažų ir vidutinių įmonių, ištrauktų iš oficialių prekybos sąrašų reguliuojamose rinkose, akcijas, ir todėl ji nėra skirta ar proporcinga tikslui skatinti tokių įmonių kapitalizaciją, bet labiau priklauso nuo to, ar investuojama per specializuotuosius investicinius subjektus.

Valstybės ištekliai

- (44) Komisija įrodo, kad minimas lengvatas suteikia valstybė arba jos yra suteikiamos panaudojant valstybės išteklius. Kadangi Italijos valdžios institucijos nepateikė jokių prieštaravimų, Komisija patvirtina oficialios tyrimo procedūros pradėjimo metu atliktą įvertinimą, kad lengvata yra priskirtina valstybei, kadangi dėl jos taikymo Italijos biudžetas negaus mokesčių pajamų.

Poveikis konkurencijai

- (45) Atsižvelgiant į priemonės poveikį, Komisija patvirtina įvertinimą, pateiktą sprendime pradėti oficialią procedūrą, kad priemonė gali iškraipyti konkurenciją tarp įmonių ir paveikti prekybą tarp valstybių narių, nes naudą gaunančios įmonės gali vykdyti veiklą tarptautinėse rinkose ir vykdyti ūkinę veiklą rinkose, kur vyksta intensyvi konkurencija. Remiantis nusistovėjusia Teismo praktika⁽²³⁾ tam, kad priemonė būtų laikoma iškraipančia konkurenciją, pakanka, kad pagalbos gavėjas su kitomis įmonėmis konkuruoja konkurencijai atvirose rinkose. Ypač, kai subjektai, vykdančys kolektyvinį investavimą į perleidžiamus vertybinius popierius ir kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijų valdymas, konkuruoja su kitomis finansų įmonėmis ir vykdo veiklą atviroje rinkoje, kurioje vyksta žymi Bendrijos vidaus prekybos dalis. Kalbant apie mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmones, kurių akcijas valdo įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje apibrėžti specializuotieji investiciniai subjektai, bent kai kurie jų aktyviai veikia sektoriuose, kur vyksta prekyba tarp valstybių narių.

- (46) Komisija laikosi nuomonės, kad nei ribotos mokesčių išlaidos, susijusios su šia schema 2004 m. (1,1 mln. EUR), nei mažas specializuotųjų investicinių subjektų, veikusių tais metais skaičius (trys), palyginti su dideliu mažos ir

⁽²³⁾ Byla T-214/95 *Het Vlaamse Gewest prieš Komisiją* – 1998 m. ECR II-717.

vidutinės kapitalizacijos įmonių, kurių akcijos buvo valdomos, skaičiumi, negali turėti įtakos išvadai, kad priemonė yra valstybės pagalba, nes, visų pirma, remiantis nusistovėjusia Teismo praktika⁽²⁴⁾, net nedidelė pagalba turi poveikį konkurencijai ir, visų antra, Italija nepaneigė, kad minima schema gali turėti žymiai svarbesnį ekonominį poveikį ateityje. Taip pat būtina pastebėti, kad ribotą priemonės poveikį galima paaiškinti tuo, kad Komisija greitai pradėjo tyrimą ir oficialią priemonės tyrimo procedūrą, todėl tai galėjo įtakoti operatorių elgseną. Galiausiai, nors reikalavimus atitinkančių mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, skaičius yra gana didelis, palyginti su 2004 m. suteiktomis mokesstinėmis lengvatomis, iš Italijos pateiktos informacijos nematyti, kad nauda, kurią gavo atskiri naudos gavėjai, neviršijo *de minimis* pagalbos ribų.

- (47) Todėl Komisija padarė išvadą, kad šia schema pakeičiama (skirtingai vertinant investuotojų apmokestinimą) kai kurių įmonių, vykdančių ūkinę veiklą, konkurencinė padėtis, ir kadangi jos vykdo veiklą tarptautinei konkurencijai atvirose rinkose, konkurencija yra iškraipoma.

Schemos teisėtumas

- (48) Kadangi Italijos valdžios institucijos įdiegė schemą apie tai visų pirma nepranešusios Komisijai, jos nesilaikė EB sutarties 88 straipsnio 3 pastraipoje numatytų išpareigojimų. Kadangi tai laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje, ir buvo įgyvendinta nesant išankstinio Komisijos sutikimo, ji yra laikoma neteisėta pagalba.

Suderinamumas

- (49) Kadangi priemonė laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 pastraipoje, jos suderinamumas su bendrąja rinka turi būti vertinamas atsižvelgiant į EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 pastraipose numatytas išimtis.
- (50) Italijos valdžios institucijos neužginčijo 2004 m. gegužės 11 d. rašte, kuriuo pradedamas oficialus tyrimas, pateikto įvertinimo, kad EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 pastraipoje numatytos išimties, kuomet valstybės pagalba gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, netaikomos šiam atvejui, o Komisija nebuvo informuota apie jokių kitų veiksnių, galinčių padaryti šią išvadą negaliojančią.
- (51) Minimos lengvatos arba nėra susijusios su jokiais išlaidomis arba yra susijusios su išlaidomis, kurios atitinka reikalavimus pagalbai gauti pagal esamas Bendrijos gaires arba bendrąsias išimtis.

- (52) EB sutarties 87 straipsnio 2 pastraipoje nustatytos išimties, susijusios su valstybine socialinio pobūdžio pagalba, suteikiama individualiems vartotojams, kad būtų kompensuota žala, atsiradusi dėl stichinių nelaimių arba išskirtinių įvykių, bei parama, suteikiama tam tikroms Vokietijos Federacinės Respublikos vietovėms, šiuo atveju netaikoma.

- (53) Taip pat netaikoma ir EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta išimtis, kuri suteikia teisę skirti pagalbą regionų, kuriuose yra nepaprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti, nes minima priemonė taikoma visai Italijos teritorijai, o ne pagalbą gaunantiems Italijos regionams, kaip numatyta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte. Galiausiai, nepanašu, kad šia schema kaip nors būtų prisidedama prie minimų regionų vystymo.

- (54) Taip pat negalima laikyti, kad šis režimas skatina vykdyti svarbų bendro Europos intereso projektą ar ištaisyti rimtą Italijos ūkio sutrikimą, kaip numatyta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punkte. Jo tikslas taip pat nėra remti kultūros ir paveldo išsaugojimą, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte.

- (55) Galiausiai, minimos priemonės privalo būti išnagrinėtos atsižvelgiant į Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, kur numatytas leidimo suteikimas pagalbai, kuri skirta palengvinti tam tikros ekonominės veiklos arba tam tikrų ekonominių sričių plėtrą, kur tokia pagalba nepadarys neigiamo poveikio prekybos sąlygoms tiek, kad tai prieštarautų bendram interesui. Šia priemone suteiktos mokesčių lengvatos nėra susijusios su ar proporcingos specialiosioms investicijoms, darbo vietų kūrimui ar specialioms projektams, kurie paskatintų kai kurios ūkio veiklos ar kai kurių sričių vystymą, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte. Remiantis Komisijos komunikate dėl valstybės pagalbos ir rizikos kapitalo⁽²⁵⁾ išdėstytais kriterijais, jos negali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka, nes pasinaudojant šiomis lengvatomis investicijos yra nukreiptos į įmones, įtrauktas į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, ir Italijos valdžios institucijos neįrodė, kad šios įmonės negali tinkamai gauti kapitalo finansavimo ir kaupiant kapitalą patiria didesnes išlaidas nei kitos įmonės. Komisija galiausiai nurodo, kad, kaip nurodė Teisingumo Teismas išaiškindamas kitą pagalbos priemonę, kuria palaikomos specialiosios investicijos, „niekas negalėjo sutrukdyti panaudoti šią schemą įmonėse, kurios turi sunkumų arba kurios vykdo veiklą jautriose pramonės šakose, kurioms yra sukurtos specialios valstybės pagalbos taisyklės“⁽²⁶⁾. Jis daro išvadą, kad pagal schemą

⁽²⁵⁾ OL C 235, 2001 8 21, p. 3.

⁽²⁶⁾ Byla C-156/98 *Vokietija prieš Komisiją* – 2000 m. ECR I-6857, 69 pastraipa.

⁽²⁴⁾ Byla C-142/87 *Belgija prieš Komisiją* – 1990 m. ECR I-959.

suteiktomis lengvatomis sumažinami mokesčiai, kuriuos paprastai turėtų sumokėti naudos gavėjas ūkinės veiklos vykdymo metu, ir todėl jos privalo būti laikomos valstybės pagalba, kuri, remiantis praktika ir precedentų teisės nuostatomis, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

VI. IŠVADOS

- (56) Komisija daro išvadą, kad šia priemone suteikiamos mokesčių lengvatos yra pagalba veiklai, kuriai negalioja jokios bendrojo draudimo išimtis, todėl ši priemonė yra nesuderinama su bendrąja rinka. Komisija taip pat mano, kad Italija priemonę įgyvendino neteisėtai.
- (57) Kai neteisėtai skirta valstybės pagalba yra pripažįstama kaip neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, natūralus tokios išvados rezultatas yra tas, kad pagalba turi būti sugrąžinta, siekiant kiek įmanoma atkurti iki pagalbos suteikimo buvusią konkurencinę padėtį.
- (58) Šis sprendimas yra susijęs su minima schema ir turi būti pradėtas vykdyti nedelsiant, įskaitant pagal schemą suteiktos pagalbos susigrąžinimą pagal Tarybos procedūrinio reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁷⁾ 14 straipsnį.
- (59) Visų pirma, Komisija mano, kad yra būtina paprašyti Italijos iš karto pašalinti pagalbą, kurią sudaro skirtingas grynųjų pajamų, kurias gauna investiciniai subjektai, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, akcijos apmokestinimo vertinimas, informuojant visus, kurie buvo paraginti taikyti atitinkamose nacionalinėse taisyklėse, numatytoje įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje, minimas mokesčių lengvatas, apie tiesioginį šio Komisijos sprendimo taikymą.
- (60) Visų antra, Italija privalo susigrąžinti pagalbą, suteiktą investiciniams subjektams arba įmonėms, valdančioms sutartinius investicinius subjektus, kurie tuo pat metu yra pirmieji pagalbos gavėjai ir subjektai, kurie pagal apmokestinimo teisės aktus turi valstybei sumokėti grynųjų pajamų pakaitinį mokesť. Pagalba, kurią reikia susigrąžinti lygi skirtumui tarp įprastinio pakaitinio mokesčio ir sumažintojo mokesčio, kuris buvo mokamas pasinaudojant minimomis mokesčių lengvatomis. Šis sprendimas neturi įtakos investicinių subjektų ar juos valdančių įmonių galimybei pareikalauti atitinkamos sumos grąžinimo iš savo investuotojų, jei tokia galimybė numatyta nacionaliniuose teisės aktuose. Tačiau dėl įpareigojimo susigrąžinti pagalbą nėra atmetama galimybė, kad visa arba dalis atskiriems gavėjams suteiktos pagalbos gali atitikti Komisijos reglamento (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir
- 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai ⁽²⁸⁾ 2 straipsnio reikalavimus.
- (61) Komisija ragina Italiją pateikti prašomą informaciją užpildant šio sprendimo 1 priede pateikiamą anketą, pateikiant finansinių tarpininkų ir kitų su minimos mokesčių lengvatos sugrąžinimu susijusių šalių sąrašą, aiškiai nurodant planuojamas ir jau taikomas priemones, siekiant nedelsiant ir veiksmingai susigrąžinti neteisėtą valstybės pagalbą. Komisija ragina Italiją per du mėnesius po šio sprendimo priėmimo perduoti visus dokumentus (aplinkraščius, vykdomuosius raštus sumoms susigrąžinti ir t. t.), patvirtinančius, kad pradėta neteisėtos pagalbos susigrąžinimo procedūra.
- (62) Už išieškotinas sumas mokamos palūkanos. Jos bus apskaičiuojamos remiantis Reglamentu (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽²⁹⁾.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įstatyminio potvarkio Nr. 269/2003 12 straipsnyje numatyta valstybės pagalbos schema, kuria suteikiamos mokesčių lengvatos kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius įmonėms, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių, įtrauktų į oficialųjį prekybos sąrašą reguliuojamose Europos rinkose, akcijos, kurių Italija neteisėtai įgyvendino pažeisdama EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Italijos Respublika panaikina 1 straipsnyje minimą pagalbos schemą per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo datos.

3 straipsnis

(1) Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Italijos Respublika praneša visiems finansiniams tarpininkams, įskaitant kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius įmonėms, kurių specializacija yra mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijos, ir visoms kitoms su 1 straipsnyje minimos pagalbos schemas taikymu susijusioms šalims, apie Komisijos sprendimą, kad schema nesuderinama su bendrąja rinka.

(2) Nepažeidžiant jokio vėlesnio taikymo pagal nacionalinę teisę, Italijos Respublika imasi būtinų priemonių susigrąžinti 1 straipsnyje minimą pagalbą iš neteisėtai suteiktą pagalbą

⁽²⁷⁾ Žr. 2 išnašą.

⁽²⁸⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁽²⁹⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

gavusių investicinių subjektų arba, prireikus, įmonių, valdančių investicinius subjektus.

Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo datos Italijos Respublika praneša Komisijai pagalbos gavėjų pavadinimus, kiekvienos atskirai suteiktos pagalbos sumą ir šių sumų nustatymo metodus.

(3) Reikalavimas grąžinti vykdomas nedelsiant ir laikantis nacionalinės procedūros reikalavimų, jeigu tokiu būdu šį sprendimą bus galima nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti.

(4) Grąžintiną sumą sudaro ir palūkanos, kurios apskaičiuojamos nuo to momento, kai gavėjui buvo suteikta neteisėta pagalba, iki jos faktinio grąžinimo.

Palūkanos skaičiuojamos pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, V skyriaus nuostatas.

4 straipsnis

Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Italijos Respublika informuoja Komisiją kokių buvo imtasi priemonių ir kokių planuojama imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Šią informaciją ji pateiks anketoje, pateikiamoje šio sprendimo I priede. Per tą patį laikotarpį Italija atsiunčia visus dokumentus, įrodančius, kad neteisėtos pagalbos gavėjų atžvilgiu pradėta susigrąžinimo procedūra.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2005 m. rugsėjo 6 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. lapkričio 23 d.

dėl valstybės pagalbos, kurią Italija ketina suteikti įmonei „Fincantieri“

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4433)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/639/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

II. IŠSAMUS PAGALBOS APRAŠYMAS

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Susitarimą dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdama į 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1540/98, nustatantį naujas pagalbos laivų statybai taisykles ⁽¹⁾,

pagal minėtus straipsnius paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas ⁽²⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2003 m. liepos 31 d. laišku Italija pranešė Komisijai apie pagalbos suteikimą. 2003 m. rugsėjo 16 d., 2003 m. lapkričio 6 d., 2003 m. gruodžio 1 d., 2004 m. vasario 4 d., 2004 m. vasario 12 d., 2004 m. vasario 26 d., 2004 m. balandžio 5 d., 2004 m. gegužės 25 d., 2004 m. birželio 23 d. ir 2004 m. liepos 8 d. laiškuose Italija pateikė papildomos informacijos.
- (2) 2004 m. spalio 22 d. laišku Komisija informavo Italiją apie sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą aptariamoms priemonėms atžvilgiu.
- (3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl svarstomos pagalbos.
- (4) Komisija gavo trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas ir perdavė Italijai, kuriai buvo suteikta galimybė atsakyti. Italijos pastabos buvo gautos 2005 m. balandio 12 d. laiške.
- (5) Komisija iš Italijos gavo ir kitus laiškus, išsiųstus atitinkamai 2005 m. lapkričio 25 d., 2005 m. gegužės 18 d. ir 2005 m. spalio 12 d.

- (6) Italija paprašė Komisijos atidėti Reglamento (EB) Nr. 1540/98, nustatančio naujas pagalbos laivų statybai taisykles („laivų statybos reglamento“), 3 straipsnyje numatytą įrengimo pabaigos terminą – 2003 m. gruodžio 31 d., teikiant pagalbą pagal sutartį. „Fincantieri“ paprašė atidėti penkių kruizinių laivų, kurių bendra vertė pagal sutartį yra 2,1 milijardo EUR (pagalbos suma – 243 milijonų EUR), įrengimo pabaigos terminą.
- (7) „Fincantieri“ – tai valstybinė įmonė, kuri turi laivų statyklas Italijoje (Monfalcone, Marghera, Sestri Ponente, Ancona, Palermo, Castellammare, Muggiano, Riva Trigoso) ir specializuojasi kruizinių laivų statyboje, bet stato ir kitų tipų jūros navigacijai skirtus laivus bei karinius laivus.
- (8) Italija paaiškino, kad minėtų laivų galutinės sutartys buvo pasirašytos 2000 m. gruodžio mėnesį, o baigti įrengti pagal sutartį juos buvo numatyta 2003 m. birželio ar gruodžio mėn. Laivus užsakė skirtingi Jungtinių Valstijų kruizinių laivų operatoriaus „Carnival Corporation“ („Carnival“) padaliniai. Šiuo pagrindu Italija laivų statybai pažadėjo pagalbą pagal sutartį.
- (9) Italija patikslino, kad 2001 m. rudenį laivų savininkas paprašė atidėti įrengimo terminą iki skirtingų 2004 m. ir 2005 m. datų; jis motyvavo tokį prašymą 2001 m. rugsėjo 11 d. teroristiniais išpuoliais, sudavusiais rimtą smūgį kruizinių laivų sektoriui. „Fincantieri“ pritarė prašymui, ir Italija paprašė pratęsti įrengimo terminą, kad laivų atžvilgiu galėtų būti pasinaudota pagalba veiklai.
- (10) Savo pranešime Italijos valdžios institucijos rėmėsi 2002 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimu ⁽⁴⁾, pagal kurį suteikiamas analogiškas kruizinio laivo, statomo vokiečių laivų statykloje „Meyer Werft“, įrengimo termino pratęsimas. Italija pabrėžė, kad abu atvejai yra analogiški kalbant apie: i) pratęsimo motyvacijos priimtinumą (2001 m. rugsėjo 11 d. teroristinių išpuolių poveikis), ii) suinteresuotą rinką (kruizinės kelionės) ir iii) komercinės priklausomybės ryšį tarp laivų statyklos ir laivo savininko („Carnival“ yra didiausias „Fincantieri“ klientas).

⁽¹⁾ OL L 202, 1998 7 18, p. 1.

⁽²⁾ OL C 30, 2005 2 5, p. 12.

⁽³⁾ Žr. išnašą 2 p. apačioje.

⁽⁴⁾ OL C 238, 2002 10 3, p. 14, Valstybės pagalba Nr. N 843/01.

- (11) 2004 m. spalio 20 d. sprendime Komisija leido pratęsti terminą keturiems laivams, tačiau pareiškė abejones dėl galimybės suteikti pratęsimą penktajam. Abejonės kilo dėl laivo 6079, kurio įrengimo pabaiga buvo numatyta 2005 m. spalio mėn. Šio laivo įrengimas iš pradžių buvo numatytas 2005 m., tačiau vėlesniame etape, 2000 m. pabaigoje, įrengimo terminas buvo atidėtas iki 2003 m. gruodžio mėn., nes kitaip laivo atžvilgiu nebūtų buvę galima pasinaudoti pagalba veiklai.
- (12) Pagalbos suma, kurią Italija suteiktų „Fincantieri“, jeigu Komisija atidėtų laivo 6079 įrengimo terminą, sudaro apie 33 milijonus EUR (9 % laivo sutartinės vertės).
- (13) Oficiali procedūra pradėta iš esmės remiantis tokiais argumentais. Pirmasis – kyla abejonių dėl galimybių įvykdyti planą, pagal kurį vienas iš penkių laivų (laivas 6077) turėjo būti pastatytas Ancona laivų statykloje; toks gamybos procesas būtų sudėtingas – korpuso dalys turėtų būti atvežtos surinkimui į kitą laivų statyklą („ATSM Trieste“), o vėliau vėl sugrąžintos į Ancona, kadangi Ancona statyklos baseinas yra trumpesnis nei laivo ilgis. Be to, Ancona dar nebuvo statomi tokie sudėtingi laivai, todėl kilo abejonių dėl galimybių atlikti šį darbą, taip pat ne mažiau abejonių kilo dėl laivo įrengimo. Buvo patikslinta, kad laivą 6077 statant Ancona, dėl gamybos perkėlimo iš Ancona į Palermą Palermo laivų statykloje turėtų būti atliktas visiškai išskirtinis įrengimas.
- (14) Antrasis argumentas – kyla abejonių dėl įrengimui numatytos sumos, kurią būtų turėjusi sumokėti „Fincantieri“, jeigu visi penki laivai būtų baigti įrengti 2003 m. Statybos turėjo būti baigtos 2003 m. ir pagal Komisijos skaičiavimus laivo įrengimas būtų kainavęs dvigubai nei iki tol „Fincantieri“ atliekamas įrengimas. Be to, Marghera laivų statykloje 2003 m. numatyto atlikti įrengimo darbų apimtis būtų maždaug 40 % didesnė nei iki šiol. Todėl Komisija suabejojo, kad gamybos planas, skirtas bendrai „Fincantieri“ ir atskirai Marghera, gali būti įgyvendintas.
- (15) Dėl šių dviejų priežasčių Komisija suabejojo galimybe 2005 m. baigti statyti penkis laivus. Tačiau remdamasi ta pačia informacija ir ta pačia analize, Komisija pripažino, kad baigti įrengti keturis laivus gali būti įmanoma.
- (16) Komisijos teigimu, didžiausios abejonės kyla dėl trečio laivui 6077 identiško laivo 6079, taip pat pastatyto Marghera laivų statykloje, kurio įrengimas buvo numatytas 2005 m. spalio mėn. Šio laivo įrengimas buvo gerokai atidėtas remiantis 2000 m. gruodžio mėn. gamybos planu, sudarytu priėmus sprendimą laivą 6077 statyti Marghera.

Šios abejonės taip pat pagrįstos informacija (pateikta ketinimo laiške, pasirašytame prieš galutinių sutarčių pasirašymą 2000 m. gruodžio mėn.), pagal kurią iš pat pradžių buvo numatyta tokia gamybos eiga, planuojant laivo 6079 įrengimo terminą pratęsti pakankamai ilgam.

III. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (17) 2005 m. kovo 3 d. laišku „Fincantieri“ perdavė savo pastabas.
- (18) „Fincantieri“ pranešė, kad bet kuri įmonės gamykla, priklausanti Kruizinių laivų ir Jūrinio transporto skyriams, sugebėtų pagaminti tas pačias laivo dalis, nekeisdama gamybos technologijų ir gamyklos vykdomojo plano, ir net galėtų pasinaudoti gausių rangovų, kurie prireikus gali patenkinti produkcijos kokybės ir kiekio reikalavimus, paslaugomis.
- (19) Be to, „Fincantieri“ pareiškė, kad Ancona esanti laivų statykla būtų galėjusi pastatyti tokio pat dydžio ir tokių pat savybių kaip ir laivas 6077 (identiškas laivui 6079) kruizinių laivą, įskaitant visą įrengimą ir apdailos darbus, naudodama išskirtinai savo gamybos struktūras, infrastruktūrą ir įrangą, jeigu nedelsdama pradėtų dirbti pasirašius „Fincantieri“ ir vietinės bei regioninės valdžios, uosto valdžios bei metalo darbuotojų ir mechanikų profsąjungos organizacijų sutarimą, įformintą 1999 m. gruodžio 6 d. ketinimo dokumente. Tačiau taip neįvyko.
- (20) Analizuojant laivo 6077 (identiško laivui 6079) gamybos technologiją, laivą buvo nuspręsta gaminti dviem dalimis: didesnę dalį – Ancona esančioje statykloje, o mažesnę – Riva Trigosa. Ta pati gamybos schema 1997 m. buvo numatyta lėktuvnešiu „Conte di Cavour“, gamintam Riva Trigosa ir Muggiana esančiose laivų statyklose, ir jau buvo patvirtinta kruiziniam laivui „Disney Magic“, gamintam Ancona ir Marghera esančiose laivų statyklose. Vadinamasis „jumboizzazione“ (išplėtimas) buvo numatytas „ATSM“ sausajame doke Trieste, kuriame taip pat buvo tinkamas dokas laivo įrengimo ir apdailos darbams ir kuriame būtų buvę galima atlikti bet kokius Ancona laivų statykloje sunkumų sukėlusius gamybinius darbus; šis dokas turėjo svarbų privalumą, kurio nereikėtų pamiršti – jis yra šalia pramoninio centro, išikūrusio aplink Monfalcone esančią laivų statyklą.
- (21) Galiausiai priimdama sprendimą laivą 6077 statyti Ancona (bent jau jo didžiausią korpuso dalį ir nemažą įrengimo dalį) „Fincantieri“, atsižvelgdama į ateityje galinčias kilti problemas bei siekdama patenkinti sutartyje numatytas įrengimo termino, numatyto 2003 m. pabaigoje, sąlygas, patvirtino efektyvią ir tuo pačiu išvalgią strategiją, numatančią nemažai gamybos alternatyvų, pagrįstų nuosavos gamyklos integracija ir lankstumu.

IV. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

- (22) Italijos valdžios institucijos savo pastabose, išsiųstose pradėjus oficialią procedūrą „Fincantieri“ atžvilgiu, tvirtina, kad 2000 m. gruodžio mėn. planas, nors ir atrodantis kaip iššūkis, vis dėlto galėjo būti įgyvendintas. Italijos valdžios institucijos teigė, kad įrengimo termino būtų buvę galima laikytis, nes tą leido daryti „Fincantieri“ gamybinis lankstumas ar įmonės galimybė statyti laivą bendradarbiaujant su kitomis laivų statykloomis (įskaitant ir tas, kurios paprastai nėra skirtos kruizinių laivų statybai), infrastruktūrinių investicijų planavimas bei pažangūs gamybos metodai.
- (23) Dėl numatyto „ATSM“ dalyvavimo statant vieną iš laivų Italijos pastabos sutampa su „Fincantieri“ pastabomis: t. y. Italija teigia, kad „ATSM“ nesunkiai būtų galėjusi pagaminti dvi laivo 6077 dalis, nors toks gamybos būdas yra alternatyvus ir dėl tam tikrų priežasčių nėra toks pat geras kaip „įprasta“ gamybos etapų eiga. Bet kuriuo atveju dalių sujungimas įmonei „Fincantieri“ dabar jau yra įprasta praktika. Atsakydama į Komisijos abejones dėl pakankamos Ancona statyklos patirties statant tokio sudėtingumo laivus, Italija teigia, kad ta patirtis buvo įgyta statant ir įrengiant maždaug pusę „Disney Magic“ laivo ir keleivinį laivą „Danielle Casanova“.
- (24) Be to, Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad praeityje (1996–1997 m.) Palermo laivų statykla įvykdė dar daugiau įpareigojimų turėjusius planus nei tas, kuris buvo numatytas 2000 m. Italijos valdžios institucijos nepritaria Komisijos išsakytai nuomonei, kad pagal 2000 m. planą 2003 m. įrengimo darbų būtų buvę dvigubai daugiau, palyginti su iki tol „Fincantieri“ atliekamu įrengimu; be to, Italija teigia, kad 2000 m. gamybos planas beveik visose laivų statyklose būtų atspindėjęs atitinkamos laivų statyklos „standartinį pajėgumą“ ir tik atskirais atvejais būtų pasiektas didžiausias pajėgumo lygis.
- (25) Atsakydamos į Komisijos pastabą, kad 2003 m. Marghera laivų statykloje būtų buvę atlikta maždaug 40 % daugiau įrengimo darbų nei iki tol buvo įprasta, Italijos valdžios institucijos teigia, kad darbo krūvis (įskaitant įrengimą), numatytas 2000 m. Marghera laivų statyklos plane, buvo pagrįstas realiu statyklos pajėgumu ir galimybėmis, atsižvelgiant į tai, kad ir prieš tai statykla per 15 mėnesių sugebėdavo įrengti keturis laivus, kaip turėjo padaryti 2003 m.
- (26) Italijai taip pat buvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę dėl pagrindinių nepriklausomo eksperto parengtos ataskaitos, kuria prieš pradėdama oficialią tyrimo procedūrą pasinaudojo Komisija, vertindama Italijos pateiktą informaciją, punktų.
- (27) 2005 m. gegužės 18 d. savo atsakyme Italijos valdžios institucijos pateikė pastabas dėl trijų ekspertų ataskaitos punktų.
- (28) Visų pirma, Italijos valdžios institucijos teigia, kad vertinimo metu ekspertai rėmėsi 2003 m. pastatytų laivų bruto tonažu, neatsižvelgdami į produktyvumo ciklą ar į progresyvų augimą, kuris yra įtraukiamas į **kompensuojamą bruto tonažą (CGT)** per visą gamybos laikotarpį. Ekspertai pamiršo atmesti faktinės gamybos metu gaunamą tonažą, susijusį su 2003 m. įrengti numatytais naujais laivais (kai kurių statymo darbai jau įpusėjo ir užbaigimas buvo planuojamas 2002 m. pabaigoje), ir padarė išvadą, kad 2003 m. „Fincantieri“ turėjo pagaminti dvigubai daugiau, palyginti su ankstesniu CGT. Anot Italijos valdžios institucijų, tokia išvada vertinant „Fincantieri“ produktyvumą yra klaidinga; 2003 m. baigtų įrengti laivų tonažas nesutampa su realiai tais pačiais metais pagamintų laivų tonažu. Italija teigia, kad su produkcija susiję duomenys atitinka praeityje nustatytą pajėgumą ir jokiū būdu neviršija didžiausios pajėgumo ribos.
- (29) Anot Italijos valdžios institucijų, gamybos duomenys rodo, kad net ir didžiausių įsipareigojimų metais, t. y. 2002 m. ir 2003 m., gamybos apimtis Monfalcone, Marghera ir Genova-Sestri Ponente esančiose statyklose daugiau nei 20 % neviršydavo ankstesnės apimties. Kalbant apie naudingąją apkrovą („payload“) (įrengimas ir kondicionavimas), kuri yra svarbi ir būdinga tokio tipo laivų dalis, skirtumas yra neabejotinai labiau pastebimas Genova-Sestri Ponente laivų statyklos atveju (padidėjimas nuo 1 863 t 1998 m. iki 14 303 t 2003 m.); tokiam žymiam padidėjimui įtaką padarė subrangovų darbas ir jiems patikėtų užduočių išplėtimas, sudarant „visiško įrengimo“ sutartis.
- (30) Skaičiai, atspindintys darbo jėgos gamybos (vidinės ir išorinės) apimtis per valandą, rodo, kad praėjusiais metais gamykla dažniau kreipėsi į subrangovus nei nurodyta 2000 m. plane.
- (31) Galiausiai Italija teigia, kad nerimą kelianti rizika dėl subrangovų trūkumo ar užimtumo yra visiškai menka, ypač atsižvelgiant į tai, kad laivo gyvenamosios dalies įrengimą (kuris sutampa su paskutiniu gamybos etapu laivų statykloje) atlieka tik tiekėjai, su kuriais „Fincantieri“ palaiko ilgalaikius bendradarbiavimo santykius. Net ir pripažinus menkiausią prielaidą, kad pritrūks ar nebus laisvų specializuotų darbininkų brigadų, ši problema lengvai išsprendžiamas pasitelkus į darbą kitos srities – statybos, ypač didelių viešbučių statybos – darbininkus, atsižvelgiant į esminį laivų ir gyvenamųjų patalpų įrengimo panašumą.
- (32) Taigi Italijos valdžios institucijos visiškai sutinka su „Fincantieri“ suformuluotomis pastabomis.
- (33) 2005 m. spalio 12 d. laiške Italija pareiškė nuomonę dėl antrojo Komisijos eksperto padarytų išvadų, kuriose yra vertinami Italijos argumentai, pateikti atsakant į sprendimą pradėti procedūrą.

V. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

Teisinis pagrindas

- (34) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai. Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką „prekybos iškraipymo“ kriterijus taikomas tuomet, jei pagalbą gaunanti įmonė užsiima tokios srities ekonomine veikla, kurioje egzistuoja prekyba tarp valstybių narių.
- (35) Komisija teigia, kad klausimas dėl įrengimo termino pratęsimo yra labai svarbus siekiant gauti laivų statybos reglamento 3 straipsnyje laivui numatytą pagalbą veiklai pagal sutartį. Svarstoma pagalba veiklai – tai finansavimas iš valstybės išteklių, skirtas padengti daliai išlaidų, kurias tam tikra laivų statykla paprastai patiria statydama vieną laivą. Tai reiškia, kad laivo statyba yra ekonominė veikla, kurioje egzistuoja prekyba tarp valstybių narių. Todėl svarstoma pagalba priklauso Sutarties 87 straipsnio 1 dalies taikymo sričiai.
- (36) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies e punktą, kitos pagalbos rūšys, nurodytos Tarybos sprendimuose, priimtuose kvalifikuota balsų dauguma remiantis Komisijos pasiūlymu, gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka. Komisija pažymi, kad tuo remdamasi, Taryba 1998 m. birželio 29 d. priėmė Laivų statybos reglamentą.
- (37) Komisija pažymi, kad pagal Laivų statybos reglamentą „laivų statyba“ reiškia savaeigių jūrinių komercinių laivų statybą. Komisija taip pat pažymi, kad šiuos laivus „Fincantieri“ stato ir dėl to šiai bendrovei Reglamentas yra taikomas.
- (38) Italijos valdžios institucijų prašymas yra vertinamas remiantis Laivų statybos reglamentu, nepaisant to, kad nuo 2003 m. pabaigos jis nebegalioja. Tvarka, pagal kurią Italija suteikė pagalbą, buvo patvirtinta remiantis Reglamentu, ir pagalba buvo suteikta tada, kai Reglamentas dar galiojo, todėl yra laikomasi nuostatų, susijusių su 3 metų įrengimo terminu.
- (39) Laivų statybos reglamento 3 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad iki 2000 m. gruodžio 31 d. didžiausias įnašas sudaro 9 %, kalbant apie sutarties sąlygų vykdymą. Pagal Reglamento 3 straipsnio 2 dalį didžiausią sutarčiai

taikomą pagalbą sumą sudaro didžiausia suma, galiojanti galutinės sutarties pasirašymo dieną. Tačiau tai nėra taikoma laivams, kurie būtų baigti įrengti praėjus trejiems metams nuo sutarties pasirašymo. Tokiais atvejais taikoma didžiausia suma yra tokia pati kaip ir prieš 3 metus iki laivo įrengimo pabaigos. Taigi galutinis laivo įrengimo terminas, kai dar galima pasinaudoti pagalba veiklai, iš esmės yra 2003 m. gruodžio 31 d.

- (40) Tačiau 3 straipsnio 2 dalyje yra numatyta, kad Komisija gali pratęsti galutinį 3 metų įrengimo terminą, jei tai būtų pateisinama pavienio projekto techniniu sudėtingumu arba vėlavimu, susijusiu su nenumatytais, rimtais ir registruotais trikdžiais, kurie darytų įtaką laivų statyklos darbo programai ir kiltų dėl išskirtinių, nenumatytų išorinių aplinkybių. Reikėtų pažymėti, kad Italija savo prašymą pratęsti įrengimo terminą grindžia išskirtinėmis ir nenumatytomis aplinkybėmis.
- (41) Komisija pažymi, kad Pirmosios instancijos teismas panašų aiškinimą pateikė 2000 m. kovo 16 d. sprendime ⁽⁵⁾ ir pareiškė, kad tokios nuostatos turi būti aiškinamos ribotai.

Pagalbos suderinamumo įvertinimas, atsižvelgiant į Komisijos išsakytas abejones ir Italijos valdžios institucijų bei „Fincantieri“ pastabas

- (42) Pirmiausia Komisija pabrėžia, kad šis sprendimas yra skirtas laivui, bet vertinimas yra grindžiamas visa gamyba, kurią „Fincantieri“ numatė įgyvendinti 2000 m. gruodžio mėn. „Fincantieri“ darbo krūvis būtų didelis, jei ji visus penkis pranešime aptariamus laivus, neskaitant kitų laivų, kurių įrengimo pabaiga numatyta 2003 m., būtų baigusi įrengti 2003 m. Todėl Komisija nusprendė, kad reikėtų patikslinti, ar „Fincantieri“ techniškai būtų sugebėjusi baigti įrengti minėtus laivus iki 2003 m. pabaigos.
- (43) Komisija ir jos paprašytas techninis ekspertas ⁽⁶⁾ išanalizavo vėlesnę informaciją, kurią Italija ir „Fincantieri“ pateikė atsakydamos į sprendime išreikštas Komisijos abejones. 2005 m. rugpjūčio 26 d. laiške Komisija pateikė eksperto ataskaitą Italijai, kad ji galėtų suformuluoti savo pastabas. 2005 m. spalio 12 d. laiške Italija perdavė savo pastabas dėl ataskaitos.

Vieno laivo statyba Ancona laivų statykloje ir pasekmės Palermo laivų statyklai

- (44) Pirma, Komisija išreiškia abejonę dėl Ancona laivų statyklos pajėgumo kartu su „ATSM“ statykla Trieste pastatyti vieną iš penkių pranešime svarstomų kruizinių laivų (6077).

⁽⁵⁾ T-72/98, „Astilleros Zamacona“ SA prieš Komisiją, [2000] Rink., II dalis, 1683 psl.

⁽⁶⁾ Dėl administracinių priežasčių kitu ekspertu, nei tas, su kuriuo buvo konsultuotasi prieš pradėdant oficialią procedūrą.

- (45) Nepaisant to, kad Ancona sausasis dokas yra trumpesnis nei minėto laivo, Italija teigia, jog Ancona statykloje ir šalia „ATSM“ būtų įmanoma pastatyti vieną iš penkių laivų, įgyvendinant vieną konkrečią procedūrą, kuri jau buvo panaudota vieno kruizinio laivo atveju, t. y. buvo sujungtos dvi korpuso dalys („jumboizzazione“). Pradėdama procedūrą Komisija nepasakė, kad tai būtų neįmanoma, tačiau pabrėžė metodo sudėtingumą – su tuo Italija sutiko pripažindama, kad kalbama apie „mažiau priimtina“ statybos metodą“.
- (1) (46) Dėl to sprendime pradėti procedūrą Komisija pabrėžė, kad Ancona statykloje iki šiol nebuvo statomi tokio sudėtingumo laivai; į šį argumentą Italija atsakė, kad Ancona statykla pagamino ne tik trijų analogiškų laivų pagrindines dalis, bet ir vieną keleivinį laivą, kurio dydis panašus į maždaug pusę aptariamo laivo (44 000 GRT ir 82 500 GRT). Taigi dalys ir laivai buvo daug mažesni už kruizinį laivą 6077, kurio statyba buvo numatyta. Kadangi statant kruizinį laivą darbų sudėtingumas labai priklauso nuo dydžio, Komisija šiuo atveju padarė išvadą, kad Italija nesugebėjo paneigti Komisijos sprendime dėl procedūros pradžios pateiktų faktų.
- (47) Minėtame sprendime Komisija taip pat teigė, kad kruizinio laivo statyba Ancona statykloje ir šalia „ATSM“ Trieste darytų įtaką kitų statybų, numatytų kitoje „Fincantieri“ laivų statykloje Palermo, kurios pajėgumu atlikti padidėjusius įrengimo darbus Komisija suabejojo, perkėlimui. Italijos valdžios institucijos teigė, kad tokie darbai teoriškai būtų įmanomi. Tačiau nepateikė jokių įrodymų ir atsakyme iš esmės buvo kalbama apie statybą remiantis CGT, o ne apie konkrečią įrengimo problemą. Vis dėlto Komisija išsiaiškino, kad Palermo statyklos gamybą 2003 m. sudarė 33 000 CGT, o tai daug mažiau nei Italijos valdžios institucijų deklaruota tariama didžiausia gamybos apimtis – 63 000 CGT, ir dar mažiau už gamybą, numatytą 2000 m. gruodžio mėn. plane – 53 000 CGT.
- (48) Be to, Italijos valdžios institucijos pranešė, kad Palermo jau 2001 m. birželio mėn. (praėjus mažiau nei 6 mėnesiams po sutarties dėl penkių kruizinių laivų pasirašymo), nesant numatyto papildomo darbo, buvo užfiksuota gamybinė krizė, dėl to atsirado būtinybė atidėti įrengimo terminus. Todėl Komisija teigia, kad atlikdama įrengimą Palermo laivų statykla nesugebėtų įgyvendinti 2000 m. plano (punktas, kurio Italija nekommentavo).
- (49) Be to, Komisija pažymėjo, kad iš Italijos valdžios institucijų ir „Fincantieri“ pateiktos informacijos aiškiai matyti, jog 2000 m. gruodį nebuvo aišku, ar laivo 6077 įrengimas bus vykdomas „ATSM“, ar Ancona esančioje statykloje. Pagal 2000 m. gruodžio mėn. gamybos planą ir 2005 m. gegužės 25 d. laiško 5 priedą įrengimas turėjo būti vykdomas Ancona esančioje statykloje, tačiau 2005 m. kovo 3 d. laiške „Fincantieri“ teigia, kad įrengimas būtų atliekamas „ATSM“, siekiant išvengti bet kokių sunkumų vykdant gamybą Ancona statykloje.
- (50) Komisiją konsultuojantis ekspertas teigė, kad Italija nepateikė įtikinamos informacijos apie „ATSM“ sausojo doko organizavimą ir išteklius, dėl to ekspertas labai abejoja, ar kruizinių laivų statybos patirties neturinti laivų statykla, kurioje daugiausia buvo atliekamas laivų remontas, galėtų tapti puikiai organizuota laivų statykla, sugebančia baigti statyti kruizinį laivą per trumpą laikotarpį.
- (51) 2005 m. spalio 12 d. laiške Italija pateikė savo komentarus dėl šio punkto. Italija teigia, kad „Fincantieri“ organizaciniai sugebėjimai galėtų užtikrinti „ATSM“ galimybes įgyvendinti numatytą užduotį per trumpą laiką. Italija pabrėžia, kad šiuo metu „ATSM“ bendradarbiauja su „Fincantieri“, vykdydama laivų remontą sausajame doko. Tačiau Komisija nėra įsitikinusi Italijos teiginių, kad „ATSM“ per trumpą laiką sugebėtų iš laivų remonto sausojo doko persitvarkyti į tikrą laivų statyklą, pagrįstumu.
- (52) Daroma išvada, kad pati įmonė „Fincantieri“ išreiškė abejones dėl Ancona esančios statyklos pajėgumo įrengti laivą ir nepateikė įrodymų, kad „ATSM“ sugebėtų tai padaryti. Remdamasi šiais pastebėjimais, Komisija pareiškė, kad 2000 m. planas buvo neįgyvendinamas ir neapibrėžtas, kalbant apie laivo statybą Ancona ir „ATSM“ laivų statyklose bei apie padėtį Palermo statykloje, ir patvirtino abejones, atsiradusias dėl šio punkto.

„Fincantieri“ grupės vykdomas įrengimas

- (53) Sprendime pradėti procedūrą Komisija teigė, kad dėl visų penkių, neskaitant jau numatytų, laivų įrengimo, darbų kiekis padvigubėtų, palyginti su įprasta „Fincantieri“ įrengimo veikla, ir kad Marghera laivų statykloje 2003 m. numatytų vykdyti įrengimo darbų būtų maždaug 40 % daugiau nei iki šiol vykdomų statykloje.
- (54) Italija atsakė, kad korpuso gamybos pajėgumas būtų pakankamas. Bet šis argumentas Komisijai nebuvo svarbus, kadangi ji neneigė pajėgumo gaminti korpusus.
- (55) „Fincantieri“ ir Italija taip pat suabejojo dėl Komisijos nuomonės apie praėjusių metų įrengimo darbų kiekį; pvz., jos teigė, kad padidėjimas neviršytų 20 %. Be to, jos tvirtino, kad padedant subrangovams reikalingą įrengimą būtų įmanoma atlikti per numatytą laikotarpį.
- (56) Tačiau Komisija, remdamasi techninio eksperto pastabomis, atkakliai laikėsi nuomonės įrengimo klausimu, kuris buvo iškeltas pradėdant procedūrą. Nors Italija pranešė, kad viena

laivų statykla galėtų padidinti gamybą ir pasiekti didžiausią lygį dirbdama dviem pamainomis, ir tą patį būtų galima padaryti visose arba daugelyje laivų statyklų, Komisija perspėja, kad tai sukeltų riziką ir dideles išlaidas, o centrinė valdymo struktūra turėtų dėti daug pastangų valdymo srityje, kontroliuodama „Fincantieri“ gamybos procesą.

- (57) Be to, ypač svarbu įrengti laivų 6078 ir 6079 korpusus, kurie abu turėjo būti pastatyti Marghera laivų statykloje ir baigti įrengti iki 2003 m. pabaigos, išlaikant tik dviejų mėnesių intervalą. Komisijos nuomone, ir remiantis eksperto ataskaita, nors Italija ir pateikė kai kuriuos skaičius apie tai, kaip buvo planuojama įvykdyti visą įrengimą, tačiau nedavė tikslaus atsakymo dėl šio svarbaus punkto.
- (58) 2005 m. spalio 12 d. laiške Italija pakomentavo vieną punktą iš eksperto ataskaitos ir teigė, kad du laivus būtų galima įrengti per du mėnesius, kaip pavyzdį pateikdama tai, kad laivui 6078 pastatyti buvo numatyti 9 mėnesiai, o laivui 6079 – septyni mėnesiai, todėl jei reikėtų, laiką būtų galima skirti laivui 6079. Šiuo atveju Komisija pažymi, kad identiškiems laivams 6075, 6076 ir 6077 numatyti terminai buvo atitinkamai 9, 8, ir 10 mėnesių, todėl laivui 6078 numatytas devynių mėnesių laikotarpis neatrodo labai ilgas, o laivui 6079 nustatytas septynių mėnesių laikotarpis yra ypač trumpas, kadangi buvo numatyta, jog kartu bus įrengiamas ir laivas 6078.
- (59) Komisija gavo Italijos pareiškimą, kad praityje kai kuriems laivams buvo galima sumažinti įrengimo laikotarpį iki septynių ar net iki šešių mėnesių. Tačiau taip buvo daroma laivų statyklose, galinčiose dirbti pagal įprastą procedūrą, t. y. vienu metu įrenginėjant vieną laivą.
- (60) Tai, kad anksčiau Marghera laivų statyklos keturis laivus baigdavo įrengti per 15 mėnesių, neišskleidė Komisijos abejonių dėl dviejų laivų, kurių įrengimą numatyta baigti per du mėnesius. Komisija taip pat pažymi, kad Marghera statyklos faktinė gamyba 2003 m. (metai, kurie buvo vertinami kaip ypatingai sėkmingos veiklos metai įmonei „Fincantieri“⁽⁷⁾), buvo maždaug 130 000 CGT, t. y. daug mažiau nei 2000 m. gruodžio mėn. plane numatyta gamyba 2003 m. – 160 000 CGT.
- (61) Komisiją konsultuojantis ekspertas teigė, kad keturių laivų įrengimas per trumpą laikotarpį sukeltų sunkumų laivų savininkui, nes pastarasis susidurtų su rimtomis organizacinėmis problemomis, per du mėnesius perimdamas keturis laivus.
- (62) Komisijos ekspertas teigia, kad laivų 6078 ir 6079, kurių įrengimą baigti buvo planuojama Marghera laivų statykloje, gamybai numatyti 18 ir 19 mėnesių terminai buvo nepaprastai trumpi. Į tai Italijos valdžios institucijos savo

2005 m. gegužės 25 d. laiške atsako, kad būtų sudarytas mokymų grafikas, kuris sutrumpintų paskutiniams šios serijos laivams įrengti reikalingą laiką. Toks teiginys yra teisingas, jei laivai statomi toje pačioje laivų statykloje ir pagal tą pačią metodiką, ir netinka atvejams, kai to paties tipo laivai yra statomi skirtingose vietose, skirtingų darbo grupių, kaip ir būtų įvykę pagal 2000 m. gruodžio mėn. planą.

- (63) 2005 m. spalio 12 d. laiške Italija pateikė savo pastabas dėl šio punkto ir pareiškė, kad mokymų grafikas būna sudaromas ir tais atvejais, kai laivai statomi skirtingose vietose. Komisija pripažino, kad tam tikras mokymosi grafikas taip pat yra sudaromas, kai gamyba vyksta skirtingose laivų statyklose, pavyzdžiui, kalbant apie centrinės valdymo struktūros klausimus, pagrindinių įrenginių tiekimą, ir t. t. Tačiau akivaizdu, kad statant laivus skirtingose vietose ir naudojant skirtingus gamybos būdus, mokymosi grafikas nėra toks svarbus kaip tais atvejais, kai gamyba vyksta visada toje pačioje laivų statykloje.
- (64) Komisija teigia, kad pagal 2000 m. planą trys identiški laivai 6077, 6078 ir 6079 negalėtų būti pastatyti tose pačiose statyklose, naudojant tą pačią metodiką. Taip pat Komisija pažymi, kad, remiantis Italijos suteikta informacija, laivas 6079 nėra trečiasis, bet penktasis šios serijos laivas, ir kad darbo jėgos jau buvo sutaupyta atitinkamai 16 % ir 8 % pirmam bei antram identiškiesiems laivams. Tikėtis, kad efektyvumas ir toliau didės, o laiko sąnaudos mažės kiekvieno tolimesnio laivo atveju, nėra pagrįsta, kalbant tiek apie paskutinius du laivus iš penkių laivų serijos, tiek apie laivus iš trijų laivų serijos. Todėl Komisija teigia, kad tikimybė sutrumpinti laivų 6078 ir 6079 gamybos laikotarpį pagal 2000 planą yra neįgyvendinama.

Trūkstami įrodymai

- (65) Techninis ekspertas, į kurį pradėjusi procedūrą kreipėsi Komisija, pateikė Komisijai kai kuriuos informacijos pavyzdžius, kuriuos Italijos valdžios institucijos ir „Fincantieri“ galėtų suteikti norėdamos įrodyti, kad „Fincantieri“ tikrai ruošėsi ir galėjo visus penkis laivus baigti įrengti iki 2003 m. pabaigos.
- (66) Vienas tokių pavyzdžių galėtų būti svarbių dalių užsakymo iš tiekėjų duomenys, įskaitant variklio sistemos arba pagrindinius generatorius, kurie buvo užsakyti pradiniam etape siekiant juos gauti laiku. Kitas pavyzdys būtų sutartys su subrangovais, kurios turėjo būti pasirašytos iki 2001 m. liepos pabaigos, kaip teigė Italija, ir bet kuriuo atveju iki 2001 m. rugsėjo mėn. Tačiau Italija tik perdavė subrangovų, kurie yra galimi „Fincantieri“ bendradarbiai, sąrašą. Galiausiai trečiasis įrodymų pavyzdys, kuris galėtų būti pateiktas, – tai sutartyje numatyti laikotarpiai užstatui sumokėti arba

(7) Remiantis „Fincantieri“ 2003 m. metine ataskaita, „2003 m. kruizinių laivų skyriui buvo ypatingai sėkmingos veiklos metai, nes per trumpą laikotarpį buvo baigti įrengti trys laivai (vertimas iš originalios anglų kalbos).

sutarties vykdymo garantijos ir banko garantijos užsaky-
mams, kurios paprastai yra perduodamos mokant pirmąjį
įnašą už naują laivą.

- (67) Italija ir „Fincantieri“ nepateikė nei vieno iš šių įrodymų, patvirtinančių „Fincantieri“ ketinimą ir galimybes visus laivus, įskaitant laivą 6079, baigti įrengti iki 2003 m. pabaigos, nors 2005 m. rugpjūčio 26 d. laiške Komisija informavo Italiją apie tokio pobūdžio informacijos naudingumą. Tokios informacijos trūkumas vėliau sustiprino Komisijos nuomonę, kad 2000 m. gamybos plano nebuvo galima įgyvendinti ir kad laivas 6079 nebūtų baigtas įrengti iki 2003 m. pabaigos.

Numatyta laivo įrengimo pabaigos data

- (68) Galiausiai Komisija pareiškė, kad, remiantis 2005 m. birželio 20 d. laivo („Holland America Line“) operatoriaus pareiškimu spaudai, aptariamam laivas 6079, pavadintas „MS Noordam“, bus baigtas įrengti 2006 m. sausio mėn. Komisija teigia, kad jeigu ši informacija dėl laivo įrengimo yra teisinga, Italija nebūtų galėjusi suteikti pagalbos, net jei Komisija būtų leidusi pratęsti įrengimo terminą iki 2005 m. spalio mėn., kaip to prašė Italija.

VI. IŠVADOS

- (69) Komisija išanalizavo informaciją, kurią Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai priėmus sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, siekdama išsiaiškinti „Fincantieri“ techninį pajėgumą baigti įrengti visus laivus, kurių įrengimas pagal 2000 m. planą buvo numatytas 2003 m., o ypač pajėgumą įrengti laivo 6079 korpusą. Komisijos nuomone, Italijos pateikta informacija neišskleidė abejonių dėl Italijos perduoto 2000 m. plano įvykdomumo. Kilusias abejones patvirtino nepriklausomas ekspertas. Kitas nepriklausomas ekspertas įvertino naują informaciją, tačiau padarė tokią pat išvadą kaip ir Komisija. Italija turėjo galimybę pateikti savo pastabas dėl abiejų ekspertų pastabų.
- (70) Įvertinusi visus turimus duomenis, Komisija padarė išvadą, kad pirminis gamybos planas, kuriame penkis kruizinius

laivus buvo numatyta įrengti iki 2003 m. pabaigos, buvo neįgyvendinamas. Taigi abejonės dėl pajėgumo laivą 6079 baigti įrengti iki 2003 m. pabaigos pasitvirtino.

- (71) Komisija pabrėžė, kad kartą jau leido pratęsti įrengimo terminą keturiems „Fincantieri“ pagamintiems laivams, kaip yra numatyta Laivų statybos reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Šis punktas yra taikomas tik nenumatytų, rimtų ir pateisinamų trikdžių, kuriuos sukėlė išskirtinės, nenumatytos ir išorinės aplinkybės, atvejais; Teisingumo teismas jau nustatė, kad toks sprendimas turi būti taikomas ribotai.
- (72) Atsižvelgdama į išvados 70 punktą, kuriame teigiama, kad įrengimo termino pratęsimas nėra pagrįstas, Komisija negali duoti leidimo pratęsti korpuso 6079 įrengimo terminą.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Trejų metų įrengimo terminas, numatytas Reglamento (EB) Nr. 1540/98 3 straipsnio 2 dalyje, negali būti pratęstas „Fincantieri“ pastatytam laivui 6079.

Taigi šiam laivui su sutartimi susijusi pagalba veiklai negali būti suteikta.

2 straipsnis

Italija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo dienos praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi šio sprendimo nuostatoms įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2005 m. lapkričio. 23 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. lapkričio 23 d.

dėl valstybės pagalbos, Slovėnijos suteiktos pagal savo teisės aktus dėl aplinkos užteršimo anglies dioksido emisija apmokestinimo

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4435)

(Tik tekstas slovėnų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/640/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės sutartį, ypač į 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pagal pirmiau minėtus straipsnius suteikusi suinteresuotoms šalims galimybę pateikti savo pastabas ⁽¹⁾,

kadangi:

PROCEDŪRA

- (1) Slovėnijos valdžios institucijos 2002 m. spalio 18 d. informavo Komisiją, kad egzistuoja valstybės pagalbos schemas, pagal kurias tam tikroms bendrovėms taikomos mokesčių nuolaidos apmokestinant CO₂ (anglies dioksido) emisiją. Komisija užregistravo schemą kaip bylą SI 1/2003. Prieš tai schema buvo patvirtinta Slovėnijos valstybės pagalbos nacionalinės institucijos pagal Sutarties dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo į Europos Sąjungą ⁽²⁾ (Stojimo sutartis) IV priedo trečios dalies antrąją pastraipą, remiantis Bendrijos rekomendacijomis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (Aplinkos apsaugos rekomendacijos) ⁽³⁾.
- (2) Dėl nepakankamos informacijos apie šią schemą Komisija pareikalavo iš Slovėnijos papildomų paaiškinimų ir schema negalėjo būti įtraukta į jau egzistuojantį pagalbos sąrašą pagal Stojimo sutarties IV priedo priedėlį.
- (3) Slovėnijos valdžios institucijos pateikė daugiau informacijos 2002 m. lapkričio 7 d., 2003 m. balandžio 1 d., 2003 m. gegužės 16 d., 2003 m. spalio 1 d., 2004 m. vasario 4 d., 2004 m. birželio 1 d., 2004 m. rugsėjo 17 d. ir 2004 m. rugsėjo 28 d. Slovėnijos valdžios institucijos ir Komisija buvo susitikusios du kartus, 2003 m. lapkričio 24 d. ir 2004 m. kovo 8 d.

- (4) Tuo tarpu buvo pakeisti ES teisės aktai, ir šie pokyčiai turėjo didelės įtakos CO₂ apmokestinimo sistemai Slovėnijoje:

— 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą ⁽⁴⁾ („Direktyva dėl energijos mokesčių“),

— 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB ⁽⁵⁾ („Direktyva dėl prekybos emisijos leidimais“), ir

— 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/8/EB dėl termifikacijos skatinimo ⁽⁶⁾;

įsigaliojo nuo paskelbimo dienos.

- (5) Vėliau Slovėnijos valdžios institucijos nusprendė pakeisti savo mokesčių sistemą ir pateikė Komisijai naujų teisės aktų pasiūlymų. Komisija užregistravo naująją sistemą 2004 m. birželio mėnesį kaip bylą N 402/2004.
- (6) Vadovaudamasi turima informacija, Komisija suabejojo dėl tam tikrų abiejų priemonių SI 1/2003 ir N 402/2004 dalių suderinamumo su bendrąja rinka. Todėl 2004 m. gruodžio 14 d. ji pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽⁷⁾, 4 straipsnio 4 dalį ir 6 straipsnį, ir paragino Slovėnijos valdžios institucijas pateikti savo pastabas („Sprendimas pradėti tyrimą“). Sprendimo pradėti tyrimą

⁽¹⁾ OL C 46, 2005 2 22, p. 3.

⁽²⁾ OL L 236, 2003 9 23.

⁽³⁾ OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

⁽⁴⁾ OL L 283, 2003 10 31, p. 51.

⁽⁵⁾ OL L 275, 2003 10 25, p. 32.

⁽⁶⁾ OL L 52, 2004 2 21, p. 50.

⁽⁷⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

santrauka buvo publikuota 2005 m. vasario 22 d. *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* ⁽⁸⁾. Visos suinteresuotos šalys buvo paragintos pateikti savo pastabas per vieną mėnesį nuo šio pranešimo paskelbimo datos.

- (7) Po oficialios tyrimo procedūros pradžios Komisija užregistravo bylą SI 1/2003 kaip C 47/2004 ir bylą N 402/2004 kaip C 44/2004.
- (8) 2005 m. sausio 18 d. laiške, kuris buvo užregistruotas 2005 m. sausio 20 d., Slovėnijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas dėl abejonių, kurias išreiškė Komisija savo sprendime pradėti tyrimą. 2005 m. balandžio 4 d. ir birželio 7 d. Komisija nusiuntė Slovėnijos valdžios institucijoms kitus klausimus, į kuriuos buvo atsakyta 2005 m. gegužės 17 d. ir rugpjūčio 8 d. laiškuose.
- (9) Komisija negavo jokių pastabų iš trečiųjų šalių.
- (10) Kad būtų galima geriau suprasti pasikeitimus, atsiradusius priėmus naują teisės aktą, sprendimas pradėti tyrimą taip pat apima senąją apmokestinimo nuolaidų sistemą (byla SI 1/2003) ir naująją schemą (byla N 402/2004). Siekiant aiškumo ir nuoseklumo, šis sprendimas taip pat apima bylas C 44/2004 ir C 47/2004.

A) SCHEMA C 47/2004 (ANKSČIAU SI 1/2003)

1. PAGALBOS SCHEMOS APRAŠYMAS

- (11) Schema grindžiama 2002 m. spalio 17 d. *Reglamentu dėl aplinkos užteršimo anglies dioksido emisija apmokestinimo*, kuris Slovėnijoje įsigaliojo 2002 m. spalio mėnesį (toliau – Reglamentas). Naujas Reglamentą pakeitęs teisės aktas (schema C 44/2004) įsigaliojo 2005 gegužės 1 d.
- (12) Todėl šiuo sprendimu Komisija teigiamai vertina Reglamentas suderinamumą su bendrąja rinka 2004 m. gegužės 1 d. (Slovėnijos stojimo į ES data) – 2005 m. gegužės 1 d. (Reglamento galiojimo pabaiga) laikotarpiu.
- (13) Reglamentas nustatė apmokestinimą pagal CO₂ kiekį, kurį išmeta tam tikras įrenginys. Reglamente buvo nustatytos trys apmokestinimo nuolaidų kategorijos, kurios buvo pateiktos Komisijai patvirtinti kaip pagalbos priemonės sklandžiai veiklai užtikrinti pagal Aplinkos apsaugos rekomendacijas:

- (i) Bendrovėms, gaminančioms elektros energiją įrenginiuose, kurie tuo pat metu gamina šilumą ir elektrinę energiją (ŠEGB), gali būti skiriama mokesčio nuolaida, jeigu energijos taupymas siekia bent 5 % dirbančiajam su šiuo įrenginiu, arba 10 % naujam įrenginiui.

Savo sprendime pradėti tyrimą Komisija nusprendė, kad ši pagalba atitinka EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

- (ii) Kita mokesčių nuolaida taikoma visiems įrenginiams, kurie Slovėnijoje veikė iki 1998 metų ir kurie vidutiniškai išmetė bent 10 t CO₂ per metus nuo 1986 m. iki 1998 m., ir kurie kreipėsi į Aplinkos Ministeriją leidimo emisijoms prieš 2002 m. Specialios nuolaidos buvo pagrįstai nustatytos šiems subjektams:

- įrenginiams šilumos izoliacijos medžiagoms gaminti,
- elektrinėms, kurios tiekia energiją į aukštos įtampos tinklus,
- įrenginiams, transportuojantiems gamtines dujas dujotiekyje,
- centrinėms šiluminėms elektrinėms, kai CO₂ emisijos yra dėl fosilinio kuro naudojimo.

Savo sprendime pradėti tyrimą Komisija nusprendė, kad mokesčių nuolaida elektrinėms, kurios tiekia energiją į aukštos įtampos tinklus (antras punktas), nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

Komisija pradėjo oficialų tyrimą, susijusį su visomis kitomis nuolaidas gaunančiomis kategorijomis, remdamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 4 straipsnio 4 dalimi ir 6 straipsniu.

- (iii) Trečioji mokesčių nuolaidų kategorija yra skirta stambioms elektrinėms, kurios tiekia energiją į aukštos įtampos tinklus ir kaip kurą naudoja savo šalies anglį.

Savo sprendime pradėti tyrimą Komisija nusprendė, kad šios priemonės nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

- (14) Todėl Komisijos tyrimo procedūra buvo nukreipta į ii punkte minėtas valstybės pagalbos priemones.

2. PAGALBA DE MINIMIS

- (15) Kai Komisija priėmė sprendimą pradėti tyrimą (2004 m. gruodžio 14 d.), Reglamentas vis dar galiojo. Tačiau Slovėnijos valdžios institucijos savo 2005 m. gegužės 17 d. laiške patvirtino, kad nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos (2004 m. gruodžio 22 d.) Slovėnijos valdžios institucijos negavo jokio oficialaus

⁽⁸⁾ OL C 46, 2005 2 22, p. 3.

sprendimo dėl mokesčių už CO₂ nuolaidas pagal Reglamentą. Naujasis teisės aktas įsigaliojo 2005 gegužės 1 dieną vietoj Reglamento.

(16) Komisijai pareikalavus (2005 m. balandžio 4 d. laiškas) Slovėnijos valdžios institucijos pateikė sąrašą visų subjektų, kuriems pagrįstai buvo suteikta mokesčių nuolaida pagal Reglamentą iki Slovėnijos stojimo į ES datos, taip pat atitinkamą mokesčių nuolaidų skaičių iki Reglamento galiojimo pabaigos (2005 m. gegužės 17 d. laiškas).

(17) Remiantis pateikta informacija bendras mokesčių nuolaidų dydis nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2005 m. gegužės 1 d. (998 771 EUR) buvo paskirstytas iš viso 153 bendrovėms. Nė viena bendrovė negavo daugiau kaip 100 000 EUR. Tik dvi bendrovės gavo daugiau kaip 27 000 EUR, bet nė viena negavo daugiau kaip 100 000 EUR.

(18) Todėl Slovėnijos valdžios institucijos tvirtina, kad dėl trumpalaikio Reglamento galiojimo nuo Slovėnijos priėmimo į ES dienos, pagalbos vertė pagal šią schemą yra mažesnė negu 100 000 EUR riba, kuri yra nustatyta Komisijos reglamento apie pagalbą *de minimis*⁽⁹⁾ 2 straipsnyje.

(19) Savo 2005 m. rugpjūčio 8 d. laiške Slovėnijos valdžios institucijos išsamiai aprašė naudojamą *de minimis* pagalbos priežiūros sistemą Slovėnijoje. Remiantis pateikta informacija, Slovėnija sukūrė priežiūros ir kontrolės sistemą pagal *de minimis* taisyklę, įsteigdama *de minimis* pagalbos Centrinį registrą Valstybės pagalbos priežiūros tarnyboje prie Finansų Ministerijos. Prieš bet kokių institucijų pritarimą bet kokiai pagalbai *de minimis*, minėta Tarnyba turi išnagrinėti, ar iš tiesų laikomasi visų sąlygų, nustatytų Komisijos reglamente dėl pagalbos *de minimis*. Centrinis registras buvo įsteigtas prieš Slovėnijai stojant į ES.

(20) Slovėnijos valdžios institucijos 2005 m. rugpjūčio 8 d. laiške patvirtino, kad centralizuotos sistemos veikla užtikrino, kad subjektai, turintys teisę į pagalbą, negalėtų gauti daugiau kaip 100 000 EUR pagalbos vienam subjektui trejų metų laikotarpiui.

3. ĮVERTINIMAS

(21) Komisijai priėmus sprendimą pradėti tyrimą (2004 m. gruodžio 22 d.), Slovėnijos valdžios institucijos iškart nustojo taikyti minėtą mokesčių nuolaidų schemą. Po kelių mėnesių, 2005 m. gegužės 1 d., įsigaliojo gerokai pakeista naujoji schema. Tad šis Reglamentas, tapęs šio sprendimo objektu, galiojo Slovėnijoje vienerius metus po įstojimo į ES, tačiau *de facto* buvo naudojamas mažiau kaip 8 mėnesius (nuo 2004 m. gegužės 1 d. iki 2004 m. gruodžio 22 d.).

(22) Tokio trumpo naudojimosi pasekmė yra ta, kad pagal šią schemą skiriama pagalba yra mažesnė negu Komisijos reglamento dėl *de minimis* pagalbos 2 straipsnyje nustatyta 100 000 EUR riba vienam subjektui.

(23) Slovėnijos valdžios institucijos 2005 m. gegužės 17 d. ir 2005 m. rugpjūčio 8 d. laiškuose pažadėjo laikytis sąlygų, nustatytų Komisijos reglamente dėl *de minimis* pagalbos ir aprašė priežiūros sistemą, kuri užtikrintų tikslų minėtų taisyklių taikymą.

4. IŠVADA

(24) Todėl Komisija patvirtina, kad priemonės įgyvendina Komisijos reglamento dėl *de minimis* pagalbos sąlygas ir, remiantis jo 2 straipsnio 1 dalimi, nėra laikomos valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

B) SCHEMA C 44/2004 (ANKSČIAU N 402/2004): C47/2004 SCHEMOS PAKEITIMAS

1. PAGALBOS SCHEMOS APRAŠYMAS

(25) Slovėnijos valdžios institucijos savo informaciniame laiške, užregistruotame 2004 m. birželio 1 d., informavo Komisiją apie svarbius pasikeitimus Slovėnijos teisės aktuose, dėl kurių buvo pakeistas ir Reglamentas dėl CO₂ apmokestinimo, kuris galiojo nuo 2002 metų. Naujus nacionalinius teisės aktus sudaro Aplinkos apsaugos įstatymas⁽¹⁰⁾, Įstatymas dėl akcizo mokesčio įstatymo pasikeitimų ir papildymų⁽¹¹⁾ ir Reglamentas dėl aplinkos užteršimo CO₂ emisijomis apmokestinimo (Reglamentas), įsigalioję 2005 m. gegužės 1 d.

(26) Reglamentas nekeičia ankstesnės CO₂ apmokestinimo sistemos logikos: mokestis priklauso nuo įrenginio išmetamo CO₂ kiekio.

(27) Jame numatytos trys mokesčių nuolaidų priemonės, pateiktos Komisijai laikantis Aplinkos apsaugos rekomendacijų. Visos trys priemonės galioja 5 metus: nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2009 m. gruodžio 31 d.

(i) Bendrovėms, gaminančios elektroenergią įrenginiuose, kurie tuo pat metu gamina šilumą ir elektrinę energiją (ŠEGB), gali būti skiriama mokesčio nuolaida, jeigu jos pasiekė tam tikrą energijos taupymo lygį.

Savo sprendime pradėti tyrimą Komisija nusprendė, kad šita priemonė atitinka EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Nepaisant to, kad priemonė tuo metu buvo siūloma keisti, Slovėnijos valdžios institucijos 2005 m. gegužės 17 d. laiške patvirtino, kad šios priemonės nebuvo keičiamos.

⁽⁹⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai.

⁽¹⁰⁾ Ur.L. RS 41/2004 (Slovėnijos Respublikos oficialusis leidinys).

⁽¹¹⁾ Ur.L. RS 42/2004 (Slovėnijos Respublikos oficialusis leidinys).

- (ii) Antroji mokesčių nuolaidų kategorija apima elektrines, kurios tiekia energiją į aukštos įtampos tinklus ir kai kuriuos stambius šildymo įrenginius, nurodytus Reglamento 23 straipsnyje.

Dėl elektrinių Komisija savo sprendime pradėti tyrimą nusprendė, kad šios priemonės nelaikomos valstybės pagalba. Dėl stambių šildymo įrenginių Komisija nusprendė, kad mokesčių nuolaidos šiuo atveju atitinka EB sutartį.

- (iii) Remiantis Reglamento projektu, kuris buvo pateiktas Komisijai prieš priimant sprendimą pradėti tyrimą, visi gamintojai, tiekiantys energiją į aukštos įtampos tinklus, tačiau patys intensyviai nevartojančios energijos ir nesaistomi aplinkos sutarties arba prekybos leidimais schemas, gali naudotis 43 % mokesčių nuolaida 2005 metais, kuri kasmet būtų mažinama 8 procentiniais punktais. Šiluminės tokioje pat padėtyje gali naudotis 26 % mokesčių nuolaida 2005 metais, kuri kasmet būtų mažinama 8 procentiniais punktais.

Savo sprendime pradėti tyrimą Komisija išreiškė abejonas, ar ši priemonė atitinka bendrosios rinkos principus, ir, remdamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 4 straipsnio 4 dalimi ir 6 straipsniu, pradėjo oficialią tyrimo procedūrą. Ši mokesčių nuolaidų kategorija naujajame reglamento projekte buvo vienintelė, dėl kurios Komisija atliko tyrimą dėl valstybės pagalbos.

- (28) Remdamasi Komisijos sprendimu pradėti tyrimą, Slovėnijos valdžios institucijos pakeitė reglamento projektą. Galutinė reglamento versija, kuri galioja nuo 2005 m. gegužės mėnesio, pakeičia mokesčių nuolaidas gaunančias kategorijas taip:
- (29) Bendrovėms, minimoms Reglamento 18 straipsnio 3 pastraipoje, bendradarbiaujančioms pagal prekybos emisijos leidimais ES schemą pagal Direktyvą dėl dujų emisijos leidimų sistemos, kurios nesunaudoja daug energijos, gali būti taikoma mokesčių nuolaida remiantis nacionaline CO₂ apmokestinimo sistema.
- (30) Bendrovėms, minimoms Reglamento 18 straipsnio 4 pastraipoje, kurios savanoriškai pasirašo aplinkos apsaugos sutartį, taip pat gali būti taikoma mokesčių nuolaida.
- (31) Mokesčių nuolaidų tarifai kasmet sumažėja 8 procentiniais punktais:

- 2005: 43 %,
- 2006: 35 %,
- 2007: 27 %,
- 2008: 19 % ir

— 2009: 11 % mokesčių nuolaida.

Paskutiniai metai mokesčių nuolaidoms yra 2009: nuo 2010 metų negalioja jokios nuolaidos.

- (32) Šiluminės turi teisę į 26 % mokesčių nuolaidą 2005 metais, kuri kasmet bus mažinama 8 procentiniais punktais.

2. ĮVERTINIMAS

- (33) Slovėnijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie pagalbos priemones prieš jas įgyvendindamos.
- (34) Priemonės, kurias tyrė Komisija, pirmiausiai grindžiamos Reglamento 18 straipsnio 3 ir 4 pastraipomis ir 22–24 straipsniais. Nors Reglamentas įsigaliojo Komisijos tyrimo metu, Slovėnijos valdžios institucijos savo 2005 m. gegužės 17 d. laiške patvirtino, kad 18 straipsnio 4 pastraipa ir 23–24 straipsniai bus taikomi tik po galutinio Komisijos pritarimo. Tokiu būdu minėti straipsniai atitinka EB sutarties 88 straipsnio 3 dalyje ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 3 straipsnyje numatytas prievoles.
- (35) Mokesčių kompensacijos priemonės pagal Komisijos tyrimą taip pat gali remtis Reglamento 18 straipsnio 3 pastraipa ir Reglamento 22 straipsniu. Slovėnijos valdžios institucijos linkusios manyti ⁽¹²⁾, kad šie straipsniai atitiko EB sutartį po Komisijos sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, ir todėl neatidėjo galiojimo pradžios iki galutinio Komisijos pritarimo. Taigi šie straipsniai galioja nuo 2005 m. gegužės 1 d., tokiu būdu pažeidžiamas Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 3 straipsnis.

2.1 Valstybės pagalbos egzistavimas pagal ES sutarties 87 straipsnio 1 dalį

- (36) Komisija laikosi nuomonės, kad pakeitimai, kuriuos atliko Slovėnijos valdžios institucijos, atsižvelgdamos į mokesčių nuolaidų priemones nuo sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, jokių būdu nekeičia sprendimo pradėti tyrimą įvertinimo, remiantis galima pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Tad Komisija mano, kad priemonė vertinimo metu yra laikoma valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

2.2 Pagalbos suderinamumas su EB sutartimi

- (37) Komisija išsiaiškino, kad Slovėnijos valdžios institucijos sukūrė schemą pagal Aplinkos teisės aktus ir Direktyvą dėl energijos apmokestinimo.

Aplinkos teisės aktų suderinamumas

- (38) Komisija vertina, ar priemonė atitinka Aplinkos teisės aktu 51(2) punktą ir 51(1)(b) punkto pirmąją pastraipą. Slovėnijoje CO₂ apmokestinimas buvo įvestas 2002 spalio mėnesį. Todėl remiantis teisės akto 51(2) punktu, 51(1)

⁽¹²⁾ Žr. Slovėnijos valdžios institucijų 2005 m. gegužės 17 d. laišką.

punktą galima taikyti tuo atveju, jeigu tuo pačiu metu bus įvykdytos dvi sąlygos:

- (a) Mokestis turi svarbios teigiamos įtakos aplinkos apsaugai. Pagal Slovėnijos mokesčių sistemos logiką, bendrovės su aukštesniu CO₂ emisijos lygiu turi mokėti didesnę mokesčių sumą bendrovės su žemesniu CO₂ emisijos lygiu. Tokia mokesčių sistema motyvuoja bendroves saugoti aplinką išmetant mažiau CO₂. Todėl Komisija mano, kad pirmas 51(2) punkto kriterijus yra įvykdytas.
- (b) Tam tikriems objektams taikomos išimties. Išimties turėjo būti apibrėžtos mokesčių nustatymo metu. Subjektų kategorijų, nustatytų pradiniam 2002-ųjų metų įstatyme apie CO₂ apmokestinimą, yra žymiai daugiau negu kategorijų, nustatytų Reglamente, kuris buvo vertinamas. Pataisos buvo priimtos dėl Slovėnijos įstojimo į ES ir vėlesnių pasikeitimų galiojančiuose teisės aktuose. Komisija laikosi nuomonės, kad šie pasikeitimai neturėjo įtakos logikai nustatant išimtis, tik sumažino ratą subjektų, turinčių teisę į nuolaidą pagal galiojančius ES teisės aktus.
- (39) Todėl Komisija linkusi manyti, kad įgyvendinta ir antroji Aplinkos teisės aktų 51(2) punkto sąlyga.
- (40) Remiantis tuo, kas pirmiau išdėstyta, ir atsižvelgiant į Aplinkos teisės aktų 51(2) punktą, šiai priemonei gali būti taikomos ir 51(1) punkto nuostatos.
- (41) Pagal 51(1)(b) punkto 1 pastraipą, jeigu mokesčių nuolaida yra susijusi su Bendrijos mokesčiais, Komisija gali pritarti ne daugiau kaip 10 m. laikotarpiui išimties tvarka tuo atveju, jeigu subjektai, gavę nuolaidą, iš tikrųjų sumokės sumą, didesnę nei mažiausia suma Bendrijoje.
- (42) Direktyva dėl energijos apmokestinimo nuo 2004 m. sausio 1 d. suponuoja suderintą energijos apmokestinimą valstybėse narėse. Pagal minėtos direktyvos 4 straipsnį Komisija laikosi nuomonės, kad Slovėnijos mokesčių sistema, grindžiama bendrovės išmetamu CO₂ kiekiu, apmokestina energijos produktą, kaip nustatyta direktyvos dėl energijos mokesčių 2 straipsnyje, ir todėl atitinka minėtos direktyvos reguliuojamąją sritį. Todėl Slovėnijos mokesčių sistema susijusi su Bendrijos mokesčiu pagal Aplinkos teisės aktų 51(1)(b) punkto pirmąją pastraipą.
- (43) Nuolaida taikoma tik trumpesniai nei 5 m. laikotarpiui, kuris yra trumpesnis už 51(1) punkte nustatytą ilgiausią laikotarpį.
- (44) Dėl skirtingų mokesčių tarifų, kurie taikomi Slovėnijoje priklausomai nuo vartojamo kuro, mokestis, kurį sumoka tam tikros bendrovės, priklauso nuo gamyboje naudojamų medžiagų. Todėl Komisija negali *a priori* kontroliuoti ir užtikrinti kiekvienai bendrovei mažiausią mokesčių tarifą, nustatytą Direktyvoje dėl energijos mokesčių. Slovėnijos valdžios institucijos 2005 m. gegužės 17 d. laiške dar kartą įsipareigojo užtikrinti abiejų kategorijų objektams tokią mokesčių sumą, kuri sumokėtas su nuolaida būtų didesnė už mažiausią sumą Bendrijoje, nustatytą Direktyvoje dėl energijos apmokestinimo. Mokesčių nuolaidoms gali būti pritarata ir mokesčių kompensacijų forma, taip atitinkama nacionalinė institucija gali patikrinti mažiausio tarifo deramumą kiekvienai bendrovei prieš kompensacijos įgyvendinimą.
- (45) Komisija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčių nuolaidų ribos bus nuolat mažinamos, kas reiškia, kad kasmet nuolaidos bus žymiai mažesnės.
- (46) Remdamasi pirmiau išdėstytomis Slovėnijos valdžios institucijų garantijomis, Komisija išsakė nuomonę, kad 51(1)(b) punkto 1 pastraipoje numatyta sąlyga, pagal kurią suma, kurią subjektas sumokės gavęs nuolaidą, išliks didesnė negu pati mažiausia suma Bendrijoje, yra išpildyta.
- (47) Todėl sąlygos, nurodytos Teisės aktuose dėl aplinkos apsaugos 51(1)(b) punkto pirmojoje pastraipoje, yra įvykdytos abiejų subjektų kategorijų atžvilgiu.

Suderinamumas su Direktyva dėl energijos mokesčių

- (48) Direktyvos dėl energijos mokesčių 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad net jeigu taikomi mažiausi mokesčių tarifai, valstybės narės gali naudotis mokesčių nuolaidomis tik energetiškai intensyvioms bendrovėms, arba jeigu subjektas pasirašė specialią aplinkos apsaugos sutartį, arba yra susijęs su prekybos emisijomis sistema.
- (49) Tam, kad gautų nuolaidą, Reglamento 18 straipsnio 3 pastraipoje minimi subjektai turi bendradarbiauti ES prekybos emisijos leidimais sistemoje pagal Direktyvą dėl prekybos dujų emisijos leidimais⁽¹³⁾.
- (50) Subjektai, paminėti Reglamento 18 straipsnio 4 pastraipoje, norintys gauti mokesčių nuolaidą, turi savanoriškai pasirašyti aplinkos apsaugos sutartį. Tikslas, kurio turi siekti aplinkosauginės sutartis pasirašantys subjektai, yra užteršimo dėl CO₂ emisijos sumažinimas 2,5 % iki 2008 metų pabaigos, palyginus su emisijomis per nurodytą laikotarpį (nuo 1999 iki 2002).

⁽¹³⁾ Žr. 3 išnašą.

(51) Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytus faktus, Komisija linkusi manyti, kad abi kategorijos, kurioms taikoma mokesčių nuolaida, atitinka Direktyvos dėl energijos apmokestinimo reikalavimus.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Mokesčių nuolaidos priemonės, numatytos Slovėnijos Reglamente dėl aplinkos apsaugos mokesčio už oro užteršimą CO₂ emisijomis, įsigaliojusios 2005 m. gegužės 1 d., atitinka EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

2 straipsnis

Šis sprendimas susijęs su mokesčių nuolaidomis, kurioms buvo pritarta remiantis Reglamentu iki 2009m. gruodžio 31d.

3 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Slovėnijos Respublikai.

Briuselis, 2005 m. lapkričio 23 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. gruodžio 21 d.

dėl valstybės pagalbos Nr. C 26/05 (ex N 580/B/03), numatytos Sicilijos pateiktoje programoje pagal pagalbos sistemą, skirtą Italijos citrusinių vaisių auginimo sektoriui

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 5354)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(2006/641/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

papašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtą straipsnį ⁽¹⁾,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2003 m. gruodžio 15 d. laišku, užregistruotu 2003 m. gruodžio 16 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį pranešė Komisijai apie eilę pagalbos priemonių, skirtų Italijos citrusinių vaisių auginimo sektoriui.
- (2) 2004 m. sausio 20 d. Komisijos tarnybos Italijos valdžios institucijų paprašė papildomos informacijos apie šią pagalbą.
- (3) 2004 m. balandžio 30 d. Komisijos tarnybos, negavusios jokio atsakymo į 2004 m. sausio 20 d. informacijos prašymą, Italijos valdžios institucijoms nusiuntė priminimą.
- (4) 2004 m. gegužės 24 d. laišku, užregistruotu 2004 m. gegužės 25 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijos tarnyboms perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kuriuo pastarosios prašė pratęsti atsakymui į 2004 m. sausio 20 d. laiške pateiktus klausimus laikotarpi.
- (5) Šis laikotarpis Italijos valdžios institucijoms buvo pratęstas 2004 m. birželio 3 d. laišku.
- (6) 2004 m. birželio 30 d. laišku, užregistruotu 2004 m. liepos 2 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje perdavė Komisijai papildomą informaciją, kurios Italijos valdžios institucijų buvo prašoma 2004 m. sausio 20 d. laiške.

(7) Kadangi prieš tai minėtą pagalbą sudarė papildomos sumos skyrimas pagal pagalbą N 313/01 ⁽²⁾ patvirtintų priemonių finansavimui, bet, remiantis pranešimu, dalis šios sumos turėjo būti skirta byloje N 313/01 neišnagrinėtų priemonių kovai su *tristeza* finansavimui, Komisijos tarnybos, turėdamos visą reikalingą informaciją pagal prieš tai minėtą bylą patvirtintų priemonių refinansavimui išnagrinėti, bet stokodamos informacijos apie kovos su citrusinių vaisių *tristeza* priemonės, nusprendė išskaidyti bylą į dvi dalis: A dalį dėl minėto refinansavimo ir B dalį dėl kovos su citrusinių vaisių *tristeza* priemonių.

(8) Bylos A dalį Komisija patvirtino ⁽³⁾.

(9) 2004 m. rugpjūčio 12 d. laišku Komisijos tarnybos Italijos valdžios institucijų paprašė papildomos informacijos apie bylos B dalį.

(10) 2004 m. rugsėjo 27 d. laišku, užregistruotu 2004 m. rugsėjo 29 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje perdavė Komisijai papildomą informaciją, kurios Italijos valdžios institucijų buvo prašoma 2004 m. rugpjūčio 12 d. laiške.

(11) Kadangi Italijos valdžios institucijų pateikta informacija buvo neišsami, Komisijos tarnybos 2004 m. spalio 11 d. laišku paprašė naujų patikslinimų.

(12) 2004 m. spalio 25 d. laišku, užregistruotu 2004 m. spalio 27 d., ir 2004 m. lapkričio 9 d. laišku, užregistruotu 2004 m. lapkričio 15 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje perdavė Komisijai patikslinimus, kurių Italijos valdžios institucijų buvo prašoma 2004 m. spalio 11 d. laiške.

(13) Kadangi Italijos valdžios institucijų pateikta informacija vistiek buvo neišsami, Komisijos tarnybos 2004 m. lapkričio 23 d. laišku paprašė naujų patikslinimų.

⁽¹⁾ OL C 256, 2005 10 15, p. 18.

⁽²⁾ Žr. laišką SG(2003) D/228423, 2003 2 7.

⁽³⁾ Žr. laišką SG(2004) reg. D/203509, 2004 8 13.

- (14) Tuo tarpu 2004 m. lapkričio 19 d. laišku, užregistruotu 2004 m. lapkričio 24 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kurio priede buvo išdėstyta kovos su *tristeza* Kampanijoje programa.
- (15) 2004 m. gruodžio 19 d. laišku Komisijos tarnybos atkreipė Italijos valdžios institucijų dėmesį į tai, kad remiantis tuo, kad byla susijusi su keliais regionais, planuojamos pagalbos suderinamumo analizė bus atlikta tada, kai bus pateikti visų regionų kovos su *tristeza* planai.
- (16) 2004 m. gruodžio 16 d. laišku, užregistruotu 2004 m. gruodžio 20 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kuriuo pastarosios prašė, kad kiekviena programa, ją atsiuntus, būtų nagrinėjama atskirai.
- (17) 2005 m. sausio 10 d. laišku, užregistruotu 2005 m. sausio 11 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kurio priede buvo išdėstyta kovos su *tristeza* Bazilikatoje programa.
- (18) Tai privertė Komisijos tarnybas 2005 m. sausio 19 d. laišku priminti Italijos valdžios institucijoms, kad, siekiant administracinio paprastumo, dėl pateiktų kovos programų bus priimtas vienas sprendimas, ir kad Italijos valdžios institucijos turėtų nurodyti, kada jos manys, kad visos kovos su *tristeza* programos bus pateiktos. Tokia nuostata buvo pakartota per susitikimą su Italijos valdžios institucijomis, vykusį 2005 m. sausio 25 d., kurio metu galutinai buvo patvirtinta, kad pastarosios perspės Komisiją, kada kovos programų siuntimas galėtų būti laikomas baigtu.
- (19) 2005 m. sausio 26 d. laišku, užregistruotu 2005 m. sausio 27 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kurio priede buvo išdėstyta kovos su *tristeza* Kalabrijoje programa.
- (20) 2005 m. vasario 14 d. laišku, užregistruotu 2005 m. vasario 15 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kuriuo prašoma sprendimo dėl priemonių, numatytų kovos su *tristeza* Kalabrijoje, Kampanijoje ir Bazilikatoje programose.
- (21) 2005 m. vasario 28 d. laišku, užregistruotu 2005 m. kovo 1 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų laišką, kurio priede buvo išdėstyta kovos su *tristeza* Sicilijoje programa.
- (22) Per 2005 m. kovo mėnesį Italijos valdžios institucijos, nepaisant to, kas buvo susitarta 2005 m. sausio 25 d. susitikimo metu, kelis kartus reikalavo pateikti atskirą sprendimą dėl Kalabrijos pateiktos kovos su *tristeza* programos.
- (23) Komisija nusprendė paskutinį kartą išskaidyti bylą N 580/03 ir sukurti C dalį, skirtą Kalabrijos pateiktos kovos su *tristeza* programai. Tuo pat metu 2005 m. balandžio 5 d. laišku Komisijos tarnybos nusiuntė naują prašymą papildomai informacijai dėl likusios bylos B dalies gauti, t. y., dėl kovos su *tristeza* priemonių Kampanijoje, Bazilikatoje ir Sicilijoje programose numatyto finansavimo.
- (24) 2005 m. gegužės 13 d. laišku, užregistruotu 2005 m. gegužės 18 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje perdavė Komisijai papildomą informaciją, kurios Italijos valdžios institucijų buvo prašoma 2005 m. balandžio 5 d. laiške, tačiau susijusių tik su Kampanijos ir Bazilikatos programomis.
- (25) 2005 m. birželio 10 d. laišku, užregistruotu 2005 m. birželio 17 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje perdavė Komisijai papildomą informaciją, susijusią su Sicilijos programa, kurios buvo prašoma minėtame 2005 m. balandžio 5 d. laiške.
- (26) 2005 m. liepos 22 d. laišku ⁽⁴⁾ Komisija pranešė Italijai apie savo sprendimą neteikti prieštaravimų dėl kovos su *tristeza* programomis Kampanijoje ir Bazilikatoje ir dėl prevencinių priemonių bei techninės pagalbos priemonių, numatytų kovos su *tristeza* Sicilijoje programoje, ir pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl mokslinių tyrimų veiklos, numatytos kovos su *tristeza* Sicilijoje programoje, finansavimo.
- (27) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ⁽⁵⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl aptariamų pagalbos.
- (28) Komisija iš suinteresuotųjų šalių pastabų dėl pagalbos negavo.

⁽⁴⁾ Žr. laišką SG(2005) – reg. D/203803, 2005 7 22.

⁽⁵⁾ Žr. 1 išnašą.

II. APRAŠYMAS

- (29) Sicilijos pateiktoje kovos su *tristeza* programoje numatyta atlikti su ligos pasirodymu susijusių biologinių ir agronominių faktorių mokslinius tyrimus.
- (30) Visam šios veiklos finansavimui numatytas 4 200 000 EUR biudžetas. Jis skiriamas perkeliant nacionalinius išteklius, kaip tai numatyta 2003 m. gruodžio 29 d. Dekrete Nr. 25486 ir 2004 m. liepos 14 d. Dekrete Nr. 1090. Veiklos trukmė priklauso nuo tyrimų rezultatų analizės ir paskelbimo.

III. SUTARTIES 88 STRAIPSNIO 2 DALYJE NUMATYTOS PROCEDŪROS PRADŽIA.

- (31) Komisija pradėjo procedūrą dėl mokslinių tyrimų veiklos, numatytos kovos su *tristeza* Sicilijoje programoje, finansavimo, nes abejojo, ar laikomasi valstybės pagalbai mokslinių tyrimų ir plėtros srityje taikomų taisyklių.
- (32) Vadovaujantis tomis taisyklėmis, visas mokslinių tyrimų veiklos finansavimas žemės ūkio sektoriuje įmanomas tik tenkinant keturias sąlygas, išdėstytas 1998 m. Komisijos Komunikate dėl dalinio Bendrijos sistemos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams ir plėtrai pakeitimo („1998 m. sistema“) ⁽⁶⁾.
- (33) Šios keturios sąlygos yra tokios:

- a) pagalba turi būti svarbi atitinkamam sektoriui (ar subsektoriui) ir nesukelti netinkamo konkurencijos iškraipymo kituose sektoriuose (ar subsektoriuose);
- b) informacija turi būti paskelbta atitinkamuose leidiniuose, kurie platinami bent jau visoje šalyje, ji neturi būti prieinama vien tik tam tikros organizacijos nariams, kad bet kuris veiklos vykdytojas, potencialiai galintis susidomėti šia veikla, galėtų lengvai sužinoti, kad ji įgyvendinama ar buvo įgyvendinama, ir kad rezultatai yra ar bus pateikti bet kuriai to paprašiusiai suinteresuotajai šaliai (ši informacija turi būti paskelbta ne vėliau, nei bet kokia kita informacija, galinti būti paskelbta tam tikros organizacijos nariams);
- c) šios veiklos rezultatai turi būti pateikti pateikti visoms atitinkamoms šalims naudoti, įskaitant pagalbos gavėją, vienodomis laiko ir sąnaudų sąlygomis;

- d) pagalba turi atitikti II priede esančias sąlygas – Vidaus parama: pagrindas atleisti nuo išpareigojimų taikyti nuolaidas (Žemės ūkio susitarimas, pasirašytame daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde ⁽⁷⁾)(kalbant apie šias paskutines sąlygas, reikėtų, kad mokslinių tyrimų veiklos finansavimas nepalaukėtų gamintojų kainų ir dėl jo nebūtų skiriamos tiesioginės išmokos gamintojams ar perdirbėjams).

- (34) Remdamasi turima informacija, Komisija negalėjo nustatyti, ar šios keturios sąlygos visais atvejais bus patenkinamos, kadangi Italijos valdžios institucijos nepateikė išpareigojimų dėl vienodų sąlygų susipažinti su mokslinių tyrimų rezultatais ir dėl Žemės ūkio susitarimo, pasirašyto daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde, II priedo sąlygų tenkinimo (kad laikomasi kitų sąlygų, buvo įrodyta).
- (35) Todėl Komisija turėjo nagrinėti kovos su *tristeza* programoje numatytos mokslinių tyrimų veiklos finansavimą pagal dalinio Bendrijos sistemos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams ir plėtrai pakeitimo nuostatas ⁽⁸⁾. Tačiau remdamasi turima informacija, ji vis tiek neturėjo galimybių nustatyti, ar numatomas finansavimas atitiktų minėtos sistemos nuostatas. Todėl ji abejojo, ar planuojama numatytos mokslinių tyrimų veiklos finansavimo pagalba gali būti leistina.

IV. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS.

- (36) 2005 m. rugsėjo 16 d. laišku, užregistruotu 2005 m. rugsėjo 20 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje Komisijai perdavė Italijos valdžios institucijų pastabas, susijusias su Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros pradėjimu dėl mokslinių tyrimų veiklos, numatytos kovos su *tristeza* Sicilijoje programoje, finansavimo.
- (37) Šiose pastabose Italijos valdžios institucijos pažymėjo, kad pradėtos mokslinių tyrimų veiklos rezultatai bus prieinami visoms suinteresuotoms šalims vienodomis laiko ir sąnaudų sąlygomis. Jos taip pat nurodė, kad bus laikomasi Žemės ūkio susitarimo, pasirašyto daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde, II priedo sąlygų, nes tiesioginės pagalbos išmokos gamintojams ar perdirbėjams nebus išmokamos, ir kad priemone nebus palaikomos kainos, nes programa, būdama fundamentaliųjų mokslinių tyrimų pobūdžio, nėra tiesiogiai susijusi su žemės ūkio ar žemės ūkio pramonės produktų gamyba.

⁽⁶⁾ OL C 48, 1998 2 13, p. 2.

⁽⁷⁾ OL C 336, 1994 12 23, p. 3.

⁽⁸⁾ OL C 45, 1996 2 17, p. 5.

V. VERTINIMAS

- (38) Remiantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Aptariamas finansavimas atitinka šį apibrėžimą, nes yra susijęs su tam tikromis įmonėmis (citrusinių vaisių įmonės) ir gali daryti įtaką prekybai dėl Italijos užimamos vietos žemės ūkio gamybos srityje (pvz., 2003 m. Italija buvo daugiausia daržovių auginanti valstybė Sąjungoje).
- (39) Tačiau remiantis Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalimis, tam tikros priemonės išimties tvarka gali būti laikomos suderinamos su bendrąja rinka.
- (40) Šiuo atveju, atsižvelgiant į pagalbos schemos pobūdį, vienintelė nukrypti leidžianti nuostata, kuri gali būti pritaikyta, yra numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, kur sakoma, kad pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.
- (41) Kad šią nukrypti leidžiančią nuostatą būtų galima taikyti, priemonė (visas mokslinių tyrimų veiklos finansavimas) turi atitikti keturias sąlygas, išdėstytas 1998 m. sistemoje.
- (42) Remiantis Italijos valdžios institucijų pateiktais jų pastabų dėl Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros pradėjimo patikslinimais, atrodo, kad abiejų Komunikate minėtų sąlygų, dėl kurių buvo abejojama, bus laikomasi.

- (43) Taigi Komisija gali konstatuoti, kad kovos su *tristeza* Sicilijos programoje numatytos mokslinių tyrimų veiklos finansavimas bus vykdomas pagal atitinkamas minėto komunikato nuostatas.

VI. CONCLUSION

- (44) Kadangi Italijos valdžios institucijos įrodė, kad kovos su *tristeza* Sicilijos programoje numatytos mokslinių tyrimų veiklos finansavimas bus vykdomas pagal atitinkamas 1998 sistemos nuostatas, aptariamam finansavimui galima taikyti 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą kaip pagalbą, skirtai tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti ir netrikdančiai prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Kovos su citrusinių vaisių liga *tristeza* Sicilijos programoje numatytos mokslinių tyrimų veiklos finansavimas yra suderinamas su bendrąja rinka.

Todėl šią pagalbą leidžiama teikti.

2 straipsnis

Šis sprendimas skiriamas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2005 m. gruodžio 21 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2006 m. kovo 8 d.

dėl pagalbos schemos, numatomos taikyti įgyvendinant žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimo priemones Italijoje, Veneto regione

(pranešta dokumentu Nr. C(2006) 639)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/642/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

2001 m. birželio 22 d. laiškuose. Komisija iš kitų suinteresuotųjų šalių pastabų negavo.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į 88 straipsnio 2 dalies pirmą punktą,

papašiusi suinteresuotas šalis pareikšti savo pastabas apie aukščiau minėtą straipsnį ⁽¹⁾,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2000 m. vasario 23 d. laišku, gautu ir užregistruotu 2000 m. vasario 28 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje pateikė Komisijai Veneto regiono įstatymo Nr. 5/2000 ⁽²⁾ 35 straipsnį (toliau – RĮ 5/2000), kuriuo numatoma skirti pagalbą žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai tobulinti pagal sutarties 88 straipsnio 3 dalį.
- (2) Kitais laiškais – 2000 m. gegužės 12 d. (gautu ir užregistruotu 2000 m. gegužės 18 d.), 2000 m. rugpjūčio 1 d. (gautu ir užregistruotu 2000 m. rugpjūčio 7 d.), 2000 m. lapkričio 15 d. (gautu ir užregistruotu 2000 m. lapkričio 16 d.) ir 2001 sausio 24 d. (gautu ir užregistruotu 2001 m. sausio 30 d.) – Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje atsiuntė Komisijai papildomą informaciją, kurios 2000 m. balandžio 18 d., 2000 m. liepos 5 d., 2000 m. rugsėjo 21 d. laiškais Komisija prašė Italijos valdžios institucijų ir kurios taip pat buvo prašyta dvišaliame 2000 m. gruodžio 13 d. susirinkime.
- (3) 2001 m. balandžio 2 laišku Komisija pranešė Italijai savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos pagalbos.
- (4) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių šiuo klausimu pateikti pastabas.
- (5) Italijos valdžios institucijos savo pastabas apie minėtą priemonę pateikė 2001 m. birželio 12 d. ir

II. APRAŠAS

- (6) Regioninio įstatymo Nr. 5/2000 35 straipsnis aptaria valstybės pagalbą, skirtą žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimui pagal projektus tų agropramoninių įmonių, kurios buvo pateikusios paraiškas finansavimui pagal 1997 m. gegužės 27 d. (EB) Tarybos reglamentą Nr. 951/97 dėl žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimo ⁽⁴⁾ planuotu 1994–1999 m. laikotarpiu ⁽⁵⁾, ir kai kurios iš jų jau buvo pradėjusios vykdyti darbus, bet nebuvo gavusios jokios bendro finansavimo, nes trūko lėšų.
- (7) Pagal 1993 m. rugsėjo 14 d. Regioninės tarybos nutarimą Nr. 4202, pirmiau minėtu laikotarpiu suinteresuotos įmonės tokių projektų finansavimui galėjo teikti paraiškas atitinkamai regioninės valdžios institucijai (Regioninei tarybai – žemės ūkio ir ryšių su EEB skyriui) kiekvienais metais iki balandžio 30 d. ir iki rugsėjo 30 d., kad jų projektai būtų įtraukti į bendro finansavimo programą. Pasibaigus projektų atrankai, atitinkamos valdžios institucijos patvirtindavo prioritetinių sąrašą ir raštu pranešdavo potencialiems pagalbos gavėjams, kurių projektai buvo atrinkti finansavimo skyrimui, *Veneto regiono oficialiajame leidinyje* paskelbdamos Regioninės tarybos nutarimą dėl patvirtinto sąrašo. Įmonės, kurių investiciniai projektai nebūdavo atrinkti, gaudavo laišką, nurodantį nepriėmimo priežastis.
- (8) Sąrašo patvirtinimo nutarimo paskelbimas *Veneto regiono oficialiajame leidinyje*, Italijos valdžios institucijų nuomone, pagal aktų paskelbimo įstatymą ⁽⁶⁾ prilygo administracinės valdžios institucijos pranešimui suinteresuotosioms šalims, patvirtinančiam, kad jų paraiška finansavimui gauti yra priimta, o tai, tų pačių valdžios institucijų nuomone, suteikė įmonėms, esančioms tame sąrašė, teisėtus lūkesčius gauti pagalbą.

⁽¹⁾ OL C 140, 2001 5 12, p. 2.⁽²⁾ 2000 1 28 Veneto regioninis įstatymas Nr. 5 dėl regiono metinio ir daugiamečio biudžeto formavimą reglamentuojančių įstatymų pakeitimo ir refinansavimo (2000 m. biudžeto įstatymas).⁽³⁾ žr. 1 pažymą⁽⁴⁾ OL L 142, 1997 6 2, p. 22.⁽⁵⁾ Operatyvinės programos patvirtinimą Veneto regionui suformavo 1996 m. spalio 2 d. Komisijos sprendimas.⁽⁶⁾ 1990 8 7 Įstatymas Nr. 241, OL, bendroji serija Nr. 192, 1990 8 18 „Naujieji normatyvai dėl administracinių procedūrų ir teisės dirbti su administraciniais dokumentais normatyvai“.

- (9) Italijos valdžios institucijų nuomone, investicijas buvo galima daryti tik paskelbus projekto išlaidų patvirtinimą, ir, bet kuriuo atveju, pateikus paraišką finansavimui ⁽⁷⁾.
- (10) Buvo numatyta sąrašą tvirtinti du kartus per metus, kol pasibaigs Veneto regiono operatyvinės programos (Veneto ROP) fondo lėšos. 1999 m. lapkričio 23 d. Regioninės tarybos nutarime Nr. 4102 ⁽⁸⁾ buvo paskelbtas galutinis paraiškų, pateiktų iki 1999 m. liepos 14 d., sąrašas. Turimos lėšos išseko dar nespėjus padengti visų į paskutinįjį sąrašą įtrauktų paraiškų poreikių. Dalis projektų negalėjo būti finansuojami, nežiūrint to, kad buvo įtraukti į viešai paskelbtą remtinių projektų sąrašą.
- (11) Esant tokiai situacijai, buvo panaudoti įvairūs finansavimo šaltiniai (pavyzdžiui, lėšų perviršio resursai, žemės ūkio plėtros lėšų fondai bei 1980 m. spalio 31 d. Regioninio įstatymo Nr. 88 29 straipsnyje numatytos lėšos ⁽⁹⁾), dėl to iš 150 projektų, patvirtintų paskutiniame sąrašė 36 liko nefinansuoti.
- (12) RĮ 5/2000 35 straipsnis konkrečiai numato 36 projektų, kuriems negalėjo būti suteikta oficiali pagalba 1994–1999 m. planuojamu laikotarpiu, bet jie buvo įtraukti į atrinktų projektų sąrašą, o kai kurie darbai jau buvo pradėti vykdyti, finansavimą.
- (13) Pagalbos finansavimui numatyta suma yra 5 milijardai Italijos lirų (ITL) (2 582 284 EUR), tačiau Italijos valdžios institucijos nustatė, kad, jei ateityje atsirastų galimybė disponuoti papildomomis finansavimo lėšomis, tiems patiems projektams būtų teikiamas papildomas finansavimas. Finansavimas būtų vykdomas tol, kol išsektų disponuojama suma (nurodyta pradžioje ar vėliau padidinta).
- (14) Numatyta pagalba nebūtų sumuojama su kita pagalba, skiriama tuo pačiu tikslu.
- (15) Regionas gali imtis veiksmų tik išimtiniais atvejais ir tik nustatytu laikotarpiu ir tik įgyvendinant tas priemones, kurios sąrašo paskelbimo metu atitiko sektoriaus reikalavimus bei sąlygas, nurodytas Veneto ROP, kurią patvirtino Komisija, bei reikalavimus ir sąlygas, nurodytas 1994 kovo 22 d. Komisijos sprendime 94/173/EB ⁽¹⁰⁾, nustatančiame atrankos kriterijus, keliamus žemės ūkio ir miško produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimo finansavimui, pakeitusiame EEB nutarimą 90/342, o taip pat Reglamente
- (EB) Nr. 951/97, t.y. tas normas, kurių pagrindu regioninės valdžios institucijos tvirtino paraišką pagalbai gauti.
- (16) Be to, Italijos valdžios institucijos patikslino, kad kadangi kalbama apie 1994–1999 m. laikotarpio planavimą, tokiu atveju projektų atitikimas bendrajai rinkai turėjo būti vertinamas taikant *Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui* ⁽¹¹⁾ (toliau tekste „gairės“), nes valstybės pagalbos tvarka buvo nustatyta išgaliojus šių gairių nuostatomis. Tiksliau tariant, pačios valdžios institucijos įsipareigojo laikytis *gairių* 4.2 punkto sąlygų, apribojimų ir reikalavimų, nustatančių, kad:
- pagalbos intensyvumas negali viršyti 40 % skirtinų investicijų,
  - įmonėms, turinčioms finansinių sunkumų, jokia pagalba neteikiama,
  - siekiančios gauti pagalbą įmonės turi laikytis minimalių aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės reikalavimų, ir neužmirštant, kad pagalba gali būti skiriama tik tam, kad įmonė taptų pajėgi atitikti naujų normų minimalius reikalavimus aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės srityje,
  - regionas turi patikrinti, ar yra normali rinka, kurioje bus galima realizuoti įmonės gaminamus produktus, patikrindamas tokių produktų pateikimo į rinką sutartis.
- (17) Kalbant apie 16 punkto b, c ir d dalis, Italijos valdžios institucijos informavo, kad jos laikysis Veneto regiono 2000–2006 m. teritoriniame vystymo plane (Veneto TVP) nustatytų nurodymų ⁽¹²⁾. Pagalba bus pervedama kaip pagalba kapitalu, o jos dydis negali viršyti 40 % tinkamai patikrintos išlaidų sumos, ir laikantis *gairių* 4.2 punkto sąlygų, apribojimų ir reikalavimų. Išlaidos, susijusios su to straipsnio taikymu, turi būti padengiamos regiono lėšomis, be to, draudžiama tuo pat metu teikti pagalbą, jei ji jau teikiama kitomis formomis ir kita pagalbos teikimo tvarka.
- (18) Pagalba neteikiama projektams, kuriuose nesilaikoma bendrų rinkos organizacijų draudimų ar apribojimų, arba kurie susiję su pienu imituojančių ar pieno produktų pakaitalų gamyba ar prekyba.

⁽⁷⁾ Pagal 1991 sausio 8 d. regioninio įstatymo 11 straipsnio normas, Nr. 1 (Komisijai pranešta kaip valstybės pagalba Nr. 100/91, Komisijos patvirtinta Sprendimu SG (91) D/7024), renginių, kuriems reikalinga visuomeninė intervencija, vykdymas turi būti pradėtas tik po paraiškos pagalbai gauti padavimo.

⁽⁸⁾ 1999 12 28 Veneto regiono oficialusis leidinys Nr. 112.

⁽⁹⁾ Šis įstatymas numato pagalbą struktūroms, skirtoms žemės ūkio ir zootechninių produktų įvertinimui ir apsaugai (pagalba, patvirtinta 1980 m. spalio 17 d. Komisijos komunikatu Nr. 16065).

⁽¹⁰⁾ OL CE L 79, 1994 3 23, p. 29.

⁽¹¹⁾ OL CE C 232, 2000 8 12, p. 19.

⁽¹²⁾ Patvirtinta 2000 m. rugsėjo 29 d. Komisijos sprendimu Nr. C(2000) 2904.

III. KOMISIJOS ARGUMENTAI DĖL PROCEDŪROS PRADĖJIMO

- (19) Komisija pradėjo procedūrą, numatytą sutarties 88 straipsnio 2 dalyje, nes buvo kilę abejonių dėl naujos, RĮ 5/2000 35 straipsnyje numatytos pagalbos teikimo tvarkos atitikimo bendrosios rinkos reikalavimams.
- (20) Abejonių kilo dėl to, kad pagalba galėjo būti teikiama ir įmonėms, kurios jau padarė investicijas, numatytas projekte, kuriam paraiška finansavimui buvo pateikta 1994–1999 m., t.y. pagal bendrosios pagalbos teikimo programą.
- (21) Todėl Komisija procedūros pradžioje negalėjo atmesti, kad pagalba bus teikiama ir pagalbos gavėjo jau pradėti veiklai, joje nebus pagalbai gauti būtino skatinimo komponento ir todėl pagalba turėtų būti traktuojama kaip finansavimas, kurio tikslas padėti pagalbos gavėjui įveikti finansinius sunkumus.
- (22) Pagal gairių 3.5 ir 3.6 punktus, kad atitiktų bendrosios rinkos sąlygoms, iš pagalbos gautomis lėšomis vykdomose priemonėse turi būti realus skatinimo komponentas arba atitinkama suma turi prisidėti ir pats pagalbos gavėjas⁽¹³⁾.
- (23) Tokiu būdu deklaruota pagalbos teikimo tvarka atrodė atitinkanti gairių 3.5 ir 3.6 dalių reikalavimams. Pagal pagalbos teikimo procedūros pradžioje turimą informaciją, Komisija nemanė, kad Italijos valdžios institucijų pateikti motyvai bus pakankami įrodyti, kad pagal 1994–1999 m. laikotarpio planavimą taikytą pagalbos teikimo metodą arba pagal dabar deklaruotą pagalbos teikimo tvarką egzistuoja juridinis išsipareigojimas pagalbos (potencialiems) gavėjams, kuris galėtų duoti pagrindo teisėtiems jų lūkesčiams gauti pagalbą (ir patvirtinti tokių lūkesčių buvimą), ir tokiu būdu reikšti, kad yra skatinama imtis darbų.
- (24) Komisijos nuomone, nei „teisės aktų skelbimo įstatymas“⁽¹⁴⁾, nei laiškai, kuriuos regioninės valdžios institucijos išsiuntė, kad patvirtintų paraiškos pagalbai gauti priėmimą⁽¹⁵⁾, nei galų gale „praktika“, kuria remiantis buvo skirstoma laukiama pagalba regioninei Tarybai atlikus projektų vertinimą ir sudarius sąrašą projektų, kuriems gali būti 1994–1999 m. planuojamu laikotarpiu skiriama pagalba, neturėjo sukurti jokio pagrindo teisėtiems lūkesčiams atsirasti.
- (25) Komisija mano, kad iš regioninės valdžios institucijų pusės nėra jokių juridinių išsipareigojimų tenkinti finansavimo paraiškas, įtrauktas į sąrašą, paskelbtą *Regiono oficialiajame leidinyje* 1994–1999 m. laikotarpiu, dėl kurių suinteresuotos įmonės turėtų teisinių lūkesčių. Skatinimo komponento nebuvimas patvirtinamas šiomis nuostatomis: įmonės, kurioms galima teikti finansavimą, kai iš atitinkamų valdžios institucijų nėra efektyvaus finansavimo, nesiėmė priemonių, kad pareikštų savo teises, ypač pasinaudojant nacionaline administracine teise. Komisijos nuomone, nebuvo pateikta skundų, nes, nesant juridinių išsipareigojimų iš regioninių valdžios institucijų pusės, kandidatai į pagalbos gavėjus neturėjo teisės reikalauti pagalbos teikiamų lėšų išmokėjimo.
- (26) Komisija pareiškė abejones dėl to, kad pagalba išlaidų, padarytų dar iki projektų priėmimo patvirtinimo, padengimui galėtų būti traktuojama ir kaip pagalba ekonominės veiklos vystymui pagal sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Pagal Komisijos suformuotą praktiką, patvirtintą Teisingumo teismo⁽¹⁶⁾, pagalba gali būti traktuojama kaip skirta tam tikros veiklos ar tam tikro ekonominio regiono vystymui tik tada, jei Komisija gali būti tikra, kad be šios pagalbos, vien tik taikant rinkos dėsnius, įmonės – pagalbos gavėjos – negalėtų pasiekti numatytų tikslų. Taigi, tokios įmonės aiškiai darė investicijas negavusios jokios pagalbos.
- (27) Kitas dalykas, Komisijos nuomone, keliantis abejonių dėl skatinančio komponento egzistavimo, yra sąrašų sudarymas. 1993 m. Regioninės Tarybos sprendimas Nr. 4202 nustato, kad paraiškos turi būti pateiktos Regioninei tarybai laikotarpyje tarp kiekvienų metų sausio 31 d. ir rugsėjo 30 d. Po to sudaromas paduotų paraiškų sąrašas, išsipareigojant

⁽¹³⁾ žr. ypač šiuos atvejus: C1/98 (ex N750/B/95), dėl valstybinės pagalbos tvarkos, kurią Italija nustatė produktų gamybai, perdirbimui ir prekybai, kaip numatyta EB sutarties I priede (1995 m. rugsėjo 27 d. Sicilijos regiono įstatymas Nr. 68); C 36/98, dėl pagalbos tvarkos, kurią Italija numato taikyti mažoms ir vidutinėms įmonėms, veikiančioms I zonos regionuose; C70/98, dėl Italijos deklaruotos pagalbos (Markės regione) teikimo tvarkos įvedant pataisą į 1994–1999 m. planavimo pagrindinio dokumento nuostatas dėl EB struktūrinių fondų panaudojimo zonose, kurios nurodytos 5b dalyje.

⁽¹⁴⁾ žr. 6 pažymą.

⁽¹⁵⁾ Italijos valdžios institucijos apsiriboja Veneto regiono administracijos laiško kopijos įteikimu (1999 m. balandžio 1 d.), kuriame potencialus pagalbos gavėjas informuojamas apie jo paraiškos pakliuvimą į tam tikrą įstaigą (atsakingą už struktūrinius fondus žemės ūkio gamybos srityje), pagal techninį administracinį tyrimą, toks pranešimas yra būtinas pagal visuomeninės administracijos aktų skelbimo įstatymą. (žr. 6 notą).

⁽¹⁶⁾ žr. ypač Europos Bendrijų Teisingumo teismo 1980 m. rugsėjo 17 d. nutartį byloje C-730/79 *Philip Morris* prieš Komisiją, Rinkinyje [1980], p. 2671.

pranešti interesantams apie paraiškų, neatitinkančių numatytų kriterijų, atmetimą. Jei mechanizmas turėtų būti interpretuojamas tokia prasme, galima būtų daryti išvadą, kad pusmetinio sąrašo sudarymas galėtų leisti regioninėms valdžios institucijoms vykdyti tikslus ir periodiškai atnaujinamus dar turimų lėšų skaičiavimus, kurie padėtų išvengti naujų paraiškų, kurių neįmanoma patenkinti dėl lėšų stygiaus, priėmimo.

(28) Dar vienas aspektas, Komisijos nuomone, keliantis abejonių dėl skatinančio komponento egzistavimo, yra pagalbos biudžeto portfelis, numatytas aptariamo įstatymo 35 straipsnyje, pagalbos intensyvumas ir tikslios skiriamų dotacijų sumos. Žinant, kad regiono skelbiami finansiniai ištekliai yra 5 milijardai Italijos lirų, arba 2,5 milijono eurų, tokios sumos būtų užtekę padengti tik mažai daliai išlaidų, kurias jau buvo padarę potencialūs pagalbos gavėjai (maždaug 70 milijardų Italijos lirų arba 35 milijonai eurų); todėl nesuprantama, kodėl Italijos valdžios institucijos pareiškė, kad „piniginė pagalba neviršys leistinoms patikrintoms išlaidoms padengti reikalingos sumos“, juolab, kad pagal Komisijos turimą informaciją, pagalbos intensyvumas nesiektų net 10 % ⁽¹⁷⁾. Tai, kad Italijos valdžios institucijoms tokio kuklaus pagalbos procento pakanka skatinimo efektui užtikrinti, nors 1994–1999 m. Operatyviniame regioniniame plane to paties tipo projektams buvo numatyta, kad reikalingas žymiai didesnis procentas ⁽¹⁸⁾, dar kartą įrodo, kad numatomuose remti projektuose nėra jokio skatinimo komponento.

(29) Be to, paskutinėje papildomoje informacijoje (užregistruotoje 2001 m. sausio 30 d.) buvo pateikti duomenys, neatitinkantys prieš tai pateiktų faktų:

- a) visų pirma, bendrajame sąrašė turėjo būti 134 projektai, traktuojami kaip tinkami finansavimui, o ne 150; tarp jų liko 36 finansuoti projektai;
- b) be to, yra prieštaravimų dėl tikslios pagalbos gavėjų padarytų investicijų sumos: pagal paskutinius duomenis, kalbama apie 120 081 milijoną Italijos lirų, o ne apie 70 000 milijonų, kaip buvo nurodyta anksčiau pateiktoje informacijoje.

(30) Dar vienas neaiškus aspektas yra intervencijų dažnumas: Italijos valdžios institucijos iš pradžių skelbė, kad intervencija yra išimtinio pobūdžio ir vyks tik tam tikru periodu (žr. 15 punktą). Tai prieštarauja kitiems minėtos valdžios institucijų paaiškinimams ⁽¹⁹⁾ dėl galimybės suderinti tų pačių projektų finansavimą ateityje. Iš tiesų, pradiniam paaiškinime sakoma, kad „jei po papildomo paraiškų peržiūrėjimo paaiškės, kad reikia kitų fondų, jų dydis turės būti toks, kad užtektų per praėjusį 1994–1999 m. laikotarpį nepatenkintoms paraiškoms finansuoti“. Tuo tikslu minėtos valdžios institucijos įsipareigojo informuoti apie atvejus,

kurie nepatenka į 20 % taisyklės, apie kurią kalbama Komisijos komunikate Nr. 54/94/D24823 (1994 m. vasario 22 d.), ribas. Apie tokią finansavimo iš kitų šaltinių galimybę bei mokėjimo tvarką, jei tokia būtų buvusi taikoma, niekada nebuvo kalbama informacijoje, gautoje iš regioninių valdžios institucijų ir tai, regis, prieštarauja nuostatoms dėl deklaruotos priemonės *un tantum* pobūdžio.

(31) Pagaliau, Italijos valdžios institucijos tvirtino, kad projektai, kurių paraiškos buvo pateiktos ir patenkintos 1994–1999 m. planavimo laikotarpiu, bet pagal kurias darbai nebuvo pradėti, bus finansuojamos pagal naują 2000–2006 m. Veneto regiono kaimo plėtros planą, kai tik bus nustatyta, kad jos patenka į EB naujai pasirinktą žemės ūkio sektorį. Toks tvirtinimas yra sunkiai suderinamas su galutinio bendrojo sąrašo duomenimis (santykinėmis finansavimo paraiškoms), perduotais kartu su paskutine papildoma informacija (užregistruotais 2001 m. sausio 30 d.). Iš visų 134 atrinktų projektų, 20 buvo finansuoti iš žemės ūkio finansavimo fondų, 10 buvo iš viršplaninio fondo, 54 pagal regioninį įstatymą Nr. 88/80, 4 pagal įstatymo dekretą Nr. 173/98, o 10 buvo anuliuoti. Šių duomenų pagrindu finansavimui lieka tik 36 projektai: net jei būtų numatyta nauja 2000–2006 m. kaimo plėtros finansavimo programa, neaišku kokias „praėjusio planavimo laikotarpio paraiškas“ turi omenyje Italijos valdžios institucijos.

(32) Komisija neatmeta galimybės, kad bus tikrinamas ir žemės ūkio finansavimo fondų bei viršplaninio fondo panaudojimas: lėšos iš tokių šaltinių irgi galėtų būti naudojamos piktnaudžiaujant priimamais sprendimais dėl jų skyrimo ir net apie tai neinformuojant Komisijos.

IV. ITALIJOS IR KITŲ SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(33) 2001 m. birželio 22 d. laišku Italija, atsakydama į sprendimą pradėti procedūrą pagal sutarties 88 straipsnio 2 dalį, pateikė Komisijos tarnyboms savo pastabas dėl aptariamų pagalbos. Šiuo klausimu pastabų iš kitų suinteresuotųjų šalių Komisija negavo.

(34) Savo atsakyme Italijos valdžios institucijos visų pirma peržvelgia administracinę procedūrą, taikytą skirstant pagalbą 1994–1999 m. planavimo laikotarpiu, norėdamos įrodyti, kad jau pati procedūra sudaro sąlygas atsirasti juridiniam įsipareigojimui potencialiems pagalbos gavėjams, tuo sudarant sąlygas jų teisėtiems lūkesčiams (ir įrodyti jų buvimą) gauti norimą pagalbą, ir tuo pačiu juos pagrįstai paskatinti pradėti darbus dar prieš pagalbos skyrimą. Aprašymą, kuris buvo pateiktas procedūros pradėjimo parengiamajame etape, Italijos valdžios institucijos patikslino nurodydamos, kad įrašius įmones pareiškė-

⁽¹⁷⁾ 5 milijardų Italijos lirų suma, kuria disponuoja regionas, nesiekia 10 % visos pagalbos gavėjų investuotos sumos (70 milijardų lirų).

⁽¹⁸⁾ Reglamentas 951/97 leido taikyti pagalbos dydį, neviršijantį 55 % investicijų, kurios nepatenka į 1 zonoje nurodyto regiono rėmus.

⁽¹⁹⁾ žr. procedūros pradžios laiško 9 dalį.

- jas į vieningą žemės ūkio produktų pagalbos gavėjų sąrašą, jos turėdavo laukti, kol atsiras lėšų finansavimui. Atsiradus reikalingoms lėšoms (arba iš regioninio biudžeto pagal regioninio įstatymo Nr. 88/1980 29 straipsnį, arba pagal Veneto ROP – pagal 1990 m. kovo 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 866/90 dėl žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimo⁽²⁰⁾ bei pagal Reglamentą 951/97, arba iš valstybinio biudžeto – iš lėšų perviršio fondų ir iš žemės ūkio pagalbos fondų), regionas iš vieningo sąrašo atrinkdavo, šiuo atveju – administraciniu aktu, įmones finansavimo gavėjas, taikydamos prioriteto ir lengvatinį kriterijus, o tarp jų – įmones, kurių paraiškos galėjo būti visiškai patenkinamos skiriamomis lėšomis.
- (35) Tokiu būdu, regionas turėjo paruoštų projektų, kurie galėjo būti pradėti vykdyti vos tik lėšoms atsiradus. Valdžios institucijų nuomone, paruoštų atrankai projektų sąrašo turėjimas, net nesant galimybei iš karto disponuoti fondų lėšomis, bet numatant konkretaus finansavimo galimybę vėlesniam laikui, neprieštarauja jokioms Bendrijos taisyklėms.
- (36) RĮ 5/2000 35 straipsnis, valdžios institucijų nuomone yra taikytinas 36 sąraše likusiems projektams/įmonėms. Šie likę projektai/įmonės buvo iš naujo peržiūrėti ir du iš jų buvo galutinai atidėti kaip neremtinai, kadangi jie pasirodė nesuderinami su *pagrindinėmis gairėmis*. Valdžios institucijos taip pat teigia, kad 15 įmonių pateikė paraiškas pagal 2000–2006 Veneto regiono TVP – priemonė Nr. 7 (Žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimas), atsisakydamos prieš tai paduotų paraiškų, jei bus skiriama pagalba pagal naują finansavimo 2000–2006 m. laikotarpio programą. Regionas neatmeta galimybės, kad kitos įmonės atsisakys projektų, kadangi dėl įvairių priežasčių jų nebedomina pirminiai projektai. Todėl potencialus pagalbos gavėjų skaičius, palyginus su pirminiu sąrašu, turėtų sumažėti maždaug per pusę.
- (37) Italijos valdžios institucijos mano, kad laiške išreikšta Komisijos nuomonė apie procedūros pradžią, numatytą Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje, juridškai nepagrįsta ir prieštarauja pačios Komisijos praktikai.
- (38) Komisija pradėjo pagalbos procedūrą, kadangi pagalba galėjo būti paskirstyta ir toms sąraše dar esančioms įmonėms, kurios jau pradėjo arba jau padarė investicijas po paraiškos pateikimo 1994–1999 m. laikotarpio pagalbai. Komisijos nuomone, kadangi regionas nėra juridškai įsipareigojęs potencialiems pagalbos gavėjams, atgaline data skiriama pagalba neturi skatinimo pobūdžio ir todėl turėtų būti traktuojama kaip pagalba veiklai ir yra nesuderinama su bendrąja rinka.
- (39) Italijos valdžios institucijos laikosi nuomonės, kad ir gairių 3.6 dalis⁽²¹⁾, ir tai, kaip ją taiko Komisija⁽²²⁾, paraiškų teikėjams iš esmės sukūrė teisėtus lūkesčius gauti finansavimą nuo paraiškos padavimo atitinkamoms valdžios institucijoms momentu. Šiuo klausimu Regioninės tarybos priimtas sprendimas Nr. 4202/93, kuriame buvo nustatytos paraiškų pateikimo sąlygos ir sąrašo formavimo tvarka ir kuris rėmėsi regioninio įstatymo 1/1991 nuostatomis⁽²³⁾, potencialiems pagalbos gavėjams užtikrino tikimybę gauti valstybės finansavimą investicijoms, daromoms pateikus paraišką, nors pagalbą dar nebuvo paskirta. Be to, teisėtus pareiškėjų lūkesčius, atsiradusius paraiškos padavimo momentu, dar sustiprino ir tas faktas, kad jų projektai buvo įrašomi į projektų, kurie gali būti finansuojami, sąrašą.
- (40) Be to, potencialūs pagalbos gavėjai, žinodami, kad teisingai užpildė paraiškas ir kad jie atitinka įstatymo numatytus kriterijus, galėjo pagrįstai laukti savo paraiškų priėmimo, kas vėliau ir buvo patvirtinta juos ištraukiant iš sąrašą, nors dar reikėjo laukti sprendimo apie pagalbos skyrimą.
- (41) Italijos valdžios institucijos taip pat primena, kad Komisija praktiškai gali pratęsti jau patvirtintą pagalbos teikimo tvarką, kad būtų sudarytos sąlygos įgyvendinti keliamus uždavinius⁽²⁴⁾, ir ši praktika atitinka nuostatas, išdėstytas tos pačios nacionalinės valdžios institucijos prašyme, kuriame pateikiama tvirtinti RĮ 5/2000 35 straipsniu nustatyta pagalbos teikimo tvarka. Kitaip tariant, Italijos valdžios institucijų nuomone, tokia pagalba atitinka Sutarties nuostatas, jei ji buvo skirstoma iki 1999 m., t.y., per laikotarpį, kai buvo taikoma tvarka, pagal kurią buvo pristatytos paraiškos finansavimui.
- (42) Tos pačios nacionalinės valdžios institucijos aiškina, kad pagal Italijos administracinę teisę galima kreiptis į administracijos teisėją, norint užginčyti viešosios administracijos aktus, kurie pažeidžia ne tik subjektų teises, bet ir teisėtus jų interesus. Teisėti interesai apibrėžiami kaip privačių subjektų interesai tiek viešosios administracinės valdžios galių teisingo panaudojimo požiūriu, tiek privačių

⁽²⁰⁾ OL CE L 91, 1990 4 6, p. 1.

⁽²¹⁾ Pagrindinių gairių 3.6 dalis numato, kad „pagalba, **teikiama atgaline tvarka** veiklai, kurią pagalbos gavėjas jau yra pradėjęs vykdyti, neturi būtino skatinimo komponento ir todėl turi būti traktuojama kaip pagalba veiklai, todėl kad vienintelis jos tikslas yra padėti pagalbos gavėjui įveikti finansinius sunkumus. Todėl, nustatant bet kurią pagalbos teikimo tvarką, išskyrus kompensacinio pobūdžio pagalbą, būtina numatyti, kad jokia pagalba negali būti teikiama pradėtiems darbams arba priemonėms, kurios jau buvo įgyvendintos prieš tinkamai įformintą paraiškos padavimą atitinkamoms valdžios institucijoms.“

⁽²²⁾ 2000 m. lapkričio 28 d. nutarimai SG(2000) D/108799 (Pagalba N 226/2000), 2001 m. kovo 13 d. SG(2001) D 286857 (Pagalba N 729/a/2000), 2001 m. vasario 28 d. SG(2001) D/286508 ir 2000 m. rugpjūčio 4 d. SG(2000) D/105958.

⁽²³⁾ Šio įstatymo 11 straipsnis numato, kad „priemonės, numatytos įmonės plane .... gali būti vykdomos ir prieš pagalbos skyrimą, svarbu, kad priemonės įgyvendinimo veiksmai būtų pradėti po paraiškos atitinkamai pagalbai gauti padavimo ...“.

⁽²⁴⁾ Pagalba N 63/2001 ir pagalba N 24/2001.

subjektų lūkesčių teisinės srities išplėtimo požiūriu, (t.y., pretenziniai interesai administracinės valdžios atžvilgiu), tiek ir teisingo procedūrinių reikalavimų taikymo (procedūriniai interesai) požiūriu. Pagal Italijos kasacinio teismo įstatymą⁽²⁵⁾, privatus asmuo gali kreiptis į administracinį teismą ne tik dėl jo teisėtus interesus arba jo subjektyviają teisę pažeidžiančio viešosios administracijos akto anuliovimo, bet ir dėl norimos tvarkos nustatymo ir nuostolių, atsiradusių dėl akto priėmimo ar akto nepriėmimo, kompensavimo.

- (43) Nagrinėjamu atveju teisėtas pareiškėjų (prašančių valstybės finansavimo), likusių sąraše, interesas būtų pretenzinis prigimties, kadangi jie pagrįstai tikėjosi, kad turėjo teisę gauti pagalbą.
- (44) Pirmiau paminėtos kasacinės teisės pagrindu, Italijos valdžios institucijos neatmeta galimybės, kad administracinis teisėjas gali priteisti regioninei administracijai atlyginti nuostolius.
- (45) Italijos valdžios institucijos pareiškia, kad nė viena iš sąraše likusių įmonių dar nesikreipė į administracinį teisėją, kadangi buvo pagrįstai tikimasi, kad pagalba bus skirta. Ieškinys Veneto regionui galėtų atsirasti tik tuo atveju, jei pirmiau minėtos įmonės būtų suinteresuotos kreiptis į teismą dėl veiksmų, atnešusių joms didelių nuostolių. Tokie veiksmai, Italijos valdžios institucijų nuomone, yra finansavimo neskyrimas, anuliuojant sąrašą: tik pagalbos atšaukimas arba sprendimo 4102/99 anuliovimas galėtų būti teisiškai ginčytinas, nes jis pažeistų jų teises ir lūkesčius gauti paskirtą pagalbą.
- (46) Atsakydamos į Komisijos pastabas dėl abejonių žemės ūkio fondų ir lėšų paviršio fondo, apie kuriuos kalbama laiško, informuojančio apie procedūros pradžią, 31 punkte, panaudojimo tvarkos klausimais, Italijos valdžios institucijos patikslina, kad:
- (a) Pagalbos skyrimo tvarka žemės ūkio produktų sektoriui, apie kurį kalbama Reglamente (EB) Nr. 951/97 ir kuriame buvo naudojami fondai, atsiradę perskaičiavus Italijos lirą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 724/97⁽²⁶⁾, įeina į veiksmų Italijoje programą, Komisijos patvirtintą 1998 m. liepos 2 d. pažyma Nr. 5372;
- (b) Lėšų paviršio sumos atsiranda skiriant papildomas lėšas, prie jau gautų iš rotacinio fondo Bendrijos politikos vykdymui Veneto ROP, kuri aptariama Reglamente (EB) Nr. 951/97, kadangi Veneto ROP laikomas juridiniu pagrindu, patvirtintu

1996 m. spalio 2 d. Komisijos sprendimu (EB) Nr. C/96 2598.

- (47) Italijos valdžios institucijos nepritaria pagalbos skaičiavimo metodui ir logikai, aprašytai Komisijos rašto dėl procedūros pradėjimo 27 punkte. Asignavimo suma (5 milijardai Italijos lirų, arba maždaug 2,5 milijonų eurų) bus panaudojama užtikrinti reikšmingą dalį priemonių, tai yra 30 % bendros investicijų sumos, leistinos pagal pagalbos gavimo programą, kas sudarytų 15 milijardų Italijos lirų, tai yra, maždaug 7,5 milijonų eurų. Prieš tai nurodyta leistinių investicijų apimtis yra grynai teorinė ir yra techninio projektų peržiūrėjimo, naujos instrukcijų analizės, naujo leistinių subjektų patikrinimo, naujos investicijų sumos nustatymo ir t.t. objektas. Toks pakartotinis patikrinimas turėtų būti atliktas, kai tiksliai paaiškės konkrečios finansavimo perspektyvos, kad nekiltų papildomų sunkumų įmonėms – potencialioms pagalbos gavėjoms.
- (48) Kalbant apie sąrašą dar esančių įmonių investicijų finansavimą iš fondų, skirtų Veneto regiono TVP 2000–2006 metams (15 sąrašą esančių įmonių pateikė paraišką minėtam TVP fondui, žr. 32 punktą), atitinkamos valdžios institucijos patvirtino, kad jos bus finansuojamos tiek, kiek jos atitinka visus aukščiau minėto TVP kriterijus, tarp kurių yra ir reikalavimas, kad darbai, kuriems prašoma finansavimo, neturi būti pradėti.

V. PAGALBOS VERTINIMAS

- (49) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį su bendrąja rinka yra nesuderinama pagalba, kurią valstybės narės teikia arba kuri finansuojama iš valstybės lėšų bet kokia forma, kuri iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją, nes būtų skatinamos kai kurios įmonės ar tam tikros gamybos sritys ir tokiu būdu būtų daroma įtaka mainams tarp valstybių narių. Šiuo sprendimu numatytų priemonių pagalbos dydis atitinka šią nuostatą dėl toliau išdėstytų aplinkybių.
- (50) Priemonės, finansuojamos iš Veneto regiono fondų, išskiria kai kurias įmones ir kai kuriuos operatorius (žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais įmones) ir gali daryti įtaką mainams, kadangi Italijos gaminiai sudaro maždaug 14,07 % Europos žemės ūkio produkcijos⁽²⁷⁾.
- (51) Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais, kai kurios priemonės, kaip išimtis, gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka.
- (52) Tokiais atvejais, atsižvelgiant į pirmiau aprašytų priemonių pobūdį, vienintelė galima išimtis, kuria galima būtų remtis, yra aptarta sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, pagal kurį pagalba, skirta tam tikros veiklos rūšių ar tam tikrų

⁽²⁵⁾ Kasacinis teismas, jungtiniai posėdžiai 500/1999.

⁽²⁶⁾ GU L 108, 1997 4 25, p. 9.

⁽²⁷⁾ Paskutiniai Eurostato duomenys, pradedant 2003, atitinkantys UE-15.

- ekonominių regionų vystymui, gali būti laikoma neprieštaraujanti bendrajai rinkai, jei nekeičia mainų sąlygų bendriems interesams priešingu dydžiu.
- (53) Tam, kad būtų galima remtis sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta išimtimi, reikia, kad pagalba investicijoms žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos gerinimo srityje atitiktų Komisijos 2003 m. gruodžio 23 d. Reglamento (EB) Nr. 1/2004 nuostatas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo teikiant valstybės pagalbą mažoms ir vidutinėms įmonėms žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos gerinimo srityje ⁽²⁸⁾. Ten, kur šio reglamento pritaikyti negalima arba nėra tenkinami visi reikalaujami kriterijai, pagalba turi būti vertinama pagal Bendrijos nurodymų nuostatas dėl valstybės pagalbos teikimo žemės ūkio srityje.
- (54) Kadangi aptariama tvarka nėra taikoma tik mažoms ir vidutinėms įmonėms, Reglamentas (EB) Nr. 1/2004 netaikytinas. Todėl pagalbos atitikimo vertinimas turėtų būti grindžiamas pagrindinėmis gairėmis, o tiksliau – minėtų pagrindinių gairių 3.5, 3.6 ir 4.2 punktais.
- (55) Pagal pagrindinių gairių 3.5 ir 3.6 punktus, Komisijos nuomone, norint neprieštarauti bendrajai rinkai, pagalbos priemonėse turi būti skatinantis komponentas arba pagalbos gavėjas turi prisidėti atitinkamu įnašu. Pagalba, skirta pagalbos gavėjo jau atliktoms investicijoms kompensuoti, neturi būtino skatinamojo komponento ir ji yra traktuojama kaip pagalba veiklai. Visuose pagalbos būduose, išskyrus kompensuojamąją pagalbą, turi būti uždrausta skirti pagalbą jau pradėtiems darbams arba veiklai, pradėti iki paraiškos pagalbai padavimo atitinkamoms valdžios instancijoms momento.
- (56) Pagalbos teikimo tvarka, aptarta RĮ 5/2000 35 straipsnyje, numato finansavimą išimtinai agropromoninių įmonių projektams, kurios pateikė paraišką pagalbai gauti 1994–1999 m. planavimo laikotarpiui ir buvo atrinktos finansavimui ir įrašytos į specialų valdžios institucijų sudarytą sąrašą, bet negavo finansavimo dėl viešųjų fondų lėšų trūkumo (toliau – sąraše likusieji projektai). Pagal kai kuriuos sąraše likusius projektus investavimas buvo jau pradėtas prieš paduodant paraišką finansavimui, planuojant 1994–1999 m. laikotarpį.
- (57) Komisija, remdamasi informacija, surinkta projektų nagrinėjimo formalios procedūros metu, mano, kad deklaruota tvarka atitinka bendrosios rinkos reikalavimus. Norint pasinaudoti pagalba, teikiama pagal deklaruotą tvarką, svarbu užtikrinti, kad visi sąraše likę projektai tenkintų 16 preambulėje išdėstytus reikalavimus, kurie atitinka pagrindinių gairių 4.2 punkto sąlygas, ir būtent reikalavimą, kad pagalba gali būti teikiama tik:
- (a) ekonomiškai pelningoms įmonėms;
  - (b) įmonėms, kurios laikosi minimalių aplinkos apsaugos, higienos ir gyvūnų gerovės normatyvų;
  - (c) pagalbos intensyvumas negali viršyti 50 % investicijų, pagalba gauti nustatytą 1 lygio regionams ir 40 % kitiems regionams;
  - (d) jei leistinos išlaidos susijusios su statybomis, nekilnojamo turto įsigijimu ar pagerinimu, naujų mašinų ar įrangos įsigijimu, leistina pagalba iki 12 % šių išlaidų;
  - (e) jei įrodyta, kad galima rasti pakankamą rinką aptariamiems produktams realizuoti. Skirstant pagalbą, Italijos valdžios institucijos turi atsižvelgti į bet kokius galimus gamybos ribojimus ar EB pagalbos apribojimus, kuriuos numato bendrosios rinkos organizacijos. Nebus teikiama jokia pagalba, kuri prieštarauja draudimams ar apribojimams, nustatytiems bendrosios rinkos organizacijų. Taip pat nebus teikiama jokia pagalba, susijusi su pienu ir pieno produktus imituojančių gaminių ar jų pakaitalų gamyba ir prekyba.
- (58) Išimties tvarka pagalbą galės gauti investiciniai projektai, kurių paraiškos buvo pateiktos laikotarpiui, kuris baigiasi 1999-12-31 d. ir kurios buvo laikomos priimtiniomis, tačiau nebuvo patenkintos dėl lėšų stygiaus. Pagalbą galės gauti tik tie investiciniai projektai, kurie buvo pradėti vykdyti po paraiškos finansavimui padavimo atitinkamoms valdžios instancijoms.
- (59) Komisija laiko priimtiniomis investicijas, nurodytas šio sprendimo 57 punkte, patikrinus atitinkamą administracinę dokumentaciją, naudotą atitinkamų valdžios institucijų pagalbos skyrimui 1994–1999 m. planuojamu laikotarpiu ir atitinkančią tuo metu naudotą praktiką ⁽²⁹⁾. Pagal tokią praktiką, taikant pagalbos skyrimo tvarką, kuri buvo pateikiama kaip prieš tai taikytos tvarkos papildymas, pagalba, skiriama veiklai, kurią pagalbos gavėjas jau buvo pradėjęs po to, kai pateikė paraišką per ankstesniąjį skelbtą konkursą, turi savyje reikalaujamą skatinimo komponentą ir todėl negali būti traktuojama kaip pagalba veiklai, jei tik darbai arba veikla buvo tikrai pradėta po to, kai paraiška pagalbai buvo pristatyta atitinkamoms valdžios institucijoms ir projektas priimtas kaip tinkamas finansavimui.
- (60) Komisija mano reikalingu priminti Italijos valdžios institucijoms, kad šiuo metu jos naudojama interpretacinė praktika turi tendenciją traktuoti kaip neturincią skatinančio komponento pagalbą veiklai, kuri buvo pradėta po paraiškos pateikimo atitinkamoms valdžios institucijoms, bet prieš viešajai administracijai patvirtinant paraiškos priėmimą juridiniu aktu, kuris įsipareigoja viešąją administraciją prieš pagalbos gavėją ⁽³⁰⁾.

⁽²⁹⁾ Komisija jau yra paskelbusi dokumentą, kuriame pareiškė tokią pat nuomonę apie pagalbą Nr 715/1999, 2000 m. rugpjūčio 2 d. laiškas SG(2000) D/105754.

⁽³⁰⁾ Ši nuostata formuluojama Reglamento (EB) Nr. 1/2004 17 straipsnyje, žr. 20 pažymą.

⁽²⁸⁾ OL L 1, 2004 1 1, p. 1.

- (61) Kalbant apie tai, kaip Italijos valdžios institucijos panaudoja žemės ūkio fondų ir lėšų perviršio pagalbą finansuoti projektams, likusiems sąraše iki 1999-12-31, reikia pažymėti, kad Italijos valdžios institucijos teigė, jog lėšų, atsiradusių dėl Italijos liros perkainojimo pagal Reglamentą (EB) 724/97, panaudojimą priemonėms, kurias numatė Veneto ROP, Komisija patvirtino 1998 m. liepos 2 d. pažymoje Nr. 5372. Lėšų perviršio sumos susidarė iš papildomai skirtų sumų lyginant su sumomis, kurios jau buvo gautos iš Rotacijos fondo EB politikos įgyvendinimo priemonėms per Veneto ROP. Todėl Komisija daro išvadą, jog nebuvo nei piktnaudžiavimo leidimais skirti pagalbą, nei nedeklaruotų pagalbos skyrimo atvejų, nes finansavimas buvo skiriamas įgyvendinti priemonėms, numatytoms tuo metu galiojančioje ROP.
- (62) Pagalbos skyrimo vieningos tvarkos pobūdžio (*una tantum*) klausimu, atitinkamos valdžios institucijos išaiškino, kad ši sąvoka buvo pasitelkta norint pabrėžti, jog nustatyta pagalbos skyrimo tvarka negali būti suplakama su kuria nors kita lėšų skyrimo tvarka ir kad ši tvarka yra taikoma išimtinai sąraše likusioms įmonėms ir negali būti naudojama kitoms operacijoms: kai sąrašas išseks, baigsis ir šio pobūdžio teisiniai ir finansiniai įsipareigojimai. Valdžios institucijos nurodė, kad pagalbos biudžeto portfelis turėtų siekti maždaug 2,5 milijonų eurų ir gali būti papildytas iš kitų šaltinių, jei ši suma pasirodytų nepakankama priimtinių projektų pagalbai užtikrinti. Kompetentingos valdžios institucijos įsipareigojo pranešti Komisijai apie kiekvieną padidėjimą, kuris viršys 20 % pradinį biudžetą.
- (63) Komisija pastoviai toleruoja pradinių sumų didinimą atsižvelgdama į taikomą lėšų skyrimo tvarką. Ši praktika įtvirtinta 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 4 straipsnio 1 dalyje dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 vykdymo, kur aptariamai EB sutarties 93 straipsnio taikymo būdai⁽³¹⁾. Komisijos nuomone, šios normos pagrindu pradinės dotacijos padidinimas ne daugiau kaip 20 % pradinio pagalbos biudžeto nereikia, kad daromi pakeitimai esamoje pagalboje. Tuo atveju, kai nacionalinės valdžios institucijos viršija šį procentą, reikia deklaruoti apie pokytį Reglamento (EB) Nr. 794/2004 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Todėl Italijos valdžios institucijoms nedraudžiama didinti

pradinės pagalbos biudžeto dydį, svarbu kad tai būtų daroma laikantis tvarkos taisyklių.

VI. IŠVADOS

- (64) Atsižvelgdama į tai, kas pasakyta pirmiau, Komisija mano, kad pagalba, numatyta pagal regioninio įstatymo Nr. 5/2000 35 straipsnį žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos įmonėms, atitinka Bendrijos pagrindinių gairių 4.2 punkto nuostatas, taikomas žemės ūkio sektoriui. Todėl pagalbos teikimui galima taikyti sutarties 87 straipsnio, 3 dalies c punkte nustatytas leidžiančias nukrypti nuostatas.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagalba, kurią Italijos Respublika ruošiasi teikti pagal Veneto regioninio įstatymo Nr. 5/2000 35 straipsnį, neprieštarauja bendrosios rinkos įstatymams, nepažeisdama 2 straipsnyje išdėstytų nuostatų.

2 straipsnis

Italijos valdžios institucijos praneša Komisijai apie kiekvieną pagalbos tvarka skiriamo regioninio pagalbos įstatymo Nr. 5/2000 35 straipsniu nustatyto pradinio biudžeto padidinimą, jei toks padidinimas viršija 20 %.

3 straipsnis

Per du mėnesius nuo šio sprendimo gavimo Italija praneša Komisijai apie priemones, priimtas šio sprendimo vykdymui užtikrinti.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2006 m. kovo 8 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narys

⁽³¹⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2006 m. balandžio 4 d.

dėl valstybės pagalbos, kurią Jungtinė Karalystė planuoja įgyvendinti steigdama Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo instituciją

(pranešta dokumentu Nr. C(2006) 650)

(Tik tekstas anglų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/643/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

papašiusi, kad suinteresuotosios šalys pateiktų savo pastabas dėl pirmiau nurodytų nuostatų ⁽¹⁾, ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2003 m. gruodžio 19 d. rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje 2003 m. gruodžio 22 d., Jungtinė Karalystė informavo Komisiją apie įstatymo dėl Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos (*Nuclear Decommissioning Authority* (NDA)) steigimo projekto (toliau – priemonė) poveikį valstybės pagalbos požiūriu.
- (2) 2004 m. vasario 20 d. rašte D/51248 Komisija pateikė klausimų dėl šios priemonės. Jungtinė Karalystė atsakymą pateikė 2004 m. kovo 29 d. rašte, kuris Komisijoje buvo užregistruotas 2004 m. balandžio 15 d.
- (3) 2004 m. birželio 16 d. rašte D/54319 Komisija pateikė papildomų klausimų dėl šios priemonės. Jungtinė Karalystė atsakymą pateikė 2004 m. liepos 14 d. rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje 2004 m. liepos 19 d.
- (4) 2004 m. rugsėjo 10 rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje 2004 m. rugsėjo 14 d., ir 2004 m. spalio 14 d. rašte, kuris Komisijoje buvo užregistruotas 2004 m. spalio 19 d., Jungtinė Karalystė pateikė papildomos informacijos apie šią priemonę.
- (5) 2004 m. gruodžio 1 d. rašte Komisija informavo Jungtinę Karalystę, kad dėl šios pagalbos ji nusprendė pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

- (6) Komisijos sprendimas inicijuoti procedūrą (toliau – procedūros inicijavimas) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paprašė, kad suinteresuotosios šalys pateiktų savo pastabas.
- (7) Jungtinė Karalystė savo pastabas dėl procedūros inicijavimo pateikė 2005 m. sausio 31 d. rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje tą pačią dieną.
- (8) Komisija gavo suinteresuotųjų šalių pastabas. Ji jas perdavė Jungtinei Karalystei, suteikdama jai galimybę pareikšti savo nuomonę. Jungtinė Karalystė savo pastabas pateikė 2005 m. kovo 4 d. rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje 2005 m. kovo 7 d.
- (9) Jungtinės Karalystės Vyriausybės ir Komisijos atstovų susitikimai vyko 2005 m. balandžio 20 d., rugpjūčio 25 d. ir spalio 11 d.
- (10) 2006 m. sausio 23 d. rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje tą pačią dieną, Jungtinė Karalystė pateikė papildomos informacijos apie šią priemonę. Šis raštas buvo iš dalies pakeistas 2006 m. vasario 1 d. raštu, kuris buvo užregistruotas Komisijoje tą pačią dieną. Jungtinė Karalystė pateikė daugiau papildomos informacijos apie šią priemonę 2006 m. vasario 7 d. raštu, užregistruotu Komisijoje tą pačią dieną. 2006 m. vasario 7 d. rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje 2006 m. vasario 10 d., Jungtinė Karalystė pateikė papildomos informacijos. 2006 m. kovo 29 rašte, kuris buvo užregistruotas Komisijoje 2006 m. kovo 30 d., Jungtinė Komisija dar pateikė papildomos informacijos.
- (11) Jungtinė Karalystė buvo viena pirmųjų šalių pasaulyje, kuri pradėjo naudoti branduolinius technologijas civiliniams ir kariniams tikslais.

2. IŠSAMUS PAGALBOS APIBŪDINIMAS

⁽¹⁾ OL C 315, 2004 12 21, p. 4.⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

- (12) Kai šios technologijos buvo įdiegtos pirmą kartą, pagrindinis dėmesys šiame sektoriuje buvo kreipiamas į mokslo plėtrą ir efektyvumo didinimą. Į tai, kaip atominių elektrinių išpareigojimai valdomi, paprastai nebuvo kreipiama dėmesio arba jo buvo kreipiama labai mažai.
- (13) Stiprėjant supratimui, jog atominių elektrinių eksploatavimą galiausiai reikės nutraukti, pamažu buvo kaupiamos lėšos atominių elektrinių išpareigojimams finansuoti. Tačiau dažniausiai tos lėšos buvo nepakankamos padengti išpareigojimams, kurių tikslī suma vis dar nebuvo aiški, bet nuolat augo. Net ir 20 a. pabaigoje atominių elektrinių išpareigojimus kiekvienas savininkas administravo nepriklausomai, dažnai kiekvienu atveju skirtingai.
- (14) Jungtinės Karalystės Vyriausybės nuomone, toks valdymas jau pasiekė savo ribas, todėl yra būtina įdiegti naują, veiksmingesnį metodą, kad atominių elektrinių išpareigojimai būtų administruojami veiksmingiau, tuo pačiu metu išsaugant kuo didesnę saugumo lygį.
- (15) 2001 m. Jungtinės Karalystės Vyriausybė nusprendė pradėti analizuoti, kaip viešojo sektoriaus branduolinius išpareigojimus būtų galima sutelkti vienoje valstybės institucijoje. 2002 m. liepos mėn. buvo išleista baltoji knyga „Branduolinio paveldo valdymas. Veiklos strategija“ (*Managing the Nuclear Legacy – A strategy for action*). Pasibaigus konsultacijoms, baltojoje knygoje pateiktos idėjos buvo perkeltos į teisės aktus – 2004 m. Energetikos aktą.
- (16) Pagal šio teisės akto nuostatas buvo sukurta nežinybinė viešoji įstaiga – Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija (*Nuclear Decommissioning Authority (NDA)*). NDA institucijai palaipsniui bus pavesta valdyti didžiąją dalį Jungtinės Karalystės viešojo sektoriaus atominių elektrinių išpareigojimų⁽³⁾. Šiuo tikslu NDA institucijai bus perduoda nuosavybės teisė į atomines elektrines ir jų turtą. Kartu su šių elektrinių nuosavybe ir turtu NDA institucija perims atsakomybę už jų išpareigojimus bei visą finansinį turtą, kuris yra akivaizdžiai susijęs su šiomis elektrinėmis.
- (17) NDA institucijos tikslas – saugiai ir veiksmingai valdyti atominių elektrinių išpareigojimus. NDA institucija galės toliau disponuoti fiziniu turtu, jeigu tolesnis disponavimas šiuo turtu padės ne tik padengti jo išvengiamas sąnaudas, bet ir prisidės prie išpareigojimų vertės mažinimo. NDA institucija yra viešoji įstaiga ir nesiekia komercinių tikslų. Ji neinvestuos į jokią naują turtą ir nesiims jokios naujos veiklos.
- (18) NDA institucija pati nenutraukia elektrinių, už kurias ji yra atsakinga, eksploatacijos. Šiam darbui atlikti ji sudarys sutartis su kitomis bendrovėmis. NDA institucija taip pat galės sudaryti sutartis su trečiosiomis šalimis dėl tolesnio atominių elektrinių turto valdymo. Bendrovės, su kuriomis NDA institucija sudarys sutartis dėl elektrinių valdymo, yra vadinamos Elektrinių licencijų turėtojais (ELT) (*Site Licensee Companies (SLCs)*). Iš pradžių ELT funkcijas atliks buvę elektrinių savininkai. Vėliau jie bus atrinkti konkurso tvarka, siekiant sukurti realią atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo ir sutvarkymo rinką.
- (19) Savo veiklai finansuoti NDA institucija naudojasi perduotu finansiniu turtu ir grynosiomis pajamomis, gaunamomis iš perduoto fizinio turto. Kadangi yra labai tikėtina, jog šių išteklių tikrai nepakaks visoms atominių elektrinių išpareigojimų valdymo išlaidoms apmokėti, trūkumą padengs valstybė.
- (20) Jungtinės Karalystės atominės energetikos agentūrai (*United Kingdom Atomic Energy Agency (UKAEA)*) priklausęs turtas buvo perduotas NDA institucijai. Dėl šio priemonės aspekto Komisija savo sprendimą išdėstė preambulės 5 punkte nurodytame sprendime. Komisija nusprendė, kad šis priemonės aspektas nebuvo valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.
- (21) NDA institucijai taip pat buvo perduotas Didžiosios Britanijos ribotos atsakomybės branduolinio kuro bendrovei (*British Nuclear Fuels Limited (BNFL)*) priklausęs turtas. Dėl šio priemonės aspekto priimamas šis sprendimas. Reikia pažymėti, jog Jungtinė Karalystė nustatė pereinamąsias procedūras, siekdama garantuoti, kad, nors BNFL turtas ir buvo formaliai perduotas NDA institucijai, jokia valstybės pagalba nebūtų teikiama tol, kol Komisija nepriims galutinio sprendimo dėl šio atvejo.
- (22) BNFL yra valstybei priklausanti ribotos atsakomybės bendrovė, veikianti daugelyje branduolinio sektoriaus sričių. Ji dalyvauja beveik visuose branduolinio kuro ciklo etapuose: sodrina uraną (per *Urenco*), tiekia branduolinį kurą, gamina elektros energiją ir tvarko panaudotą branduolinį kurą.
- (23) NDA institucijai perduota didžioji dalis BNFL branduolinės veiklos ir elektrinių, tačiau ne visos. Perduota:
- visos *Magnox* technologiją turinčios elektros gamybos bendrovės ir *Maentwrog* stotis;
  - *Sellafield* bendrovės, būtent *Thermal Oxide Reprocessing Plant (THORP)* gamykla ir *Sellafield Mox Plant (SMP)* gamykla. *Sellafield* taip pat veikia viena iš pirmiau minėtų *Magnox* technologiją turinčių elektrinių (*Calder Hall* stotis) ir nedidelė kombinuotoji šilumos ir elektros stotis (*Fellside* elektrinė);

⁽³⁾ Jie neapima „British Energy“ išpareigojimų, nors Didžiosios Britanijos nacionalinis statistikos biuras šią bendrovę po restruktūrizavimo priskyrė viešajam sektoriui.

- *Springfields* bendrovė, gaminanti branduolinių kurą;
- *Drigg* mažo radioaktyvumo atliekų tvarkymo stotis;
- *Capenhurst* elektrinė, kurios eksploatacijos nutraukimas yra beveik baigtas; galiausiai pagrindinė jos veikla bus orientuota į urano medžiagų saugojimą.

(24) Kita BNFL veikla, ypač susijusi su *Urenco* ir *Westinghouse*, nebus perduota NDA institucijai. Šios bendrovės bus reorganizuotos į smulkesnę likusių bendrovių grupę.

(25) Be pirmiau minėtų bendrovių, BNFL perduoda NDA institucijai šių bendrovių finansinio su jomis susijusio turto dalį, kuris anksčiau buvo skirtas tam, kad bent iš dalies padengtų jų eksploatacijos nutraukimo išlaidas. Šis turtas tai:

- atominių elektrinių išsipareigojimų investicijų portfelis;
- *Magnox Undertaking*;
- Kiti, smulkesni indėliai, tarp jų – *Springfields* vertybinių popierių, t. y. lėšos, skirtos *Springfields* bendrovės eksploatacijos nutraukimo išlaidoms padengti.

(26) Techniškai šis turtas nėra perduotas tiesiogiai NDA institucijai – jis sukauptas Vyriausybės fonde, atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo finansavimo sąskaitoje. Savo ruožtu Vyriausybė finansuos NDA instituciją ir teiks jai subsidijas.

(27) Savo pranešime Jungtinės Karalystės Vyriausybė pateikė Komisijai atominių elektrinių išsipareigojimų ir turto, kurie bus perduoti NDA institucijai, sąmatą ir kartu pateikė šių sumų suskirstymą pagal tai, ar jos kyla iš komercinių šaltinių, ar iš nekomercinės veiklos.

(28) Visi išsipareigojimai, susiję su UKAEA elektrinių veikla, procedūros inicijavimo dokumente vertinami kaip nekomerciniai.

(29) Norėdama įvertinti, kokia dalis išsipareigojimų, susijusių su BNFL, kyla iš nekomercinės veiklos, Jungtinė Karalystė vadovavosi prielaida, kad nekomerciniai yra tik tie finansiniai išsipareigojimai, kuriuos pripažįsta Gynybos ministerija (GM) arba UKAEA. Išsipareigojimai, susiję su dvejojais (ir komerciniams, ir nekomerciniams tikslams)

naudojamu turto, nepripažinti GM arba UKAEA, buvo priskirti BNFL komercinei veiklai, nes BNFL buvo šio turto operatorė ir savininkė, net jei tą turtą praityje naudojo GN arba UKAEA.

(30) Įvertinti išsipareigojimai, susiję su tuo metu BNFL priklausiusiomis elektrinėmis pagal komercinę ir nekomercinę veiklą buvo tokie:

1 lentelė.

NDA institucijai perduotini branduoliniai išsipareigojimai 2003 m. kovo mėn., 2003 m. kainomis, pritaikius 5,4 % nominalią diskonto normą, mlrd. GBP ⁽¹⁾.

	Neko- merciniai	Komerci- niai	Išsipareigo- jimai iš viso
<i>Magnox</i> stotys (išskyrus <i>Calder Hall/Chapelcross</i>)	0	3,9	3,9
<i>Sellafield</i> elektrinė (išskyrus <i>Calder Hall</i> stotį)	3,8	10,1	13,9
<i>Calder Hall/Chapelcross</i> ⁽²⁾	0,2	0,6	0,9
<i>Springfields</i> bendrovė	0,1	0,2	0,2
<i>Capenhurst</i> bendrovė	0	0,2	0,3
Iš viso	4,1	15,0	19,1

⁽¹⁾ Pastaba: visose lentelėse nurodytos bendros sumos dėl apvalinimo gali tiksliai neatitikti nurodytų straipsnių sumos.

⁽²⁾ Skirtingai nuo kitų *Magnox* technologiją turinčių elektrinių, šios dvi elektrinės apima kai kuriuos nekomercinius išsipareigojimus, nes pradžioje tai buvo karinės elektrinės.

(31) Šią lentelę Jungtinės Karalystės valdžios institucijos taip pat pateikė savo pranešime. Joje palyginama komercinių išsipareigojimų, susijusių su elektrinėmis, kurias BNFL turi perduoti NDA institucijai, apskaičiuota vertė ir kartu su šiomis elektrinėmis NDA institucijai perduotino turto ekonominė vertė. Buvo vertinama, kad fizinio turto ekonominė vertė yra lygi pinigų srautams, kuriuos turėtų sukurti jo tolesnis naudojimas.

2 lentelė.

**Komercinių įsipareigojimų ir turto vertės skirtumas
2004 m. kovo 31 d., 2004 m. kainomis, pritaikius 5,4 %
nominalią diskonto normą, mlrd. GBP ⁽¹⁾.**

Komerciniai branduoliniai įsipareigojimai iš viso	-14,7
Magnox technologiją turinčių elektrinių būsimi pinigų srautai	-0,1
P pinigų srautai iš <i>Sellafield</i> bendrovių (THORP ir SMP) veiklos	2,3
<i>Springfields</i> bendrovės būsimi pinigų srautai	0,2
Atominių elektrinių įsipareigojimų investicinis portfelis	4,3
<i>Magnox Undertaking</i>	7,9
Kiti pirmiau nepaminėti vartotojų įnašai	0,2
P pinigai ir likvidūs aktyvai iš viso	0,1
Iš viso	0,0

⁽¹⁾ Vertės nurodytos su 5,4 % nominalia diskonto norma.

3. PROCEDŪROS INICIJAVIMO PAGRINDIMAS

- (32) Inicijuodama procedūrą, Komisija pirmiausia iškėlė klausimą, kuri bendrovė bus valstybės pagalbos gavėja pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Komisija atsižvelgė ne tik į tai, kad NDA institucija gali gauti tiesioginių mokėjimų iš valstybės, bet ir į tai, kad BNFL gali būti atleista nuo mokesčių, kuriuos kitais atvejais turėtų sumokėti pagal „moka teršėjas“ principą.
- (33) Komisija tuomet išanalizavo, ar būtų galima vertinti, kad tokia valstybės pagalba yra suderinama su EB sutartimi. Komisija išreiškė rimtų abejonių dėl to, ar ši pagalba atitinka valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gaires ⁽⁴⁾. Ji taip pat išreiškė rimtų abejonių dėl to, ar būtų galima vertinti, kad ši pagalba yra suderinama su Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ⁽⁵⁾.
- (34) Tuomet Komisija įvertino, ar tokią valstybės pagalbą galima vertinti kaip suderinamą, tiesiogiai taikant EB sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir atsižvelgiant į Euratomo sutarties tikslus. Komisija nusprendė, kad tokio principo iš esmės

galima laikytis, tačiau taip pat išreiškė abejonių dėl to, ar Jungtinės Karalystės Vyriausybė pateikė pakankamai įrodymų, kad šios pagalbos teigiamas poveikis Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimui bus didesnis nei neigiamas poveikis konkurencijai vidaus rinkoje.

- (35) Galiausiai Komisija iškėlė abejonių dėl to, ar valstybės pagalba tikrai nebus teikiama, nes tol, kol nebus vykdomos faktinės konkurso procedūros, BNFL laikinai vykdys ELT funkcijas.

4. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (36) Paskelbusi apie procedūros inicijavimą, Komisija iki nustatyto termino gavo trijų šalių pastabas. Jos apibendrinamos toliau:

„Electricité de France“ (EDF)

- (37) EDF pritaria bendram priemonės principui. Ji mano, kad priemonė prisideda prie Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimo. Ji taip pat mano, kad būtina sudaryti tinkamas sąlygas galutiniam branduolinių atliekų šalinimui. Finansinė atsakomybė ir pramoninė atsakomybė už atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo finansavimą, EDF nuomone, irgi turi būti sujungta, o jo vykdymo laikotarpiu turi būti atidedamos ir garantuojamos atitinkamos lėšos. EDF pritaria Komisijos ketinimui sukurti Bendrijos mastu taikytiną modelį tokioms problemoms spręsti ir sveikina tai, kad Komisija šiuo tikslu atsižvelgia į Euratomo sutartį.

„British Energy plc“ (BE)

- (38) BE pritaria tam, kad būtų įsteigta NDA institucija. Ji nemano, kad priemonė šiuo atžvilgiu galėtų turėti neigiamo poveikio konkurencijai.
- (39) BE pažymi, kad šiuo metu ji taip pat naudojasi BNFL kuro tiekimo ir atliekų tvarkymo paslaugomis. Kai ši veikla bus perduota NDA institucijai ir kai valdžios institucija perduos jų valdymą konkurso tvarka, gali būti, kad išrinktas naujasis operatorius bus BE konkurentas. BE susirūpinimą kelia tai, kad galiausiai ji gali tapti vieno iš savo konkurentų kliente.
- (40) BE taip pat atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad NDA institucijos įsteigimas ir Komisijos atliekama analizė neturėtų trukdyti įgyvendinti Komisijos patvirtintą jos pačios restruktūrizavimo planą.

⁽⁴⁾ OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

⁽⁵⁾ Atsižvelgiant į pranešimo apie priemonę datą, taikomos gairės, paskelbtos 1999 10 9 OL C 288, p. 2.

- (41) BE toliau paaiškina, kad ji nemano, jog priemonė daro kokią nors poveikį prekybai AGR kuro tiekimo ir AGR panaudoto kuro perdirbimo atveju, kadangi nors AREVA, vienintelis BNFL konkurentas, ir įsisteigtų Jungtinėje Karalystėje, BE negalėtų pradėti naudotis jo paslaugomis, nes BE jau turi susitarimą su BNFL, patenkinantį AGR stočių poreikius visą jų veikimo laikotarpį.
- (42) Dėl *Magnox* technologiją turinčių elektrinių ir elektros rinkos, BE mano, kad nors priemonė ir sumažina BNFL elektrinės trumpalaikius ribinius kaštus (TRK), ji negali turėti įtakos kainai, už kurią BE gali parduoti savo branduolinius ir iškastinius produktus. Remdamasi savo pačios patirtimi, BE taip pat mano, kad priemonė dirbtinai nepratęs BNFL elektrinių gyvavimo, nes remiantis BE vertinimu, šios elektrinės pagrįstai galėtų padengti savo TRK.
- (43) BE pateikia savo nuomonę dėl EB ir Euratomo sutarčių sąsajų. Iš šių bendrovės pastabų, nors jas ir nėra lengva suprasti, matyti, kad tik tos priemonės, kurios nėra būtinos arba yra platesnės, nei reikia Euratomo sutarties tikslams pasiekti, gali būti analizuojamos pagal EB sutartį.

„Greenpeace“

- (44) „Greenpeace“ nuomone, priemonė apima valstybės pagalbą pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. „Greenpeace“ nurodo, kad yra itin svarbu garantuoti saugų atominės elektrinių eksploatacijos nutraukimą, taip pat ne mažiau svarbu branduolinės pramonės sektoriuje taikyti principą „moka teršėjas“.
- (45) „Greenpeace“ mano, kad negali būti vertinama, jog ši priemonė yra suderinama su bendrąja rinka. „Greenpeace“ nuomone, teigiamas poveikis saugaus ir veiksmingo atominės elektrinių išpareigojimų valdymui nenusveria priemonės poveikio konkurencijai.
- (46) „Greenpeace“ pateikė labai daug pastabų ir kartu pateikė daug įvairių priedų. Didelė pastabų dalis yra susijusi su skeptišku „Greenpeace“ požiūriu į branduolinę energiją apskirtai ir ypač tai, kaip ji administruojama Didžiojoje Britanijoje. Pasak „Greenpeace“, atominė energija kelia itin didelę riziką aplinkai. Be to, branduolinio kuro perdirbimas, kitaip nei tiesioginis šalinimas, būtų pavojinga ir brangi alternatyva.
- (47) Pasak „Greenpeace“, BNFL, viena iš pagrindinių šio sektoriaus veikėjų Jungtinėje Karalystėje, priklausanti valstybei, buvo valdoma itin pavojingu ir neskaidriu būdu. Sunku analizuoti jos atskaitomybę. Blogas pinigų valdymas ir rizikingos investicijos – galiausiai paaiškėjo, kad jos buvo neekonomiškos – apribojo bendrovės galimybes finansuoti

savo išpareigojimus. Dalis šių atidėjimų, skirtų šiems išpareigojimams įvykdyti, nėra likvidūs arba, kaip rodo *Magnox Undertaking* atvejis, yra virtualūs. Be to, BNFL visada nepakankamai vertindavo savo išpareigojimus ir pernelyg optimistiškai vertindavo būsimas pajamas, dėl to jos padėtis dar labiau blogėjo. „Greenpeace“ pateikia ataskaitą, kurioje analizuoja ir kritikuoja BNFL investicijų politiką ir atskaitomybę.

- (48) Konkrečiau kalbėdama apie priemonę, „Greenpeace“ tvirtina, kad ją Jungtinės Karalystės Vyriausybė turėtų vertinti kaip priemonę restruktūrizuoti sunkioje padėtyje atsidūrusią bendrovę –BNFL – ir panaikinti jos blogiausius aktyvus bei jai priskirtus išpareigojimus, kurie gali būti nefinansuojami, tam, kad ji galėtų likti rinkoje ir dirbti kaip sėkminga bendrovė.
- (49) „Greenpeace“ taip pat kelia abejonių būsimi BNFL ir NDA institucijos santykiai. Pasak „Greenpeace“, BNFL tapus NDA institucijos ELT, bus sunku pasakyti, kuri iš šių dviejų bendrovių bus komercinė. Jeigu NDA, tai pelno siekimas vykdant komercinę veiklą prieštarautų jos tikslui. Be to, kadangi bus sunku nuspręsti, kuri iš dviejų bendrovių yra komercinė, taip pat bus sunku įvertinti, kuri iš jų gauna valstybės pagalbą.
- (50) „Greenpeace“ priduria, kad NDA institucijai vykdant savo veiklą, greičiausiai susidarys naujų atliekų, tačiau visai neaišku, ar ji skirs lėšų mokėti už šių atliekų tvarkymą.
- (51) „Greenpeace“ taip pat kelia klausimų dėl „Westinghouse“, BNFL priklausančios bendrovės, kuri neperduota NDA institucijai, ateities. „Greenpeace“ kelia klausimų dėl „Westinghouse“ gyvybingumo, jei ji negautų kontroliuojančiosios bendrovės paramos. Komisija supranta, kad „Greenpeace“ mano, jog tuo atveju, jei „Westinghouse“ toliau veiks kaip BNFL dalis, dėl BNFL ir NDA institucijos ryšių praeityje ir ateityje gali nutikti taip, kad NDA institucija subsidijuos „Westinghouse“. „Greenpeace“ taip pat baiminasi, kad toks subsidijavimas gali turėti įtakos „Westinghouse“ konkurentų atominės reaktorių projektavimo sektoriuje interesams. Šis susirūpinimas dėl subsidijavimo dar labiau sustiprėtų, jei, kaip mano „Greenpeace“, būtų planuojama dalį BNFL parduoti privačiam sektoriui.
- (52) „Greenpeace“ toliau aptaria konkretų atvejį – BNFL perdirbimo veiklą. „Greenpeace“ nesutinka su Jungtinės Karalystės argumentu, kad valstybės pagalba tokiai veiklai negali turėti įtakos prekybai, nes branduolines atliekas yra sunku transportuoti, ir dėl to konkurentams neapsimokėtų investuoti į naują perdirbimo infrastruktūrą Didžiojoje Britanijoje. „Greenpeace“ nuomone, aptariant šį klausimą,

neatsižvelgiama į tai, kad branduolines atliekas nėra būtina perdirbti, jas galima pašalinti ir saugoti tiesiogiai saugyklose. Naudos investicijos į saugyklas yra galima ekonominė alternatyva, kurią gali pasiūlyti BNFL konkurentai.

(53) „Greenpeace“ taip pat pažymi, kad remiantis jos turimais skaičiais, BNFL kuro perdirbimo sutartyse siūlomos kainos yra pernelyg mažos, kad padengtų išlaidas. Todėl BNFL, taigi, ir NDA institucija, vykdydamos šią veiklą, patirtų dar didesnių nuostolių, o dėl to atsirastų poreikis gauti paramos savo veiklai. Šiai pastabai pagrįsti „Greenpeace“ nurodo, jog už panaudoto kuro tvarkymą BE moka BNFL fiksuotą kainą: 140 000 GBP už toną. „Greenpeace“ lygina šį skaičių su Harvardo universiteto ir NIREX nepriklausomų studijų metu atliktais vertinimais: 330 000 GBP už toną ar 533 000 GBP už toną.

(54) „Greenpeace“ kelia klausimų dėl SMP valdymo prognozių. SMP eksploataciją būtų sunku nutraukti, MOX gamyba būtų vis patrauklesnė alternatyva plutoniui tvarkyti.

(55) Kalbant apie *Magnox* technologiją turinčias elektrines, „Greenpeace“ mano, jog tolesnė jų veikla daro poveikį konkurencijai elektros energijos, ypač iš atsinaujinančių energijos šaltinių, rinkoje. „Greenpeace“ taip pat nurodo, kad *Magnox* technologiją turinių elektrinių panaudotas kuras turėtų būti tiesiogiai šalinamas, o ne perdirbamas.

5. JUNGGINĖS KARALYSTĖS PASTABOS DĖL PROCEDŪROS INICIJAVIMO

(56) Jungtinė Karalystė pirmiausia primena apie savo išsipareigojimus dėl atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo ir jų teritorijos sutvarkymo. Jungtinės Karalystės nuomone, NDA institucijos įsteigimas yra unikali priemonė Europoje sistemiskai spręsti per ilgą laiką susikaupusių atominių elektrinių išsipareigojimų klausimą. Tikimasi, kad NDA institucijos dėka ne tik atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimas būtų saugesnis ir efektyvesnis, bet ir būtų nutiestas kelias realiai atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo rinkai kurti.

(57) Jungtinė Karalystė mano, kad ši priemonė nesudaro valstybės pagalbos BNFL, nes BNFL nebepriklausys jokie ištekliai, kurių eksploatacijos nutraukimo išlaidos gali būti finansuojamos valstybės. Jungtinė Karalystė taip pat teigia, kad pereinamuoju laikotarpiu, kuriuo BNFL veiks kaip ELT tol, kol ELT bus galima faktiškai atrinkti taikant konkurso procedūras, valstybės pagalba BNFL taip pat nebus teikiama, nes visi mokėjimai bendrovei per šį laikotarpį bus atliekami, atsižvelgiant į tarptautinę panašių bendrovių praktiką.

(58) Tačiau Jungtinė Karalystė tvirtina, kad net jei Komisija nuspręstų, jog priemonė sudaro valstybės pagalbą BNFL, turėtų būti pripažinta, kad ši pagalba yra suderinama su EB sutartimi, kadangi ji padeda įgyvendinti keletą Euratomo

sutarties tikslų (skatina mokslinius tyrimus ir plėtrą, sveikatą ir saugumą, investicijas, reguliarų ir nešališką tiekiamą, bendrą rinką ir konkurenciją branduoliniame sektoriuje). Be to, ši priemonė taip pat būtų akivaizdžiai naudinga aplinkosaugos požiūriu pagal EB sutarties 174 straipsnį.

(59) Jungtinė Karalystė nurodo, jog ji pripažįsta, kad priemonė sudaro pagalbą NDA institucijai. Šiuo atveju ji vėlgi tvirtina, kad pagalba dėl tų pačių priežasčių turėtų būti laikoma suderinama su bendrąja rinką. Jungtinė Karalystė nurodo naudą, kurios ši priemonė suteiktų pagal Euratomo sutartį. Pateiktas visų šios naudos aspektų kokybinis vertinimas, kartu, kur manoma, kad reikalinga, pateikiamos ir kiekybinės įplaukų sąmatos.

(60) Jungtinė Karalystė pateikia išsamų veiklos sričių, kurias toliau vykdys BNFL, sąrašą ir įvertinimą. Ji taip pat paaiškina, kaip BNFL, šiai laikinai atliekant ELT funkcijas tol, kol ELT nebus atrinktas konkurso tvarka, bus vykdomi mokėjimai. BNFL bus mokama tik už patvirtintas išlaidas. Taip pat bus nustatyta NDA institucijos pareiga per metus išlaidas sumažinti 2 %. Į patvirtintas išlaidas paprastai nebus įskaičiuojama jokia kapitalo grąža. Jas taip pat ribos NDA institucijos nustatyta metinio bendrovės finansavimo biudžeto riba.

(61) Į mokėjimus taip pat gali būti įtrauktos vadinamosios „veiklos efektyvumo premijos“, kurios bus skiriamos, tik jeigu bus pasiekta ambicingų tikslų, vertinamų pagal išlaidas. Šių premijų dydis apskaičiuojamas remiantis nuodugniu tarptautinių projektavimo ir statybos bendrovių pelno maržos vidurkio palyginimu.

(62) Jungtinė Karalystė pateikia savo nuomonę dėl priemonės poveikio konkurencijai kiekvienoje iš rinkų, susijusių su bendrovėmis, kurias BNFL perduoda NDA institucijai.

(63) Kalbant apie *Magnox* technologiją turinčias elektrines, Jungtinė Karalystė mano, kad priemonė neturės jokio poveikio elektros rinkai. *Magnox* technologiją turinčias elektrines vertinant pagal trumpalaikių ribinių sąnaudų (TRS) kriterijų, jų ribinės sąnaudos visada bus mažesnės, net ir minimalios paklausos laikotarpiais. Tai reikštų, kad bet koks TRS sumažinimas priemonės dėka neturėtų įtakos nei laikui, kurį konkurentai gali valdyti savo elektrines, nei kainai, už kurią jie galėtų parduoti savo produktus.

(64) Kalbėdama apie THORP gamyklą, esančią *Sellafield*, Jungtinė Karalystė paaiškina, kad joje perdirbamas AGR ir LWR panaudotas branduolinis kuras. Naujos bendrovės, kurios tikslas – perdirbti AGR panaudotą kurą, steigimas būtų ekonomiškai labai nepatrauklus ypač dėl transportavimo į Didžiąją Britaniją, kuri yra vienintelė šalis, kurioje toks kuras yra naudojamas, ir transportavimo iš Didžiosios

Britanijos išlaidų. Nors saugykla iš tiesų būtų galima alternatyva AGR kuro perdurbimui, Jungtinė Karalystė taip pat tvirtina, kad dėl griežtų terminų ir reguliavimo apribojimų, taikomų bet kokios naujos AGR kuro saugyklos statybai, net ir Didžiojoje Britanijoje ši veikla naujiems dalyviams taip pat būtų ekonomiškai nepatraukli, ypač atsižvelgiant į nedidelę AGR panaudoto kuro šalinimo rinką. Tokie patys argumentai yra taikomi ir *Springfields* gamyklai, kuri gamina tik AGR ir *Magnox* kurą.

- (65) Jungtinė Karalystė teigia, kad didžioji dalis LWR panaudoto kuro, kurį perdirba THORP, yra Didžiojoje Britanijoje ir kad sunkumai, susiję su jo transportavimu į kontinentinę Europos dalį sumažintų ekonominį konkurentų akstiną.
- (66) Jungtinė Karalystė teigia, kad *Sellafield* esančios SMP gamyklos veiklos sustabdymas labai pakenktų konkurencijai. Iš tiesų, taip iš labai koncentruotos rinkos būtų pašalintas svarbus veikėjas. Be to, SMP uždarymas reikštų, kad didelė plutonio dalis turėtų būti reguliariai išvežama iš Jungtinės Karalystės, o tai būtų labai brangu vartotojams ir kartu galėtų būti pavojinga.
- (67) Kalbėdama apie *Drigg* mažo radioaktyvumo atliekų saugyklą, Jungtinė Karalystė teigia, kad, kadangi dauguma šalių neleidžia įvežti radioaktyvių atliekų iš užsienio šalių saugojimo arba šalinimo tikslais, vienintelis būdas konkurencijai skatinti būtų kitos saugyklos statyba Didžiojoje Britanijoje. Tai būtų nepatraukli investicija, nes būtų sunku gauti visus reikalingus leidimus. Kartu taip būtų sukurti pertekliniai pajėgumai, dėl kurių investicijos patrauklumas dar labiau sumažėtų. Jeigu NDA institucija *Drigg* saugyklos valdymą perduotų konkurso tvarka, tai būtų efektyvesnis būdas konkurencijai šioje rinkoje skatinti.

6. JUNGGINĖS KARALYSTĖS ATSAKYMAI Į SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABAS

EDF pastabos

- (68) Jungtinė Karalystė džiaugiasi, kad EDF pritaria priemonei.

BE pastabos

- (69) Jungtinė Karalystė džiaugiasi, kad BE pritaria priemonei.

- (70) Jungtinės Karalystės nuomone, tinkamomis teisinėmis priemonėmis bus pasiekta garantija, kad tai, jog kai kurias NDA institucijos bendroves gali valdyti BE konkurentai, nekeltų jokių problemų.

- (71) Jungtinė Karalystė yra įsitikinusi, kad Komisija, svarstydamą šį atvejį, visapusiškai atsižvelgs į savo sprendimą dėl BE restruktūrizavimo plano ⁽⁶⁾.

„Greenpeace“ pastabos

- (72) Jungtinė Karalystė mano, kad savo pastabose dėl procedūros inicijavimo ji jau atsakė į daugumą „Greenpeace“ keliamų klausimų. Todėl, atsakydama į „Greenpeace“ pastabas, Jungtinė Karalystė pateikia tik bendro pobūdžio argumentus.
- (73) Jungtinė Karalystė nurodo, kad priemonė iš tiesų visiškai atitinka principą „moka teršėjas“. BNFL grupė padengtų apie 88 % išpareigojimų, susijusių su NDA institucijai perduotu turtu ⁽⁷⁾. Jungtinės Karalystės Vyriausybės pagalba būtų skirta padengti tik toms išlaidoms, kurios yra reikalingos, kad būtų įvykdyti visi Vyriausybės išpareigojimai, susiję su šalies branduoliniu saugumu ir apsauga. BNFL tiesioginės naudos iš turto ir komercinių pajamų, kuriuos ji perduos NDA institucijai, negautų. Ji pasinaudotų tik „veiklos efektyvumo premijomis“, skiriamomis tuo laikotarpiu, kurį ji valdys elektrines ir viršys Vyriausybės nustatytus tikslus.
- (74) Jungtinė Karalystė pateikia išsamų naujos BNFL grupės struktūros ir jos santykių su NDA institucija paaiškinimą.
- (75) Jungtinė Karalystė taip pat nurodo, kad pagrindinė NDA funkcija yra elektrinės eksploatacijos nutraukimas. Jeigu, panaudodama tam tikrą turtą komerciniams tikslams, NDA institucija galės garantuoti įgyvendinti šį tikslą, patirti mažiau išlaidų ir kartu išlaikyti tą patį saugumo lygmenį, ji galės tai daryti. Tokius sprendimus priims NDA institucija, ne BNFL.

- (76) Jungtinė Karalystė pažymi, kad Komisija savo sprendime dėl pagalbos „British Energy“ restruktūrizavimui jau sprendė klausimą dėl BNFL nustatomos kainos BE už panaudoto kuro tvarkymą.

- (77) Galiausiai Jungtinė Karalystė nesutinka su „Greenpeace“ nuomone, kad NDA institucijos valdymas būtų neskaidrus ir galėtų lemti kryžminį subsidijavimą tarp NDA institucijos ir BNFL. Jungtinė Karalystė teigia, jog būtų priešingai – NDA institucija būtų viena labiausiai visuomenę informuojančių institucijų. Jos įstatuose būtų numatytas atskaitomybės, išlaidų ir viso programos rengimo bei įgyvendinimo skaidrumo mechanizmas.

⁽⁶⁾ 2004 m. rugsėjo 22 d. Komisijos 2005/407/EB sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Jungtinė Karalystė planuoja įgyvendinti bendrovei „British Energy plc“ (OL L 142, 2005 6 6, p. 26).

⁽⁷⁾ Vėliau Jungtinė Karalystė pateikė patikslintus duomenis, kurie rodo, kad, pasak Jungtinės Karalystės, daugiau kaip 100 % išpareigojimų yra padengti.

7. VERTINIMAS

(78) Tačiau dalį klausimų, susijusių su šia priemone, reglamentuoja Euratomo sutartis, todėl jie turi būti atitinkamai vertinami⁽⁸⁾. Tačiau tiek, kiek tai nėra būtina Euratomo sutarties tikslams įgyvendinti, kiek tai viršija Euratomo sutarties tikslus arba iškreipia ar gali iškreipti konkurenciją vidaus rinkoje, šie klausimai vertinami pagal EB sutartį.

7.1. Euratomo sutartis

(79) NDA institucijos steigimas ir tai, kaip ji bus finansuojama, iš esmės turės poveikio atominėms elektrinėms išpareigojimų valdymui ir finansavimui, taip pat ir didelės dalies atominėms elektrinėms infrastruktūros eksploatacijos nutraukimui bei didelio radioaktyviųjų atliekų kiekio tvarkymui. Eksploatacijos nutraukimas ir atliekų tvarkymas sudaro svarbią branduolinės pramonės ciklo dalį, keldamas riziką, kurią būtina atsakingai šalinti, bei sektoriaus patiriamų išlaidų dalį. Iš tiesų poreikis šalinti riziką, susijusią su jonizuojančiosios spinduliuotės keliamais pavojais, yra vienas pagrindinių branduolinio sektoriaus prioritetų. Komisija pažymi, kad branduolinė pramonė Jungtinėje Karalystėje egzistuoja daugiau kaip 50 metų ir eksploatacijos nutraukimo bei atliekų tvarkymo klausimų svarba didėja, nes vis didesnės infrastruktūros dalies veikimo laikas baigiasi, todėl būtina priimti sprendimus ir stengtis užtikrinti darbuotojų ir gyventojų sveikatą ir saugumą.

(80) Šiuo atžvilgiu Euratomo sutartyje sprendžiamas šis svarbus sveikatos ir saugumo klausimas ir tuo pačiu metu siekiama sudaryti „sąlygas stiprios branduolinės pramonės plėtrai, kuri užtikrins gausius energijos išteklius...“. Euratomo sutarties 2 straipsnio b dalyje numatoma, kad Bendrija, įgyvendindama savo uždavinį, nustato vienodus saugos standartus, kad būtų apsaugota darbuotojų ir visuomenės sveikata, ir garantuoja jų taikymą. Euratomo sutarties 2 straipsnio c dalyje taip pat numatyta, kad Bendrija, jei reikia, palengvina sąlygas branduolinio sektoriaus investicijoms. Šiuo pagrindu Euratomo sutartimi įsteigiama Europos atominės energijos bendrija ir sukuriama būtinos priemonės šiems tikslams pasiekti bei priskiriama atsakomybė už tai. Šiuo atžvilgiu, kaip patvirtino ir Teisingumo Teismas, branduolinė sauga priklauso Bendrijos kompetencijai, kuri turi būti susieta su apsauga nuo pavojų, kuriuos kelia jonizuojančioji spinduliuotė, nurodytų Euratomo

sutarties 3 skyriaus 30 straipsnyje dėl sveikatos ir saugumo.⁽⁹⁾ Komisija privalo garantuoti, kad šios sutarties nuostatos būtų taikomos, todėl Sutartyje nustatyta tvarka gali priimti sprendimus arba pareikšti savo nuomonę, jei mano, kad tai yra reikalinga.

(81) Komisija atsižvelgia į Jungtinės Karalystės nurodytus aspektus: kad priemone, apie kurią pranešama, bus siekiama *inter alia* užtikrinti ir veikiančių, ir pasenusių branduolinių įrenginių saugumą, užtikrinti, kad pasenusių branduolinių įrenginių eksploatacija būtų nutraukta tinkamai, laiku ir saugiai, saugoti panaudotą kurą ir radioaktyvias atliekas bei numatyti ilgalaikius panaudoto kuro ir radioaktyviųjų atliekų tvarkymo sprendimus.

(82) Vertindama šią informaciją ir ypač nustatydamą, ar ši priemonė yra būtina ir ar ji patenka į Euratomo sutarties taikymo sritį, Komisija pažymi, kad finansinės paramos, Vyriausybės suteiktos NDA institucijai, tikslas yra padėti įgyvendinti pirmiau minėtus sutarties tikslus. Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijos nusprendė sukurti ir finansuoti NDA instituciją, kad garantuotų, jog atominėms elektrinėms eksploatacijos nutraukimo procesas būtų vykdomas ir atliekos būtų valdomos teisingai, kad būtų tinkamai apsaugota darbuotojų ir plačiosios visuomenės sveikata ir saugumas. Todėl Komisija pripažįsta, kad Jungtinė Karalystė vykdė savo išpareigojimus pagal Euratomo sutartį garantuoti saugų ir tinkamą atominėms elektrinėms eksploatacijos nutraukimo procesą, kuris būtų vykdomas teisingai ir atsakingai – taip, kad atitiktų Euratomo sutarties tikslus.

(83) Priemonė, apie kurią buvo pranešta, padeda toliau įgyvendinti Euratomo sutarties tikslus ir garantuoja, kad valstybės intervencija nebus naudojama kitiems tikslams – tik pasenusios atominėms elektrinėms infrastruktūros eksploatacijai nutraukti ir saugiai tvarkyti radioaktyviuosius atliekas, vykdant atominėms elektrinėms išpareigojimus. Didžiausių ir mažiausių ribų sistema leis garantuoti, kad šiems tikslams pasiekti būtų turima pakankamai lėšų, tuo pačiu metu ribojant intervenciją iki mažiausio lygio, reikalingo tikslams pasiekti.

(84) Komisija daro išvadą, kad Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijų siūlomos priemonės yra tinkamos tikslams siekti ir visiškai atitinka Euratomo sutarties tikslus.

⁽⁸⁾ EB sutarties 305 straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad „šios Sutarties nuostatos nepažeidžia Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties nuostatų“.

⁽⁹⁾ 2002 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-29/99.

7.2. Pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį – principo „moka teršėjas“ taikymas.

- (85) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybės pagalba yra apibrėžiama kaip valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras bendroves arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti ir daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (86) Norėdama išanalizuoti, ar priemonė sudaro valstybės pagalbą BNFL ir (arba) NDA institucijai, Komisija pirmiausia įvertino, ar ji suteikė šioms bendrovėms pranašumo.
- (87) Pranašumas šiuo atveju turi būti suprantamas kaip atvejis, kai valstybė apmoka išlaidas, kurias abi bendrovės paprastai turėtų padengti pačios. Todėl tam, kad būtų galima analizuoti, ar valstybė apmoka dalį įprastų išlaidų, kurias turi padengti bendrovė, pirmiausia būtina nustatyti šių išlaidų kriterijų.
- (88) Pagal EB sutarties 147 straipsnį Bendrijos aplinkos politika turi būti grindžiama principu, pagal kurį „moka teršėjas“.
- (89) Pagal EB sutarties 6 straipsnį aplinkos apsaugos reikalavimai turi būti integruoti į Bendrijos politikos kūrimo ir įgyvendinimo procesą.
- (90) Praktikoje Komisija paprastai traktuoja, kad principo „moka teršėjas“ įgyvendinimas teikiant valstybės pagalbą reikalauja, kad teršimo išlaidos būtų įtrauktos į teršėjo vidaus išlaidas⁽¹⁰⁾. Tai reiškia, kad tokios išlaidos turėtų būti tiksliai įvertintos kaip išlaidos, kurias paprastai apmoka teršėjas, o tai, savo ruožtu, reiškia, kad tokie atvejai, kai jas apmoka valstybė, turėtų būti vertinami kaip valstybės suteiktas pranašumas.
- (91) Šiuo atveju valstybė įsipareigos skirti finansavimą visais atvejais, kai NDA institucija negalės padengti išlaidų, susijusių su atominių elektrinių įsipareigojimais, susijusiais su turtu, kuris bus perduotas NDA institucijai. Kadangi šie įsipareigojimai yra susiję su teritorijų, užterštų radioaktyviosiomis medžiagomis, išvalymu, Komisija mano, kad tai yra teršimo išlaidos, kurias, kaip jau buvo paaiškinta, paprastai turėtų apmokėti teršėjas, būtent tos teritorijos operatorius. Kadangi valstybė apmokės dalį šių išlaidų, tokie mokėjimai turėtų būti vertinami kaip teršėjams suteikiamas pranašumas.
- (92) Šiuo atžvilgiu Komisija nesutinka su Jungtinės Karalystės argumentu, kad priemonė įgyvendina principą „moka teršėjas“, kadangi, kaip rodo Jungtinės Karalystės pateikti skaičiai, daugiau kaip 88 % šių išlaidų apmokės operatoriai. Komisija mano, kad šie vertinimai rodo, jog apie 12 % teršimo išlaidų teršėjai neapmokės, o tai reiškia, kad priemonė nevisiškai įgyvendina principą „moka teršėjas“.
- (93) Nors, kaip jau buvo paaiškinta, šiuo atveju yra palyginti nesunku nustatyti, ar dėl šios priemonės teršėjams apskritai suteikiamas pranašumas, nes jie apmoka ne visas išlaidas, susijusias su savo sukeliama tarša, sunkiau nustatyti, kokią taršos dalį priskirti kiekvienam operatoriui, taip pat ir tikslų išlaidų, kurių kiekvienas iš jų neturi apmokėti, apimtį.
- (94) Iš tiesų, šiuo atveju didžiąją dalį taršos išlaidų sudaro išlaidos, susijusios su atominių elektrinių, kurias jų eksploatavimo laikotarpiu valdė keletas operatorių, eksploatacijos nutraukimu. Taigi įgyvendinant principą „moka teršėjas“, būtina gebėti nuspręsti, kokią išlaidų dalį priskirti kiekvienam iš paskesnių operatorių.
- (95) Eksploatacijos nutraukimo išlaidos susidaro vienu metu, pačioje elektrinių eksploatavimo pradžioje. Vėliau šios išlaidos menkai didėja, palyginti su elektrinės eksploatavimo pradžioje susidariusiomis išlaidomis.
- (96) Todėl norint tiesiogiai įtvirtinti išlaidų įtraukimo į vidaus išlaidas principą, įgyvendinant principą „moka teršėjas“, reikia, kad visos elektrinės eksploatacijos nutraukimo išlaidos būtų įtrauktos į pirmųjų energijos vienetų, kurias pardavė elektrinė, kainą.
- (97) Akivaizdu, kad toks principo „moka teršėjas“ interpretavimas būtų visiškai priešingas elektros gamybos veiklai ir būtų taip sunkiai įgyvendinamas, kad šio tikslo nebūtų galima pasiekti. Todėl visuotinai pripažįstama, kad norint praktikoje taikyti principą „moka teršėjas“, būtina rasti priemonių, kaip paskirstyti taršos išlaidas (tiksliau tariant, teisinę pareigą jas padengti) bent jau numatomam elektrinės eksploatavimo laikotarpiui.
- (98) Tai, kaip šios taršos išlaidos paskirstomos, yra ypač svarbu taikant valstybės pagalbos taisykles, kai valstybė įsikiša, kad apmokėtų elektrinių, kurias valdė keli savininkai, eksploatacijos nutraukimo išlaidas. Iš tiesų, tokiu atveju taršos išlaidų paskirstymas tarp paskesnių savininkų taip pat yra susijęs su galimo valstybės suteikiamo pranašumo dalies priskyrimu kiekvienam iš jų.

⁽¹⁰⁾ Žr. Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (OL C 37, 2001 2 3, p. 3). Tokiam požiūriui pritarė ir Teisingumo Teismas savo 2003 m. lapkričio 20 d. sprendime, priimtame byloje C-126/01.

- (99) Suderintos sistemos, kaip paskirstyti eksploatacijos nutraukimo išlaidas tarp paskesnių atominės elektrinės savininkų, Bendrijoje nėra. Valstybės narės turi skirtingas sistemas, pagal kurias įgyvendinama teisinė pareiga vykdyti atominių elektrinių išpareigojimus, pagal šias sistemas išlaidos tarp paskesnių elektrinės savininkų paskirstomos įvairiais galimais būdais ⁽¹¹⁾.
- (100) Nepaisant to, kad nėra suderintos sistemos, Komisija mano, kad galima išskirti dvi bendras sistemas.
- (101) Pagal pirmąją sistemą eksploatacijos nutraukimo išpareigojimai prilyginami investicijų išlaidoms. Tokiu atveju išpareigojimas padengti šias išlaidas atsiranda tada, kai elektrinė pradeda eksploatuoti ir nuo to laiko išlaidos tampa neišvengiamos. Apskaitoje išpareigojimai yra lygūs skolai hipotetiniam eksploatacijos nutraukimo operatoriui. Kaip ir visos skolos, taip ir ši gali būti grąžinta dalimis, ją gali įvairios šalys nupirkti ir parduoti. Tačiau bet kokiu atveju ji egzistuoja nuo pat veiklos pradžios.
- (102) Pagal antrąją sistemą eksploatacijos nutraukimo išpareigojimai prilyginami veiklos išlaidoms. Tokiu atveju teisinis išpareigojimas padengti šias išlaidas atsiranda periodiškai, paprastai kasmet, kaip elektrinės eksploatavimo dalis. Todėl išlaidos ateityje yra neišvengiamos. Apskaitoje išpareigojimai yra lygūs metiniam mokesčiui, mokamam hipotetiniam eksploatacijos nutraukimo operatoriui. Teisinė atsakomybė už šį mokesčio ekvivalentą egzistuoja ne nuo pačios eksploatavimo pradžios, bet tęsiasi visą elektrinės eksploatavimo laikotarpį.
- (103) Pirmiau minėtos dvi sistemos paprastai daugeliu atveju gali turėti tą patį poveikį, ypač ekonomiškai efektyvioms elektrinėms ⁽¹²⁾. Tokiu atveju operatoriai, kurie naudoja pirmąją sistemą, dažniausiai atidėtų lėšas, kad įvykdytų savo išpareigojimus taip, tarsi jie turėtų įvykdyti metinį mokėjimą.
- (104) Tačiau, kai ekonomiškai neveiksminga elektrinė yra vieno savininko perduodama kitam, o valstybė pažada apmokėti eksploatacijos nutraukimo išlaidas, kurioms padengti nepakanka lėšų, valstybės pagalbos analizė pagal šias sistemas atliekama dvejopai ir labai skirtingai.
- (105) Pagal pirmąją sistemą pirmasis savininkas negali išvengti išpareigojimo finansuoti visas eksploatacijos nutraukimo išlaidas. Jeigu jis negali rinkos sąlygomis parduoti dalies šio išpareigojimo naujam savininkui, jis lieka atsakingas už tą išpareigojimą dalį, o naujasis savininkas netampa už tai atsakingas, nepriklausomai nuo tos dalies dydžio, nustatyto atsižvelgiant į faktinį laikotarpį, kurį pirmasis savininkas valdė elektrinę. Todėl gali susidaryti tokia padėtis, kai pirmajam savininkui tenkanti našta yra neproporcingai didelė, palyginti su laikotarpiu, kurį jis valdė elektrinę, ir atvirkščiai – naujajam savininkui tenka neproporcingai maža našta. Ekonominė elektrinės padėtis yra veiksnys, kuris lemia išpareigojimų paskirstymą. Kraštutiniu atveju, kai elektrinė veikia taip neveiksmingai, kad ji nebepadengia savo veiklos išlaidų, pirmasis savininkas bus atsakingas už visas eksploatacijos nutraukimo išlaidas, o naujasis savininkas nebus atsakingas už jokią šių išlaidų dalį. Valstybės intervencija tokiu atveju turėtų būti suprantama kaip pranašumo suteikimas tik pirmajam savininkui.
- (106) Pagal antrąją sistemą naujasis operatorius bet kokiu atveju turėtų sumokėti sumas, kurios jam bus nustatytos, vykdant periodinius išpareigojimus. Kita vertus, pirmasis operatorius šių išpareigojimų gali išvengti, nes teisinė pareiga juos apmokėti galioja tik faktiškai valdant elektrinę. Todėl pirmasis operatorius negali atsakyti už būsimus naujojo operatoriaus išpareigojimus pagal rinkos sandorį, nebent jam būtų už tai tinkamai atlyginta. Todėl pagal šią sistemą operatoriai visuomet išlieka atsakingi už savo eksploatacijos nutraukimo išlaidų dalį, nesvarbu, kokia yra elektrinės ekonominė padėtis.
- (107) Jungtinė Karalystė atominių elektrinių išpareigojimams nustatyti netaiko nė vienos iš aptartų sistemų, kad įgyvendintų principą „moka teršėjas“, nurodytą 101 ir 102 konstatuojamosiose dalyse, nes, kaip jau buvo minėta, principą „moka teršėjas“ ji įgyvendina nevisiškai. Nepaisant to, šiai priemonei įvertinti būtina taikyti vieną tinkamą kriterijų, kitaip bus neįmanoma įvertinti, kokia apimtimi principas „moka teršėjas“ nebuvo įgyvendintas.
- (108) Šiame teisinės analizės etape Komisija negali nuspręsti, ar Bendrijos teisė leidžia taikyti vieną iš pirmiau aptartų dviejų metodų, analizuojant principo „moka teršėjas“ poveikį pagal valstybės pagalbos teisės normas. Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju sprendimo priimti nėra būtina, kadangi, kaip bus parodyta toliau, pagal abu metodus prieinama prie tos pačios išvados dėl BNFL ir NDA institucijos, tai yra, kad priemonė nesudaro valstybės pagalbos BNFL ir sudaro valstybės pagalbą NDA institucijai, kuri gali būti įvertinta kaip suderinama su bendrąja rinka.

⁽¹¹⁾ Tačiau reikia pažymėti, kad daugelyje valstybių narių, kuriose egzistuoja branduolinė pramonė, paskesnių elektrinių savininkų klausimas yra teorinis, nes visos elektrinės visada priklausė vienam operatoriui.

⁽¹²⁾ Šiuo atveju ekonomiškai veiksminga elektrinė yra ta, kuri gauna pakankamai pajamų, kad padengtų visas savo išlaidas, taip pat ir eksploatacijos nutraukimo išlaidas.

7.3. **EB sutarties 87 straipsnio 1 dalis – pagalbos BNFL nebuvimas**

- (109) Komisija išanalizavo, ar priemonė sudaro paramą BNFL pagal kiekvieną iš pirmiau 101 ir 102 konstatuojamose dalyje aptartų sistemų. Kaip jau buvo paaiškinta, abiejų analizų tikslas – patvirtinti, laikantis principo „moka teršėjas“, kad BNFL padengė jam priskiriamą atominių elektrinių išpareigojimų dalį tik iš savo lėšų, būtent nesinaudodamas valstybės pagalba.
- (110) Atlikdama šias dvi analizės, Komisija atsižvelgė į aptariamų išteklių nuosavybės istoriją, taip pat į valstybės intervencijos jų naudai istoriją – šie duomenys apibendrinami toliau.
- (111) *Magnox* technologiją turinčios elektrinės iš pradžių priklausė dviem valstybinėms bendrovėms ir buvo jų valdomos; šioms bendrovėms taip pat priklausė ir kitos, ne *Magnox* technologiją naudojančios elektrinės Jungtinėje Karalystėje. Tuomet Didžiosios Britanijos branduolinis sektorius buvo keliais etapais restruktūrizuotas.
- (112) Pirmajame etape *Magnox* technologiją turinčios elektrinės buvo atskirtos nuo ne *Magnox* technologiją naudojančių elektrinių. Pirmosios buvo sujungtos į vieną valstybinę bendrovę ir pavadintos „*Magnox Electric*“. Susidarė skola, lygi apskaitinei perduotų elektrinių vertei. Šias lėšas bendrovei „*Magnox Electric*“ buvo skolingos bendrovės, kurioms dabar priklausė tik ne *Magnox* technologiją naudojančios elektrinės (toliau – „ne *Magnox* operatoriai“). Vėliau skola buvo skirta tam, kad visiškai padengtų *Magnox* technologiją turinčių atominių elektrinių išpareigojimus.
- (113) Antrajame etape Jungtinė Karalystė nupirko „*Magnox Electric*“ skolą ir išpareigojo sumokėti trūkstamų lėšų, reikalingų branduoliniams išpareigojimams padengti, sumą, lygią skolai ir indeksuojamą pagal tas pačias normas. Pažymėtina, kad šis žingsnis nepakeitė „*Magnox Electric*“ padėties, nes ji turėjo teisę gauti šias lėšas pagal pirmąjį etapą. Kita vertus, šiuo žingsniu valstybė palengvino ne *Magnox* operatorių skolos našta.
- (114) Trečiajame etape BNFL nupirko „*Magnox Electric*“ iš Vyriausybės už simbolinę vieno svoro sterlingų kainą. Tuo metu pirmiau minėtas Vyriausybės išpareigojimas pakeistas nauju išpareigojimu ir užfiksuotas naujai parengtoje elektrinių sąmatoje neigiama grynąja apskaitine verte: 33,7 mlrd. GBP. Svarbu tai, kad priešingai Komisijos nuomonei, kurios ji laikėsi inicijuodama procedūrą, ši bendrovė neturi jokio ryšio su patvirtinimo pranešimu, kurį Komisija patvirtino Valstybės pagalbos byloje Nr. 34/90⁽¹³⁾.
- (115) Ši priemonė – tai ketvirtasis ir paskutinis restruktūrizavimo etapas. BNFL perduoda elektrines NDA institucijai kartu su visu jų finansiniu turtu, įskaitant minėtą bendrovę (toliau – „*Magnox Undertaking*“).
- (116) *Calder Hall* ir *Chapelcross Magnox* technologiją turinčios elektrinės yra išimtis iš pirmiau aptarto proceso. Už juos BNFL yra atsakinga nuo 1971 m., kai BNFL buvo įsteigta ir šios stotys buvo jai perduotos. Tada BNFL taip pat perėmė nuosavybės teisę į *Springfields* bendrovę ir atsakomybę už šią bendrovę.
- (117) Kitas NDA institucijai perduodamas turtas, ypač THORP ir SMP, priklausė BNFL nuo pačios jos veiklos pradžios iki perdavimo NDA institucijai.

7.3.1. *Analizė pagal pirmąją sistemą (eksploatacijos nutraukimo išlaidos kaip investicijų išlaidos)*

- (118) Kaip jau buvo paaiškinta 105 konstatuojamojoje dalyje, pagal šią analizę, jei pasikeičia įrenginių savininkas, pirkėjas negali būti atsakingas už atominių elektrinių išpareigojimų dalį, viršijančių tą dalį, kurią jis yra pasirengęs pirkti iš pardavėjo. Tai reiškia, kad pagal šią sistemą, kai turto apskaitinė vertė yra neigiama ir ją sudaro atominės elektrinės eksploatacijos nutraukimo išpareigojimai, ši našta tenka pardavėjui, o jei pirkėjas sutinka prisiimti atsakomybę už šiuos išpareigojimus, jis turi teisę gauti atlyginimą už šiuos išpareigojimus neigiama kaina.
- (119) Pagal šią sistemą, kai BNFL įsigijo elektrines iš „*Magnox Electric*“, BNFL turėjo teisę įsigyti „*Magnox Undertaking*“ už neigiamą kainą, lygią neigiamai apskaitinei vertei. Todėl „*Magnox Undertaking*“ negalima vertinti kaip pranašumą, suteiktą BNFL, ją galima teisėtai įtraukti į bendrovės balansą, kaip jai priklausantį turtą. Taigi jis gali būti vertinamas kaip BNFL įnašas atominių elektrinių išpareigojimams, už kurio ji prisiėmė visišką atsakomybę, padengti.
- (120) Ta pati logika turi būti taikoma turto perdavimui iš BNFL NDA institucijai: kadangi NDA institucija perima visus išpareigojimus pagal šią sistemą, BNFL tuo pačiu metu turėtų suteikti NDA institucijai teigiamos vertės turto už tokią sumą, kuri yra lygi perduodamiems išpareigojimams. Jeigu ji to nepadarytų, šis skirtumas reikštų pagalbą BNFL.

⁽¹³⁾ Komisijos sprendimas byloje dėl valstybės pagalbos Nr. 34/90. Raštas Nr. SG(90)D/2049.

(121) Šioje lentelėje, kurią pateikė Jungtinė Karalystė, nurodomi atnaujinti duomenys apie BNFL NDA institucijai perduodamus turta ir išpareigojimus iki procedūros inicijavimo. Reikėtų pažymėti, kad, kaip jau buvo paaiškinta anksčiau, visa „Magnox Undertaking“ vertė gali būti laikoma BNFL įnašu, nes tuo metu, kai pirko elektrines, BNFL turėjo teisę pati šią vertę gauti kaip atlygį.

3 lentelė.

2005 m. turto ir išpareigojimų, kuriuos BNFL turi perduoti NDA institucijai, sąmata, atspindinti BNFL įnašą savo atominių elektrinių išpareigojimams padengti. 2005 m. kovo mėn. kainomis, pritaikius 5,4 % nominalią diskonto normą, mlrd. GBP.

Ekonominiai branduoliniai išpareigojimai iš viso	-15,1
Sellafield pinigų srautai iš (THORP ir SMP) veiklos	2,6
Springfields būsiami pinigų srautai	0,2
Magnox būsiami pinigų srautai	0,2
Magnox Undertaking	8,3
Atominių elektrinių išpareigojimų investicinis portfelis	4,0
Kiti pirmiau nepaminėti vartotojų įnašai	0,3
Pinigai ir likvidus turtas	0,7
Iš viso	1,1

(122) Ši lentelė sudaryta remiantis BNFL atskaitomybe. Ši atskaitomybė buvo patikrinta auditoriaus. Neminint „Magnox Undertaking“ vertės padidėjimo dėl jos indeksavimo, pagrindinis pasikeitimas, palyginti su duomenimis, nurodytais procedūros inicijavimo dokumente, yra tas, kad BNFL perduos NDA institucijai daugiau finansinio turto.

(123) Komisija žino, kad būsimų Sellafield bendrovių pajamų sąmata gali būti prieštaringa. „Greenpeace“ kartu su nurodyta informacija pateikė pranešimą, kuriame abejojama investicijų į šį turta, ypač į SMP, tinkamumu.

(124) Tačiau Komisija pažymi, kad THORP būsiami pinigų srautai yra pagrįsti vien tik sutartimis, kurios jau pasirašytos ir kurios bus vykdomos likusį gamyklos veiklos laikotarpį. Todėl nėra tikėtina, kad THORP būsimų pinigų srautų sąmatos yra labai klaidingos. Iš tiesų yra įmanoma tai, kad, kaip teigia „Greenpeace“, perdirbimas nebus geriausias branduolinių atliekų tvarkymo sprendimas aplinkosaugos atžvilgiu. Tačiau, Komisijos nuomone, šio sprendimo

priėmimo prerogatyva priklauso tik suinteresuotajai šaliai ir jis nėra svarbus Bendrijos valstybės pagalbos politikai.

(125) SMP gamyklos padėtis yra kitokia, nes SMP gamykla vis dar turi sudaryti sutartis dėl didesnės savo veiklos dalies. Komisija palygino Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijų pateiktus vertės duomenis su duomenimis, gautais įvertinus BNFL ekonominę būklę Sellafield MOX gamykloje⁽¹⁴⁾. Komisija pastebėjo, kad Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijų naudojamas skaičius patenka į vidurkio intervalą pagal galimus scenarijus, nustatytus remiantis šiam vertinimui atlikti pakviestų nepriklausomų vertintojų atlikta analize⁽¹⁵⁾.

(126) Komisija atkreipia dėmesį į „Greenpeace“ pastabą, kad pirmiau minėtas BNFL ekonominės padėties Sellafield MOX gamykloje vertinimas atliktas tada, kai dauguma investicinių išlaidų į SMP buvo padarytos. Tai reiškia, kad, priimant sprendimą dėl gamyklos valdymo pranašumų ir trūkumų ekonominio pagrįstumo, į investicines išlaidas nebuvo atsižvelgta. Komisija supranta, kad šiame kontekste teigiamas vertinimo rezultatas sudarytų klaidingą išpūdį, esą investicijos į SMP apskritai buvo pelningos, tuo tarpu iš tiesų gautas rezultatas reiškė tik tai, kad, kadangi investicijos jau buvo padarytos, gamyklą buvo logiškiau valdyti, tikintis prarasti kuo mažiau lėšų. Tačiau Komisija pažymi, kad šis atskyrimas turi įtakos tik vertinimo laiko pasirinkimo teisėtumui, o ne įvertintų būsimų pinigų srautų sąmatų teisėtumui.

(127) Magnox technologiją turinčių elektrinių būsimų pinigų srautų sąmatose atsižvelgiama į naujausias elektros kainas Didžiojoje Britanijoje. Elektros kainos Didžiojoje Britanijoje buvo ypač didelės 2005 m. pabaigoje. Neaišku, ar tokio lygio jos išliks ilgesnį laikotarpį. Tačiau tikėtina, kad kai

⁽¹⁴⁾ Visi pranešimai, gauti vykstant viešosioms konsultacijoms, pateikti <http://www.defra.gov.uk/environment/consult/mox/>.

⁽¹⁵⁾ Dėl skirtumų tarp diskonto normų, kurias naudojo konsultantai ir kurias naudojo Komisija, Komisija galėjo palyginti tik tam tikrų dydžių tendencijas, bet ne tikslus skaičius.

kurios priemonės, kurios paprastai lemia dideles elektros kainas, ypač dujų kainų augimas ir emisijos prekybos poveikis, išliks ir gali net ir stiprėti emisijos prekybos poveikio atveju. Be to, šiai pinigų srauto sąmatai parengti naudoti skaičiai, nors juose ir atsižvelgiama į didėjimo tendencijas, yra vis dėlto labai atsargūs, palyginti su dabartinėmis kainomis⁽¹⁶⁾. Todėl Komisija yra tos nuomonės, kad ši sąmata bus priimtina dar kelerius metus, kuriais *Magnox* technologiją turinčios elektrinės tęs savo veiklą.

- (128) NDA institucija apskaičiuoja ir skelbia savo naujas visų branduolinių įsipareigojimų sąmatas. Šios sąmatos yra didesnės nei naudojamos BNFL atskaitomybėje. Jose nėra atskiriami ekonominiai ir neekonominiai įsipareigojimai, nes toks atskyrimas, kuris yra svarbus valstybės pagalbai kontroliuoti, nėra svarbus NDA institucijos veiklai. Tačiau, pasak Jungtinės Karalystės, suskaidžius paskutines NDA institucijos sąmatas⁽¹⁷⁾ ir bendrus įsipareigojimus padalijus į ekonominius ir neekonominius pagal tokią proporciją, kuri yra naudojama pirmiau pateiktiems apskaičiavimams atlikti, paaiškės, kad įvertinti bendri ekonominiai branduoliniai įsipareigojimai 2005 m. kovo mėn. kainomis sudarė 18,2 mlrd. GBP (palyginti BNFL atskaitomybėje 15,1 mlrd. GBP). Bendras BNFL įnašas pagal tą patį apskaičiavimą, kaip ir 3 lentelėje, būtų neigiamas ir sudarytų –1,9 mlrd. GBP (o ne teigiamas 1,1 mlrd. GBP⁽¹⁸⁾).
- (129) Komisija pripažįsta, kad atominių elektrinių įsipareigojimus įvertinti sunku, nes jie yra susiję su veikla, kuri vyks po ilgo laiko ateityje ir apie kurią mes turime dar labai mažai informacijos. Tai ypač pasakytina apie labai specifinių elektrinių, tokių kaip perduodamų NDA institucijai, veiklos nutraukimą. Atsižvelgdama į tokį neužtikrintumą, Komisija mano, kad 3,1 mlrd. GBP paklaida dėl neužtikrintumo yra priimtina, kai kalbama apie 15–18 mlrd. GBP.
- (130) Suprantama, kad BNFL įsipareigojimų sąmata yra mažesnė nei NDA institucijos. Iš tiesų BNFL yra suinteresuota, kad jos balanse įsipareigojimai būtų mažesni. Kita vertus, NDA yra suinteresuota elgtis konservatyviai, kad gautų pakankamai finansavimo savo veiklai, ypač biudžeto suvaržymo laikotarpiu. Tai, kad NDA institucija kasmet privalo pasiekti 2 % prieaugį, skatina teikti dabartines gana konservatyvias pirmąsias sąmatas.
- (131) Jungtinės Karalystės Vyriausybė nurodo, jog panaši, tik jau turtingesnė JAV patirtis rodo egzistuojančią tendenciją, kad eksploatacijos nutraukimo išlaidos po pirmojo padidėjimo pamažu mažėja, įgijus daugiau patirties ir patobulinus technologijas.
- (132) Per pastaruosius dešimt metų Jungtinės Karalystės Vyriausybė pradėjo taikyti sutartis dėl atominių elektrinių teritorijos išvalymo, grindžiamas veiklos rezultatais. Tokio išvalymo principo dabar ketina laikytis NDA institucija. JAV patirtis, įgyta per pastaruosius penkerius metus, rodo, kad įmanoma užkirsti kelią įsipareigojimų augimui ir atvirkščiai – sumažinti įsipareigojimus, spartinant darbą ir mažinant išlaidas. Pavyzdžiui, JAV išdo finansinėje 2003 m. ataskaitoje pažymima, kad Energetikos departamentas 2003 m. fiskaliniiais metais sumažino savo aplinkosaugos įsipareigojimus 26,3 mlrd. JAV dolerių arba 12,5 %; tai jau antri metai, kai Energetikos departamento aplinkosaugos įsipareigojimai mažėja. Sumažėjimą 2003 m. pirmiausia lėmė valymo programos restruktūrizavimas, pagrindinis dėmesys buvo skiriamas pagrindinei jo misijai ir valymo darbų spartinimui⁽¹⁹⁾. Naujesnėje Jungtinių Valstijų Vyriausybės atsiskaitymo tarnybos (GAO) ataskaitoje aptariamas Energetikos departamento išlaidų mažinimo tikslas atominių elektrinių teritorijų valymo srityje. GAO ataskaitoje nurodoma, kad 2005 m. kovo mėn. Energetikos departamentas laikėsi daugumos iš vertinamų 16 teritorijų valymo veiklos sričių grafiko ar jį net viršijo ir atsiliko nuo trijų sudėtingų ir brangių veiklos sričių grafiko. GAO ataskaitoje nurodoma, jog Energetikos departamentas vis dar tikisi sumažinti išlaidas iki mažesnio nei pradinis 50 mlrd. JAV dolerių lygio⁽²⁰⁾.
- (133) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija tikisi, jog yra pagrindo manyti, kad iš dviejų lyginamų sąmatų realistiškesnė bus BNFL sąmata.
- (134) Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė nesudaro jokios pagalbos BNFL pagal šią sistemą.

7.3.2. Analizė pagal antrąją sistemą (taršos išlaidos kaip veiklos išlaidos).

- (135) Norint apskaičiuoti BNFL įnašą pagal šią sistemą, pirmiausia atominių elektrinių įsipareigojimai tinkamai paskirstomi paskesniems turto savininkams, atsižvelgiant į kainas, kurias hipotetinis eksploatacijos nutraukimo operatorius turės nustatyti kiekvienam iš jų. Tikėtina, kad tokio mokesčio pobūdis bus glaudžiai susijęs su pajamomis iš turto.
- (136) *Magnox* technologiją turinčių elektrinių atveju, Komisijos nuomone, tinkamiausias būdas tai padaryti yra paskirstyti įsipareigojimus proporcingai pagal laiką, nes šių elektrinių darbo rezultatai ilgą laikotarpį išlieka stabilūs.

⁽¹⁶⁾ Šios elektros kainų prognozės svyruoja nuo 28 GBP/MWh iki 31 GBP/MWh. Pavyzdžiui, 2006 m. balandžio mėn. bazinės apkrovos kainos sudarė 54,48 GBP/MWh, o metinės 2007 m. bazinės apkrovos kainos (apskaičiuojamos kaip vasaros ir žiemos kainų vidurkis) yra 53,75 GBP/MWh. (Šaltinis: Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijų cituojama *Platts European Power Daily*, 2006 m. vasario 8 d.).

⁽¹⁷⁾ Ši sąmata nurodoma kaip 2-a bazinė veiklos ciklo sąmata.

⁽¹⁸⁾ Dėl apvalinimo sumos gali nesutapti.

⁽¹⁹⁾ Žr. 2003 m. Jungtinių Valstijų Vyriausybės ataskaitą, p. 11: <http://fms.treas.gov/fr/03frusg.html>.

⁽²⁰⁾ GAO 2005 m. liepos mėn. ataskaita „Branduolinės atliekos“ Atstovų rūmų Asignavimų komiteto Energetikos ir vandens ūkio plėtros pakomitečio pirmininkui ir aukšto rango mažumos partijos atstovui.

- (137) *Springfields* atveju atskirai paskirstomi išsipareigojimai, susiję su *Magnox* panaudoto kuro perdirbimu, išsipareigojimai, susiję su AGR panaudoto kuro perdirbimu, ir kiti išsipareigojimai. *Magnox* išsipareigojimai paskirstomi pagal tą patį principą, kaip ir *Magnox* technologiją turinčių elektrinių atveju, nes branduolinių atliekų susidarymas yra tiesiogiai susijęs su elektrinės elektros gamybos apimtimi. AGR išsipareigojimai yra priskiriami BNFL pagal jo susitarimą su BE, pagal kurį BE prisiima atsakomybę už šiuos išsipareigojimus iki 1995 m. Toks pat metodas yra naudojamas ir *Sellafield* bendrovių išsipareigojimams, susijusiems su *Magnox* ⁽²¹⁾.
- (138) Kiti *Springfields* bendrovių išsipareigojimai (nesusiję su *Magnox* ir AGR) paskirstomi proporcingai pagal laiką. Tas pats laiko proporcijos metodas yra taikomas ir *Drigg* saugyklai bei *Capenhurst* elektrinei.
- (139) *Sellafield* esančios THORP gamyklos ir SMP gamyklos padėtis yra kitokia. Jas sukūrė BNFL, bet toliau jas valdys NDA institucija. SMP gamyklą išimtinai arba beveik išimtinai valdys NDA institucija. Todėl išsipareigojimus paskirsčius pagal laiko proporciją, didelė šių išsipareigojimų dalis būtų priskirta NDA institucijai.
- (140) Tačiau kitaip nei elektrinės ar kuro tiekimo bendrovės, šios bendrovės neturėjo turėti stabilų verslo planų. Jos yra bendrai komerciškai valdomos taip, kad gautų pajamų nuo pat savo veiklos pradžios. Pirmosios sutartys, pasirašytos tuo tikslu, yra vadinamos „bazinės apkrovos“ sutartimis. Veiklos tikslas – padengti, jei įmanoma, visas eksploatacijos nutraukimo išlaidas iš pagal šias sutartis uždirbamų pajamų. Paprastai tai yra būdinga THORP gamyklai ir SMP gamyklai. Komisija mano, kad tokiais atvejais net ir pagal taikomą sistemą, pagrįsta visus išsipareigojimus priskirti pirmajam savininkui, nes tikėtina, jog sąžiningas reguliuotojas nustatytų tokius įnašus, kad apmokėtų eksploatacijos nutraukimo išlaidas taip, kad didžioji jų dalis arba net jos visos būtų padengtos iš savininko pasirašytų bazinės apkrovos sutarčių.
- (141) Komisija pažymi, jog „Greenpeace“ pastabose nurodoma tai, kad THORP ir SMP verslo perspektyvos iš tikrųjų nėra tokios geros kaip atrodė iš pradžių. Tačiau Komisija tiki, kad dėl to nereikėtų keisti paskirstymo metodo, nes, net jei bendros elektrinių veiklos apimtis sumažės, bendras jų pajamų uždirbimo principas (tai yra dauguma pajamų gaunamos iš pradžių) išliks tas pats.
- (142) Taigi, Komisija visus THORP ir SMP branduolinius išsipareigojimus priskyrė BNFL.
- (143) Antrasis skaičiavimo etapas – BNFL įnašo šiems išsipareigojimams padengti apskaičiavimas.
- (144) Apskaičiuojant šį įnašą, pirmiausia būtina atsižvelgti į išsipareigojimus, kuriuos BNFL jau įvykdė. Iš tiesų kai kurios elektrinės, tarp jų – kai kurios *Magnox* technologiją turinčios elektrinės, jau nutraukė savo veiklą, jų eksploatacijos nutraukimas jau prasidėjo. Šiems išsipareigojimams įvykdyti BNFL jau išleido 5,1 mlrd. GBP. Tai darydama BNFL netikrino, ar išsipareigojimai, kuriuos ji vykdė, buvo jai priskirtini pagal taikomą sistemą. Tačiau į apskaičiavimą galima įtraukti visą šį įnašą, nes įvykdyti išsipareigojimai arba buvo priskirtini BNFL ir gali būti tiesiogiai traukiami į apskaičiavimus, arba nebuvo priskirtini BNFL ir tokiu atveju BNFL įvykdė didesnę dalį išsipareigojimų nei privalėjo ir įgijo teisę į kompensaciją.
- (145) Antra, apskaičiuojant įnašą, taip pat būtina atsižvelgti į finansinį turtą, kurį BNFL perduos NDA institucijai. Iš šio turto, kuris bus perduotas NDA institucijai, būtina atimti sumą, kurią BNFL gavo pirkdama *Magnox* technologiją turinčias elektrines, nes BNFL įnašą sudaro tik turto vertės padidėjimas.
- (146) Pagaliau būsiami SMP gamyklos ir THORP gamyklos pinigų srautai, kuriuos gaus NDA institucija, o ne BNFL, taip pat turėtų būti įskaičiuojami kaip BNFL įnašas, kad būtų nuosekliai laikomasi pirmiau minėto sprendimo visus šių bendrovių išsipareigojimus priskirti BNFL.
- (147) Toliau pateiktoje lentelėje apibendrinami apskaičiavimo pagal taikomą sistemą rezultatai:

4 lentelė.

BNFL įnašo jai priskirtiems išsipareigojimams padengti sąmata. 2005 m. kainomis, taikoma 5,4 % nominali diskonto norma, mlrd. GBP.

Su THORP gamykla ir SMP gamykla nesusiję išsipareigojimai, priskirti BNFL	a		-8,0
THORP gamyklos ir SMP gamyklos išsipareigojimai, priskirti BNFL	b		-1,4
NNFL finansuoti išsipareigojimai iš viso	c	a+b	-9,4
NDA institucijai skirtinos lėšos			
„Magnox Undertaking“	d		8,3
NLIP	e		4,0
THORP gamyklos ir SMP gamyklos būsiami pinigų srautai	f		2,6
Kitas turtas ^y	g		0,7
Lėšos iš viso	h	d+e+f+g	15,6
Lėšos, suteikiamos BNFL pagal <i>Magnox</i> sandorį			
„Magnox Undertaking“	i		-5,3
Kitos lėšos	j		-4,0
Atimamos lėšos, suteiktos BNFL	k	I+j	-9,4

⁽²¹⁾ Išskyrus THORP ir SMP, kurios yra vertinamos kitaip.

Grynosios lėšos	l	h-k	6,2
BNFL vykdomi įsipareigojimai	m		5,1
Lėšos, skirtos įsipareigojimams padengti	n	l+m	11,4
BNFL administravimo rezultatas	o	n-c	2,0

(148) Šią lentelę pateikė Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijos. Ji pagrįsta BNFL atskaitomybės duomenimis, kaip ir 3 lentelė.

(149) 128 ir 133 konstatuojamose dalyse pateikti argumentai taikomi ir šiuo atveju.

(150) Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė nesudaro jokios pagalbos BNFL pagal šią sistemą.

7.4. Pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį – pagalbos NDA institucijai egzistavimas

(151) Pirmiau aptarti dvejoji apskaičiavimai taip pat galėtų būti taikomi, norint nustatyti, ar ir kiek priemonė suteikia paramos NDA institucijai.

(152) Tačiau Komisija mano, kad šiuo atveju apskaičiavimas nėra būtinas. Iš tiesų priemonė suteikia neribotą garantiją, kad valstybė padengs NDA institucijos išlaidas, jeigu šių išlaidų nebus galima padengti iš šios institucijos pajamų, gaunamų iš komercinės veiklos arba jai perduoto finansinio turto. Neribojama nei šios garantijos apimtis, nei trukmė. Neatmetamos išlaidos, susijusios su konkurencine veikla, ypač veikla, kuri gali padidinti turimus įsipareigojimus, garantijos suma neribojama.

(153) Komisijos nuomone, ši neribota garantija pati savaime yra pranašumas, kurį valstybė suteikia NDA institucijai.

(154) Kadangi ši garantija yra finansuojama iš valstybės išteklių ir yra konkrečiai skirta NDA institucijai ir kadangi NDA institucija ir toliau vykdys tam tikrą komercinę veiklą rinkose, kurioje vyksta prekyba tarp valstybių narių, Komisija daro išvadą, kad priemonė sudaro valstybės pagalbą NDA institucijai pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(155) Komisija pažymi, jog Jungtinė Karalystė neginčija to fakto, kad priemonė sudaro valstybės pagalbą NDA institucijai.

7.5 Vertinimas, ar pagalba NDA institucijai atitinka EB sutartį

(156) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje numatytas bendras principas, kad valstybės pagalba Bendrijoje draudžiama.

(157) EB sutarties 87 straipsnio 2 dalyje ir 3 dalyse numatytos išimties 87 straipsnio 1 daliai – kada valstybės pagalba bendrajai rinkai neprieštarauja.

(158) EB sutarties 87 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties šiuo atveju nėra taikomos, nes priemonė nėra socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams, ja nėra atitaisoma gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padaryta žala ir ji nėra teikiama tam tikrų Vokietijos Federacinės Respublikos regionų, patyrusių žalą dėl Vokietijos padalijimo, ūkiui.

(159) Kitos išimties yra numatytos EB sutarties 87 straipsnio 3 dalyje. Išimties pagal 87 straipsnio 3 dalies a, b ir d punktus šiuo atveju nėra taikomos, nes pagalba neskatina regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominės plėtros, Europos interesams svarbių projektų vykdymo arba neatitaiso kurios nors valstybės narės ekonomikos didelių sutrikimų, nėra skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti.

(160) Todėl galėtų būti taikoma tik EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta išimtis. Pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą leidžiama valstybės pagalba, skirta tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

(161) Pagal Komisijos praktiką 87 straipsnio 3 dalies c punkto nuostatos aiškinamos taip, kad priemonė gali būti pripažinta kaip suderinama su sutartimi, jeigu jos teigiamas poveikis tam tikrų Bendrijos tikslų įgyvendinimui nusveria jos neigiamą poveikį konkurencijai vidaus rinkoje.

(162) 7.1 skyriuje pateikiamas išsamesnis paaiškinimas, ar priemonė atitinka Euratomo sutarties tikslus. Komisija pritaria NDA institucijos steigimui ir mano, kad tai yra puikus būdas atominių elektrinių įsipareigojimams, atsiradusiems gerokai seniau, kai aplinkos apsaugos politika dar neprilygo dabartiniams standartams, administruoti. Komisija mano, kad NDA institucija ryžtingai prisidės prie kuo efektyvesnio galutinio atominių elektrinių veiklos etapo įgyvendinimo. Taip ji tikrai padės įgyvendinti Bendrijos branduolinę politiką, išdėstytą Euratomo sutartyje. Todėl teigiamas priemonės poveikis yra labai svarbus ir, Komisijos nuomone, yra akivaizdus.

(163) Jeigu NDA institucija būtų įpareigota kaip galima greičiau nutraukti bendrovių, už kurias ji bus atsakinga, komercinę veiklą, priemonė greičiausiai neturėtų didelio neigiamo poveikio konkurencijai. Tačiau Jungtinė Karalystė tokio sprendimo nepriėmė ir leido NDA institucijai tęsti bendrovių komercinę veiklą, jei ji laikysis tam tikrų sąlygų. Komisija gali tik pažymėti, jog tokiu būdu Jungtinė Karalystė paliko galimybę, kad NDA institucijos veikla gali

turėti poveikio vidaus rinkai. Todėl, norint priemonę įvertinti, būtina išanalizuoti šio poveikio apimtį.

- (164) Komisija mano, kad NDA institucijos bendrovių komercinė veikla, plėtojama naudojantis valstybės pagalba, turi labai panašų poveikį konkurencijai, kaip tuo atveju, jei bendrovės veikla būtų plėtojama, naudojantis pagalba jos restruktūrizavimui. Šiuo atžvilgiu panašumų į BE restruktūrizavimo atvejį yra labai daug ⁽²²⁾. Atsižvelgdama į šiuos panašumus, Komisija mano, kad tinkamiausias būdas priemonės poveikiui konkurencijai įvertinti ir nustatyti riboms, kada ji neprieštarauja bendrajai rinkai, yra vadovautis pagrindiniais principais, nustatytais Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkioje padėtyje esančių firmų sanavimui arba restruktūrizavimui ⁽²³⁾, ypač būtinybe rasti proporcingas kompensacines priemones, kuriomis, jei reikia, būtų sumažintas pagalbos poveikis.
- (165) Prieš pradėdama išsamią kiekvienos iš bendrovių konkurencinės padėties analizę, Komisija nori pateikti dvi bendras pastabas dėl priemonės poveikio konkurencijai.
- (166) Pirma, patys NDA institucijos įstatai sumažina priemonės poveikį konkurencijai – net ir bendrovių, kurios tęs savo veiklą. Tikėtina, kad komercinių tikslų turinti bendrovė pagalbą, skirtą veiklos einamosioms išlaidoms mažinti, panaudos savo išlaidoms mažinti ir mažoms pardavimo kainoms palaikyti. NDA institucija, priešingai, vykdys turto operacijas, tik jei tai galės padėti įgyvendinti jos pareigą nutraukti elektrinių eksploataciją. Todėl NDA institucija neturės jokio akstino naudoti pagalbą tam, kad teiktų savo paslaugas už mažesnę nei rinkos kainą, ir, žinoma, jokių interesų naudoti pagalbą tam, kad sumažintų savo išlaidas. Be to, nors NDA institucija toliau valdys savo turimą turtą, į jokią naują turtą ji neinvestuos. Todėl jai nebus naudinga imtis tokios komercinės politikos, kuria būtų siekiama įgyti įtakos ir rinkos dalį.
- (167) NDA institucija neinvestuos į naują turtą ir neužsiims nauja veikla. Pinigų srautai, kuriuos ji gaus naudodama tam tikrą turtą, bus panaudoti tik tam, kad daugiau finansavimo būtų skirta branduoliniams įsipareigojimams įvykdyti. NDA institucijos veiklos sąlygos labai apriboja visas NDA institucijos pajamas, neleidžia jų panaudoti kitiems tikslams.
- (168) Iš esmės pagal principą „moka teršėjas“ kiekvienas atominių elektrinių operatorius turėtų padengti tam tikrą atominių elektrinių įsipareigojimų dalį. Dėl to Jungtinė Karalystė nusprendė pareikalauti, kad NDA institucija ir elektrinių licencijų gavėjai įsipareigotų pagrįstai stengtis savo kainomis kompensuoti dalį NDA institucijai priskirtinų įsipareigojimų. Tais atvejais, kai šio tikslo pasiekti nebus galima, Jungtinė Karalystė praneš apie tai Komisijai ir informuos, dėl kokių priežasčių to nebuvo galima pasiekti.

(169) Antra, pati konkurencijos sistema, kurią Jungtinė Karalystė sukurs paskirdama ELT, turės labai palankų poveikį konkurencijai vidaus rinkoje. Ji sukurs pagrindą realiai kai kurių atominių elektrinių valdymo ir, kas yra dar svarbiau, eksploatacijos nutraukimo rinkai Jungtinėje Karalystėje. Komisijos nuomone, šioje rinkoje vykstantys pokyčiai teikia puikių galimybių visai Bendrijos ekonomikai. Jie suteiks galimybę paskleisti prekybinę, gamybinę ir mokslinę patirtį (*know-how*) visoje Bendrijoje. Todėl priemonė turės svarbių išorinių aspektų, kurie bus ypač naudingi daugeliui Europos Sąjungos atominių elektrinių, kurių eksploatavimas turės būti nutrauktas ateityje.

(170) Komisija taip pat išanalizavo abiejų tipų bendrovių, kurių komercinę veiklą NDA institucija tęs, konkurencinę padėtį.

7.5.1. Magnox technologijų turinčios elektrinės

- (171) *Magnox* technologijų turinčios elektrinės veikia labai konkurencingoje Didžiosios Britanijos elektros rinkoje.
- (172) Komisija atkreipia dėmesį į Jungtinės Karalystės mikroekonominius argumentus, kad priemonė, net ir sumažinusi elektrinės TRS, neturėtų įtakos laikui, kurį konkurentai valdo savo elektrines, ir kainai, už kurią jie parduoda savo elektrą.
- (173) Šiuo atžvilgiu Komisija turi abejonių. Iš tiesų šie argumentai gali būti teisingi vienoje, dažniausiai trumpalaikėje, idealioje rinkoje, kurioje turima išsami informacija ir kurioje, geriausiu atveju, veikia tiekėjų ir gamintojų susivienijimai prekėms arba paslaugoms parduoti. Tačiau dabartinė Didžiosios Britanijos elektros rinka nėra tokia. Ji daugiausia grindžiama dvišalėmis sutartimis, egzistuoja keletas būsimųjų sandorių rinkos nišų. Be to, rinka iš esmės yra suskaidyta į didmeninę ir tiesioginio tiekimo bendrovėms – antrasis segmentas yra akivaizdžiai komerciškai vertingesnis. Nors priemonė neturės įtakos faktiniam elektros, kurią parduos vienas iš NDA institucijos konkurentų, kiekiui, priemonė gali priversti jį pereiti į patrauklesnę rinkos nišą, o tai turėtų įtakos jo veiklos rezultatams.
- (174) Todėl Komisija mano, kad priemonė iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją šioje rinkoje ir kad šis poveikis turi būti mažinamas.

(175) Idealus būdas neigiamam pagalbos poveikiui rinkai sumažinti būtų sustabdyti elektrinių veiklą.

(176) Tačiau Komisija supranta, kad staigus elektrinių veiklos nutraukimas gali turėti neigiamos įtakos eksploatacijos nutraukimo veiksmingumui ir saugumui. Iš tiesų, kadangi *Sellafield* bendrovė per tokį trumpą laiką negalės pradėti perdirbti kelių elektrinių atliekų, turės būti rasti trumpalai-

⁽²²⁾ Žr. 9 išnašą.

⁽²³⁾ Žr. 8 išnašą.

- kiai atliekų saugojimo sprendimai. Tai pasunkintų eksploatacijos nutraukimo darbus, dėl to padidėtų išlaidos ir galėtų kilti rizikos saugumui. Tai taip pat galėtų sukelti elektros tiekimo problemų jau ir taip įtemptoje Didžiosios Britanijos rinkoje. Komisija mano, kad reikalavimas nedelsiant uždaryti elektrines nėra proporcinga priemonė konkurencijos problemoms spręsti.
- (177) Komisija pažymi, kad, nors elektrinės nebus iš karto uždarytos, Jungtinė Karalystė jau dabar turi programą visoms joms uždaryti per palyginti trumpą laikotarpį – paskutinįją elektrinę planuojama uždaryti 2010 m. Tai reiškia, kad bet koks priemonės poveikis konkurentams mažės ir greitai išnyks. Be to, nuo šio sprendimo iki paskutiniosios elektrinės uždarymo praeis tiek pat laiko, kiek reiktų naujam rinkos dalyviui naujos elektrinės projektui įgyvendinti iki jos eksploataavimo pradžios. NDA institucija taip pat nepradės naujos elektros gamybos veiklos ir nekurs jokių naujų bendrovių.
- (178) Kad artimiausiu metu sumažintų priemonės poveikį rinkai, Komisija išnagrinėjo galimybę reikalauti, kad NDA institucija imtųsi priemonių, analogiškų priemonėms, kurių ji reikalavo iš BE, kai buvo svarstoma valstybės pagalba jos restruktūrizavimui ⁽²⁴⁾. Buvo numatytos trys kompensacinės priemonės.
- (179) Pirmoji kompensacinė priemonė – pareikalauta, kad būtų atskirta BE elektros gamybos atominėse elektrinėse, ne elektros gamybos atominėse elektrinėse ir prekybos veikla. Šiuo atveju NDA institucija nevykdo jokios reikšmingesnės ne elektros gamybos atominėse elektrinėse veiklos. Todėl, Komisijos supratimu, tokia kompensacinė priemonė šiuo atveju neturėtų prasmės.
- (180) Antroji kompensacinė priemonė – nustatytas draudimas BE šešerius metus didinti savo pajėgumus. Šiuo atveju NDA institucija faktiškai ne tik nedidins savo elektros gamybos pajėgumų, bet juos palaipsniui, per ketverius metus, panaikins. Todėl šios priemonės poveikio jau pasiekta įprastoje NDA institucijos veikloje.
- (181) Trečioji kompensacinė priemonė – draudimas BE parduoti elektrą tiesiogiai verslo sektoriui už mažesnes nei didmeninės rinkos kainas.
- (182) Komisija mano, kad panaši priemonė yra reikalinga ir NDA institucijos atveju. Jungtinė Karalystė išpareigojo ją įgyvendinti.
- (183) Praktikoje išimtinėmis rinkos aplinkybėmis būtų taikomos tos pačios leidžiančios nukrypti nuostatos, kaip ir BE atveju. Komisija mano, kad tokios išimtinės leidžiančios nukrypti nuostatos yra būtinos tam, kad nebūtų trukdoma įgyvendinti patį priemonės tikslą. Patirtis, įgyta stebint, kaip įgyvendinamas Komisijos sprendimas BE atveju, rodo, kad leidžiančios nukrypti nuostatos neskatina piktnaudžiavimo.
- (184) Šiuo atveju, kaip ir BE atveju, tai, ar egzistuoja išimtinės rinkos sąlygos, bus nustatyta taikant konkrečius veiklos kriterijus.
- (185) Tačiau šie kriterijai nebus tokie sudėtingi kaip BE atveju. Komisija tikisi, kad tai pagrįsta ir proporcinga priemonė, nes NDA institucijos rinkos niša yra daug mažesnė už BE nišą, todėl priemonės poveikis elektros rinkai yra mažesnis.
- (186) Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijos siūlė įgyvendinti šią priemonę, laikantis 187–190 punktuose nurodytos tvarkos.
- (187) Įprastomis rinkos aplinkybėmis, jei NDA institucija nori sudaryti naujas sutartis dėl pardavimo galutiniams vartotojams, valstybės sekretorius paskiria nepriklausomą ekspertą, kuris kasmet teikia ataskaitas ir nurodo, ar šios sutartys buvo sudarytos tokiomis kainomis, kad energijos komponento kaina būtų lygi didmeninei rinkos kainai arba didesnė nei didmeninė rinkos kaina.
- (188) Išimtinėmis rinkos aplinkybėmis NDA institucija gali sudaryti naujas sutartis, pagal kurias energijos komponento kaina būtų mažesnė nei dominuojanti didmeninė rinkos kaina, tačiau tik tada, kai NDA institucijos arba jos vardu veikiančios bendrovės auditoriai pritaria, kad paisoma vieno iš toliau nurodytų išimtinių rinkos aplinkybių kriterijų.
- A kriterijus: NDA institucija arba jos vardu veikianti bendrovė siūlo [...] (*) parduoti ne trumpesniau kaip [...] laikotarpiui ne mažiau kaip [...] žiemos sezonui ir [...] vasaros sezonui už didmeninę rinkoje dominuojančią didmeninę rinkos kainą, bet to laikotarpio pabaigoje šie pasiūlymai nebuvo priimti.
- B kriterijus: paskelbta būsimo sezono bazinės apkrovos elektros energijos pardavimo Jungtinės Karalystės didmeninėje elektros rinkoje apimtis iš viso sudarė mažiau kaip [...] (bruto) ir ankstesnio sezono apimtį vidutiniškai viršijo [...].
- (189) Jeigu vienas iš šių kriterijų yra vykdomas, prasideda išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpis. Tuomet NDA institucija gali sudaryti naujas sutartis su galutiniais vartotojais neviršydamą [...] ir nustatyti žemesnes kainas nei vyraujančios didmeninės rinkos kainos, jeigu tokia kainodara išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpiu yra būtina.
- (190) Išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpis negali būti ilgesnis kaip [...]. Kad būtų taikomas dar vienas išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpis, turi būti vėl paisoma A arba B kriterijai.

⁽²⁴⁾ Žr. 9 išnašą.

(*) Komerčinė paslaptis.

- (191) Komisijos nuomone, šis mechanizmas yra tinkamas būdas kompensacinei priemonei įgyvendinti. Jis yra pagrįstas gana skaidriais ir realiais kriterijais, leidžiančiais priimti pagrįstus ir veiksmingus sprendimus. Šio mechanizmo dėka bus galima gerokai sumažinti konkurencijos rinkoje iškraipymą laikotarpiu iki *Magnox* technologiją turinčių elektrinių uždarymo.
- (192) Atsižvelgdama į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad priemonės sukeltas konkurencijos iškraipymas, kurį sumažina tai, kad elektrinės bus greitai uždarytos, ir įdiegsima kompensacinė priemonė yra mažesni nei teigiamas priemonės poveikis Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimui.
- 7.5.2. THORP gamykla
- (193) Komisijos įsitikinimu, priemonės poveikis NDA institucijos vykdysimui THORP gamyklos veiklai yra labai nedidelis.
- (194) Pirmiausia, svarbią THORP veiklos dalį sudaro AGR kuro perdirbimas. Šioje srityje jis šiuo metu neturi jokių konkurentų. Kadangi dabar BE yra vienintelis panaudoto AGR branduolinio kuro Europoje šaltinis, Komisija mano, kad akivaizdu, jog joks rinkos investuotojas nesvarstys galimybės investuoti į naują AGR branduolinio kuro perdirbimo gamyklą.
- (195) „Greenpeace“ argumentuoja, kad tiesioginis saugojimas galėtų būti alternatyva AGR kuro perdirbimui, tai būtų investuotojui patrauklesnis sprendimas.
- (196) Tačiau Komisija mano, kad net jei investicijos tiesioginiam saugojimui būtų mažesnės, tai vis tiek būtų labai nepatraukli alternatyva. Iš tiesų, kaip Jungtinė Karalystė teisingai pastebėjo, BE, kaip vienintelis panaudoto AGR kuro šaltinis, jau turi sutartis dėl jos panaudoto AGR kuro tvarkymo visam savo veiklos laikotarpiui. Komisija pažymi, kad priešingai „Greenpeace“ teiginiui, BNFL neturėjo tokios prievolės faktiškai perdirbti šias atliekas. Ji privalo tik administruoti šias atliekas. Kaip rodo Komisijos turima informacija, BNFL iš viso neketino šio kuro perdirbti.
- (197) Šios sutartys buvo sudarytos remiantis pakartotinių derybų, kurios vyko restruktūrizuojant bendrovę, rezultatais. Todėl kainomis yra ypač suinteresuota BE, nes tokiomis aplinkybėmis BNFL, kaip bet kuris kitas privatus investuotojas rinkos ekonomikos sąlygomis, dalies ar visų savo fiksuotų sąnaudų sąskaita buvo pasirengusi siūlyti kainas, kurios būtų ne didesnės už ribines išlaidas (tačiau reikėtų pažymėti, kad fiksuota kaina 140 000 GBP už toną, kurią nurodė „Greenpeace“, kaip nurodyta 53 konstatuojamoje dalyje, yra neteisinga, nes kainos pagal tuos susitarimus priklauso nuo elektros kainų, kaip parodyta pirmiau minėto Komisijos sprendimo dėl BE restruktūrizavimo 7 lentelėje).
- (198) Komisija mano, jog neįmanoma, kad kuris nors konkurentas tokiomis sąlygomis galėtų BE pateikti konkurencingą pasiūlymą, nes jis turėtų statyti naujus saugojimo įrenginius ir dėl to turėtų didelių fiksuotų sąnaudų arba patirtų didelių pavojingų medžiagų transportavimo išlaidų.
- (199) Todėl konkurencijos problemų kyla tik dėl THORP gamyklos vykdomos LWR panaudoto kuro perdirbimo veiklos.
- (200) Komisija mano, kad šios veiklos atveju tiesioginis saugojimas realiai nekonkuruoja su perdirbimu. Iš tikrųjų dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis ir artimiausioje ateityje urano rinkoje kuro atliekų perdirbimas bus gerokai brangesnė alternatyva nei tiesioginis saugojimas⁽²⁵⁾. Todėl šalių, turinčių atominių elektrinių, vyriausybės sprendimas kuro atliekas perdirbti, o ne saugoti, dažnai yra politinis. Toks politinis sprendimas, kuris dažnai yra įgyvendinamas kaip įstatymas arba norminis teisės aktas, palieka labai mažai arba visai nepalieka galimybių operatoriams rinktis tarp abiejų alternatyvų pagal jų konkurencingumą.
- (201) Todėl ne AGR kuro perdirbimo srityje THORP gamykla turi tik vieną konkurentą Sąjungoje: Prancūzijos bendrovę „Areva“.
- (202) Dėl pirmiau išdėstytų dalykų Komisija mano, kad reikalingas iš anksto uždaryti THORP gamyklą, kad būtų sumažintos priemonės sukelsimos konkurencijos problemos, galėtų sukelti daugiau konkurencijos problemų nei jų išspręsti. Iš tikrųjų „Areva“ taip taptų monopolija, kuri, atsižvelgiant į technologinius ir finansinius įėjimo į šią rinką sunkumus, truktų labai ilgai.
- (203) Komisijos nuomone, atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, geresnis būdas sumažinti priemonės poveikį konkurencijai yra garantuoti, kad NDA institucijai vykdant savo veiklą, vyriausybės išteklių nebūtų naudojami tam, kad THORP galėtų nesąžiningai konkuruoti su „Areva“.
- (204) 7.3. skyriuje nurodyta, kad BNFL atidėjo pakankamai lėšų, kurių užteks apmokėti fiksuotas THORP eksploatacijos nutraukimo išlaidas. Todėl, Komisijos nuomone, siekiant garantuoti, kad NDA institucija negalėtų siūlyti nekonkurencinių kainų, pakanka pareikalauti, kad NDA institucija, sudarydama naują sutartį dėl THORP, į kainą įtrauktų visus išaugusius branduolinius išipareigojimus.
- (205) Jungtinė Karalystė išipareigojo įgyvendinti šį sudėtingą kainų mechanizmą. Jis bus taikomas visoms naujoms sutartims, kurias NDA institucija sudarys po šio sprendimo priėmimo. Šis apribojimas nebus taikomas sutartims, sudarytoms iki šio sprendimo priėmimo, arba sutartims tais atvejais, kai Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos ir Jungtinės Karalystės prekybos ir pramonės departamento patvirtinti oficialūs pasiūlymai buvo išsiųsti klientams ir iki šio sprendimo priėmimo dar vyko derybos, arba jei sutartys buvo sudarytos po sprendimo priėmimo, remiantis iki jo dienos išgaliojusiu ketinimų raštu.

⁽²⁵⁾ Žr. EBPO/NEA, „Branduolinio ciklo ekonomika“, 1994 m. Tai kol kas viena iš išsamiausių studijų šiuo klausimu.

(206) Atsižvelgdama į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad priemonės daromas konkurenciją iškreipiantis poveikis, kurį sumažins įdiegsimos kompensacinės priemonės, bus mažesnis už teigiamą priemonės poveikį Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimui.

7.5.3. SMP gamykla

(207) SMP konkurencinė padėtis yra labai specifinė. SMP gamina MOX kurą. MOX kuras gali būti naudojamas tik tam tikrose atominėse elektrinėse, kurios buvo suprojektuotos arba pritaikytos tokiam kurui naudoti. Šiuo metu SMP turi tik du komercinius konkurentus: „Areva“ ir „Belgonucléaire“. Šie du konkurentai yra gana glaudžiai susiję. Komisija akivaizdžiai supranta, kad, nors „Belgonucléaire“ turi technologinių galimybių gaminti MOX, ji yra priklausoma nuo „Areva“, kuri gamina galutinį produktą, skirtą naudoti atominėse elektrinėse. Be to, „Belgonucléaire“ parduoda savo produktus per „Commax“, kuri yra bendra „Areva“ (60 %) ir „Belgonucléaire“ (40 %) kontroliuojama bendrovė.

(208) Jeigu SMP būtų panaikinta, konkurencija rinkoje vyktų tik, geriausiu atveju, tarp dviejų bendrovių, turinčių bendrų interesų, arba rinkoje būtų tik viena bendrovė. Visai tikėtina, kad Japonijos ir Rusijos operatoriai, kuriems šiuo metu priklauso nekomercinės MOX gamybos bendrovės, artimiausioje ateityje gali pradėti savo komercinę veiklą. Tačiau tai dar nėra aišku, be to, SMP kartu su naujaisiais ES komerciniais operatoriais veiktų tik kelerius metus.

(209) Esant tokioms aplinkybėms, Komisija mano, kad reikalingas nedelsiant uždaryti SMP, siekiant sumažinti priemonės keliamas konkurencijos problemas, gali sukurti daugiau konkurencijos problemų, nei jų išspręsti.

(210) Komisijos nuomone, atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, geriau sumažinti priemonės poveikį konkurencijai ir garantuoti, kad NDA institucijos veiklos laikotarpiu Vyriausybės išteklių nebus naudojami tam, kad SMP galėtų nesąžiningai konkuruoti su „Areva“ ir (arba) „Belgonucléaire“.

(211) 7.3. skyriuje nurodyta, kad BNFL atidėjo pakankamai lėšų, kurių užteks apmokėti fiksuotas SMP eksploatacijos nutraukimo išlaidas. Todėl, Komisijos įsitikinimu, siekiant garantuoti, kad NDA institucija negalėtų siūlyti nekonkurencinių kainų, pakanka pareikalauti, kad NDA institucija, sudarydama naują sutartį dėl SMP, į kainą įtrauktų visus išaugusius branduolinius išpareigojimus.

(212) Jungtinė Karalystė išpareigojo įgyvendinti šį sudėtingą kainų mechanizmą. Jis bus taikomas visoms naujoms sutartims, kurias NDA institucija sudarys po šio sprendimo priėmimo. Šis apribojimas nebus taikomas sutartims, sudarytoms iki šio sprendimo priėmimo arba sutartims tais atvejais, kai Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos ir Jungtinės Karalystės prekybos ir pramonės departamento patvirtinti oficialūs pasiūlymai buvo išsiųsti klientams ir iki šio sprendimo priėmimo dar

vyko derybos, arba jei sutartys buvo sudarytos po sprendimo priėmimo, remiantis iki jo dienos įsigaliojusiu ketinimų raštu.

(213) Atsižvelgdama į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad priemonės daromas konkurenciją iškreipiantis poveikis, kurį sumažins įdiegsimos kompensacinės priemonės, bus mažesnis už teigiamą priemonės poveikį Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimui.

7.5.4. Springfields bendrovė

(214) Iki 2006 m. pabaigos Springfields bendrovės veikla bus apribota – ji gamins tik Magnox ir AGR branduolinį kurą.

(215) Toks branduolinis kuras yra naudojamas tik Jungtinėje Karalystėje. Magnox kuras yra naudojamas tik Magnox technologiją turinčiose elektrinėse – paskutinė šių elektrinių bus uždaryta 2010 m. AGR kurą naudoja tik BE, kuri pakartotinių derybų metu sudarė ilgalaikę sutartį su BNFL dėl AGR kuro tiekimo pagal jo restruktūrizavimo planą.

(216) Čia taip pat galima taikyti 196–198 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus argumentus. Jokiam konkurentui nebus patrauklu investuoti į turą, kuris konkuruotų su Springfields bendrovės veikla. Todėl Komisija mano, kad priemonės poveikis konkurencijai, susijusiai su Springfields bendrove, yra labai nedidelis, ir nesiūlo jokių kompensacinių priemonių.

(217) Atsižvelgdama į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad priemonės daromas konkurenciją iškreipiantis poveikis, kurį sumažins įdiegsimos kompensacinės priemonės, bus mažesnis už teigiamą priemonės poveikį Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimui.

7.5.5. Drigg saugykla

(218) Drigg yra įsteigta mažo radioaktyvumo atliekų saugykla. Tokia saugykla Britanijoje yra tik viena.

(219) Jungtinės Karalystės Vyriausybės institucijos informavo Komisiją, kad šios saugyklos pajėgumo pakaktų saugoti visoms atliekoms, kurios Jungtinėje Karalystėje susidarys iki 2050 m. NDA institucija bus apie 90 % tokių atliekų šaltinis.

(220) Nerekomenduojama branduolinių atliekų gabenti tolimais maršrutais, o kai kurios šalys netgi draudžia jas įvežti.

(221) Tokiomis sąlygomis Komisija mano, kad galimybės naujam rinkos dalyviui konkuruoti su Drigg saugykla yra labai ribotos, todėl nėra tikėtina, jog konkuruojančios mažo radioaktyvumo atliekų saugyklos statyba turėtų kokios nors ekonominės vertės.

(222) Todėl Komisija yra įsitikinusi, kad priemonės poveikis konkurencijai, susijęs su Drigg saugykla, yra labai nedidelis, ir nesiūlo taikyti jokių kompensacinių priemonių.

(223) Atsižvelgdama į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad priemonės daromas konkurenciją iškreipiantis poveikis, kurį sumažins įdiegsimos kompensacinės priemonės, bus mažesnis už teigiamą priemonės poveikį Euratomo sutarties tikslų įgyvendinimui.

7.6. BNFL kaip laikinas ELT

(224) Pradėdama procedūrą, Komisija išreiškė susirūpinimą, kad BNFL gali gauti pagalbos iš NDA institucijos tuo laikotarpiu, kai ji laikinai atliks NDA institucijos ELT funkcijas tol, kol nebus įvykdytos konkurso ELT atrinkti procedūros.

(225) Komisija pažymi, kad Jungtinė Karalystė pateikė visapusišką ir išsamų paaiškinimą, kaip bus mokamas atlygis ELT, tarp jų BNFL. Bus apmokamos tik būtinos išlaidos, laikantis metinio limito. Į įprastus mokėjimus pelnas nebus įtraukiamas, jis galės būti gautas, tik jei bus įvykdyti Vyriausybės nustatyti veiksmingumo tikslai. Net ir tuo atveju šis pelnas bus lyginamas su analogiška tarptautine praktika šiame sektoriuje.

(226) Komisijos nuomone, atsižvelgiant į tokias procedūras, galima daryti išvadą, kad ELT finansavimas nesudaro valstybės pagalbos.

(227) Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat pabrėžia, jog ji neturi jokių *a priori* prielaidų manyti, kad ELT sutartys, net ir su BNFL, lems kryžminį finansavimą. Priešingai – ji mano, kad įdiegta sistema suteikia geresnių galimybių skaidrumui garantuoti nei tokia padėtis, kai BNFL visą veiklą vykdo vienoje grupėje.

8. IŠVADA

(228) Komisija daro išvadą, kad priemonė nesudaro pagalbos BNFL pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį ir kad ji sudaro pagalbą NDA institucijai. Tiek, kiek valstybės pagalba neteikiama, šis sprendimas nepažeidžia Euratomo sutarties taikymo. Tiek, kiek ši pagalba atitinka Euratomo sutarties tikslus ir nedaro poveikio konkurencijai, kuris prieštarautų bendriesiems interesams, aptariama priemonė yra suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas nepakeičia Komisijos nuomonės dėl galimos valstybės pagalbos kitiems subjektams, ne BNFL ir NDA institucijai

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos įsteigimas Jungtinėje Karalystėje, apie kurį Komisijai buvo pranešta 2003 m. gruodžio 22 d., kurio metu Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijai perduodamas *British Nuclear Fuels Limited*, priklausančios *Magnox* technologiją turinčios atominės elektrinės, fizinis turtas, esantis *Capenhurst*, *Driggs*, *Sellafield* ir *Springfields*, su juo susijęs finansinis turtas bei atsakomybė už atominių elektrinių išpareigojimų vykdymą,

nesudaro valstybės pagalbos *British Nuclear Fuels Limited* pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

2. Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos įsteigimas, nurodytas 1 dalyje, pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį apima pagalbą Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijai, kuri yra suderinama su bendrąja rinka ir Euratomo sutarties tikslais, kai yra laikomasi šio sprendimo 2–9 straipsniuose nustatytų sąlygų.

2 straipsnis

Jeigu išlaidos, atitinkančios branduolinius išpareigojimus, nurodytus 1 straipsnyje, viršija 15 100 000 000 GBP 2005 m. kovo mėn. kainomis, Jungtinė Karalystė pateikia Komisijai papildomas išplėstines ataskaitas, kuriose pateikiama informacija, įrodanti, kad išlaidos yra skirtos tik tame straipsnyje nurodytiems išpareigojimams vykdyti ir kad buvo imtasi reikiamų priemonių kuo labiau sumažinti išlaidas, skirtas šiems išpareigojimams vykdyti. Tokios ataskaitos pateikiamos kasmet.

Kad apskaičiuotų sumas 2005 m. kovo mėn. kainomis, Jungtinė Karalystė naudoja orientacinę ir diskonto normas, kurias Komisija skelbia Jungtinei Karalystei ir atnaušina kas penkerius metus.

3 straipsnis

1. Jungtinė Karalystė reikalauja, kad Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija ir Elektrinių licencijų gavėjai išpareigotų nesiūlyti paslaugai užsienio galutiniams vartotojams, perkantiems elektrą tiesiogiai iš Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos ir Elektrinių licencijų gavėjų, tokiomis sąlygomis, kai sutartyje su vartotojais nustatoma energijos elemento kaina, kuri yra žemesnė už vyraujančią didmeninę rinkos kainą. Tačiau išimtinėmis rinkos aplinkybėmis, kai paisoma 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų objektyvių kriterijų, Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija ir Elektrinių licencijų gavėjai, kol galioja tokios išimtinės aplinkybės, 4 straipsnyje nustatytais sąlygomis sutartyje gali sąžiningai nustatyti energijos elemento kainą, kuri būtų mažesnė už rinkoje vyraujančią didmeninę rinkos kainą, jei to reikia, kad Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija ir Elektrinių licencijų gavėjai galėtų reaguoti į konkurenciją.

2. Jungtinė Karalystė kiekvienais metais praneša Komisijai apie tai, kaip Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija ir Elektrinių licencijų gavėjai laikosi šios sąlygos.

4 straipsnis

1. Laikoma, kad išimtinės rinkos sąlygos egzistuoja, jei:

(a) Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija arba jos vardu veikianti bendrovė siūlo [...] parduoti ne trumpesniam kaip [...] laikotarpiui ne mažiau kaip [...] žiemos sezonui ir [...] vasaros sezonui už didmeninėje

rinkoje vyraujančią didmeninę rinkos kainą, tačiau to laikotarpio pabaigoje šie pasiūlymai nebuvo priimti (A kriterijus); arba

- (b) paskelbta būsimo sezono bazinės apkrovos elektros energijos pardavimo Jungtinės Karalystės didmeninėje elektros rinkoje apimtis iš viso sudarė mažiau kaip [...] (bruto) ir ankstesnių savaitių apimtį vidutiniškai viršijo [...] (B kriterijus).

2. Jeigu bet kuris iš šių kriterijų yra vykdomas, Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija ir Elektrinių licencijų gavėjai gali sudaryti naujas sutartis, kurių vertė sudaro iki [...], su galutiniais vartotojais ir jose nustatyti kainas, kurios būtų žemesnės už vyraujančias didmenines rinkos kainas su sąlyga, kad tokia kainodara tuo išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpiu yra komerciškai būtina.

3. Išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpis negali būti ilgesnis kaip [...]. Kad būtų galima taikyti naują išimtinių rinkos aplinkybių laikotarpį, turi būti vėl vykdomi A arba B kriterijai.

5 straipsnis

1. Jungtinė Karalystė reikalauja, kad Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija išsipareigotų, kad Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija ir THORP gamyklos bei *Sellafield Mox* gamyklos licencijų turėtojai neteiks panaudoto kuro perdirbimo ir saugojimo paslaugų ir nesudarys MOX kuro tiekimo sutarčių tokiomis kainomis, kurios būtų mažesnės už atitinkamas numatomas išaugusias tiekimo išlaidas. Į tokias išaugusias išlaidas įeina atitinkamos veiklos išlaidos ir visos susijusios išaugusios eksploatacijos nutraukimo ir atliekų tvarkymo išlaidos bei išlaidos, kurios bus numatytos prieš pradėdant įgyvendinti sutartį.

2. 1 dalis nebus taikoma naujoms sutartims, kurios bus sudarytos po šio sprendimo priėmimo, ir kitoms sutartims tais

atvejais, kai Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijos ir Jungtinės Karalystės prekybos ir pramonės departamento patvirtinti oficialūs pasiūlymai buvo išsiųsti klientams ir iki šio sprendimo priėmimo dar vyko derybos, arba jei sutartys buvo sudarytos po sprendimo priėmimo, remiantis iki jo dienos įsigaliojusiu ketinimų raštu.

6 straipsnis

Jungtinė Karalystė teikia metines 3–5 straipsnių įgyvendinimo ataskaitas. Ataskaitoje būtina nurodyti, ar ataskaitiniais metais buvo išimtinių rinkos aplinkybių, bei nurodyti sudarytų sutarčių sąlygas. Ataskaitoje taip pat nurodoma, ar ataskaitiniais metais buvo pasirašyta sutarčių pagal 5 straipsnio 1 dalį, bei nurodyti tokių sutarčių sąlygas. Ataskaitoje taip pat, jei reikia, pateikiama informacija apie planuojamus būsimo pinigų srautų, susijusių su turtu, kurį „British Nuclear Fuels Limited“ perdavė Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijai, dinamiką. Joje taip pat pateikiama informacija apie tai, ar Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucija pasiekė savo tikslą įvykdyti dalį atominių elektrinių branduolinių išsipareigojimų, priskirtų Atominių elektrinių eksploatacijos nutraukimo institucijai, jei nepasiekė – nurodomos neįvykdymo priežastys.

7 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinei Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2006 m. balandžio 4 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė